

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยที่สอดคล้องกับความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีในทศวรรษหน้า (2551~2560)

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1

การวิเคราะห์ความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีในทศวรรษหน้า

1. รายชื่อผู้ให้ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและการศึกษา
2. สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน และอนาคตของประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลี
3. สภาพความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีในปัจจุบัน

และอนาคต

4. การพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี
5. ความต้องการกำลังคนในภาคธุรกิจ
6. สรุปทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ และความต้องการกำลังคนในภาคธุรกิจในทศวรรษหน้า

ตอนที่ 2

แนวทางการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

1. การศึกษาของประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลี
2. ความสอดคล้องของนโยบายการศึกษากับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจในทศวรรษหน้า
3. ความร่วมมือระหว่างอุดมศึกษา
4. แนวทางการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า

ตอนที่ 1

การวิเคราะห์ความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีในทศวรรษหน้า

1. รายชื่อผู้ให้การสัมภาษณ์ทางเศรษฐกิจและการศึกษา

1.1 รายชื่อของผู้ให้ข้อมูลในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจจำนวน 10 คน

1.1.1 ประเทศไทย

ตาราง 12 รายชื่อของผู้ให้ข้อมูลในฐานะผู้เชี่ยวชาญของประเทศไทย

รายชื่อผู้ให้ข้อมูล	สถานที่ทำงาน	ตำแหน่ง
ดำรง ฐานดี	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	หัวหน้าสถาบันเกาหลีศึกษา
อภิรักษ์ แพ่ง	สำนักส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำสาธารณรัฐเกาหลี	อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่าย การพาณิชย์)
ศิรินาถ ไชยลาโก	สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการ ลงทุน	เจ้าหน้าที่ฝ่ายการส่งเสริมการ ลงทุน
วิเชียร อินทะลี	สถาบันเอเชียศึกษาของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	นักวิชาการฝ่ายเกาหลี
สุรพงษ์ เอี่ยมพงษ์ ไพบูลย์	กลุ่มงานทวิภาคี สำนักความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภา ผู้แทนราษฎร	เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์

1.1.2 สาธารณรัฐเกาหลี

ตาราง 13 รายชื่อของผู้ให้ข้อมูลในฐานะผู้เชี่ยวชาญของสาธารณรัฐเกาหลี

รายชื่อผู้ให้ข้อมูล	สถานที่ทำงาน	ตำแหน่ง
Keongwon, Yun	Hankuk University of Foreign Studies	นักวิชาการด้านภาษาและ เศรษฐกิจ
Kyongdoug Kwon	สำนักส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศแห่ง เกาหลี	นักวิชาการและที่ปรึกษาใน การค้าการลงทุน
Sunghun, Lee	สำนักส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำประเทศไทย	หัวหน้าฝ่ายการจัดข้อมูล การค้าการลงทุน

Jaeho, Lee	ฝ่ายเอเชียของสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	นักวิจัยเศรษฐกิจภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และตะวันออกกลาง
Bunsoon, Park	สถาบันวิจัยเศรษฐกิจซัมซุง	นักวิจัยอาวุโส

1.2 รายชื่อของผู้ให้ข้อมูลในฐานะนักธุรกิจ จำนวน 10 คน

1.2.1 ประเทศไทย

ตาราง 14 รายชื่อของผู้ให้ข้อมูลในฐานะนักธุรกิจของประเทศไทย

รายชื่อผู้ให้ข้อมูล	บริษัท	ตำแหน่ง
กำธร อุดมภทริฎก	กระทรวงการต่างประเทศ	อดีต เอกอัครราชทูตประจำ ณ กรุงโซล
ทรงพล วงษ์คนดี	M PICTURES CO.,LTD	หัวหน้าการคัดเลือกหนังภาพยนตร์ต่างประเทศเพื่อนำเข้า
ภารดี กุमानนท์	JAYA VISION CO.,LTD	หัวหน้าการวางแผน
โสภิตา จุฬะปีตะ	Sanki Supermart CO.,LTD	เจ้าของกิจการจำหน่ายสินค้าเกาหลีโดยเฉพาะ
ภาณุ อารี	มงคลภาพยนตร์	หัวหน้าการตลาด

1.2.2 สาธารณรัฐเกาหลี

ตาราง 15 รายชื่อของผู้ให้ข้อมูลในฐานะนักธุรกิจของสาธารณรัฐเกาหลี

รายชื่อผู้ให้ข้อมูล	บริษัท	ตำแหน่ง
Youngsun, Kim	Kumneung (Thailand)	ผู้บริหารทั่วไป
Soungheun, LEE	Saewha (Thailand)	ผู้จัดการ
Sangkweon, Yeo	Sungil (Thailand)	ผู้จัดการ
Jaeil, Bae	A-Tech Solution (Thailand)	ผู้บริหารฝ่ายบัญชี
Kiwhan, Han	Shinhung (Thailand)	ผู้จัดการ

1.3 รายชื่อของผู้ให้ข้อมูลในฐานะนักวิชาการ จำนวน 10 คน

1.3.1 ประเทศไทย

ตาราง 16 รายชื่อของผู้ให้ข้อมูลในฐานะนักการศึกษาของประเทศไทย

รายชื่อผู้ให้ข้อมูล	สถาบัน	ตำแหน่ง
เรียวริดา ธรรมเจริญกิจ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกาหลีศึกษา
สิทธิณี ธรรมชัย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	หัวหน้าแผนกภาษาเกาหลี
สุนทรี ลาภรุ่งเรือง	มหาวิทยาลัยบูรพา	อาจารย์ภาควิชาภาษาเกาหลี
เกวลิน ศรีม่วง	มหาวิทยาลัยนเรศวร	รองหัวหน้าภาควิชาภาษา ตะวันออก(เกาหลี)
ปรีศ วงศ์ชนเสน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันออก

1.3.2 สาธารณรัฐเกาหลี

ตาราง 17 รายชื่อของผู้ให้ข้อมูลในฐานะนักการศึกษาของสาธารณรัฐเกาหลี

รายชื่อผู้ให้ข้อมูล	สถาบัน	ตำแหน่ง
Mi-ra, Kim	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อาจารย์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
Hwan-seung Jung	Hankuk University of Foreign Studies	อาจารย์แผนกภาษาไทย
Hae-reon, Hong	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	อาจารย์แผนกภาษาเกาหลี
Ki-tae, Kim	มหาวิทยาลัยบูรพา	อาจารย์ภาควิชาภาษาเกาหลี
Seung-il, Han	ราชภัฏสุราษฎร์ธานี	อาจารย์สอนภาษาเกาหลี

2 สภาพเศรษฐกิจปัจจุบันและอนาคตของประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลี

2.1 การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลไทยและรัฐบาลเกาหลีเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่างๆ และเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันบนเวทีการค้าภายใต้โลกไร้พรมแดน

2.1.1 การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศไทย

ในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันแล้ว ผู้ให้ข้อมูลมองนโยบายเศรษฐกิจของประเทศไทยในอนาคตว่า จะเป็นไปตามความต้องการของตลาดภายในและภายนอก และการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของระบบเศรษฐกิจของภูมิภาคต่างๆและสังคมโลก ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ที่เสนอความเห็นก่อนนโยบายอนาคตของรัฐเป็นทางที่ดีหรือเหมาะสมที่สามารถดำเนินไปได้ มีจำนวน 12 คนของจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และไม่เสนอความคิดเห็น 8 คน

ผู้ให้ข้อมูลของประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลีได้เสนอความคิดเห็นที่เกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจตามความเชี่ยวชาญ และทักษะที่เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละสาขาของผู้ให้ข้อมูลว่า การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศเริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 ยุคแรกของประเภทธุรกิจที่ลงทุนนั้นเพื่อผลิตสินค้าที่ทดแทนสินค้านำเข้า โดยมีการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศแรก ต่อมานักลงทุนต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยค่อยๆ ขยายไปถึงอเมริกา และประเทศในแถบอาเซียนอื่นๆ โดยเน้นการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคเพื่อรองรับความต้องการตลาดในประเทศ ในปีค.ศ. 1985 ลักษณะของการลงทุนเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิตเพื่อส่งออก นั้น เกิดจากแต่ละประเทศต่างที่มีค่าแรงสูงขึ้นในธุรกิจภาคการผลิต ได้แก่การผลิตรถยนต์ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น การเพิ่มการลงทุนภาคการผลิตทำให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยปรากฏขึ้นมาอย่างชัดเจน และขยายบทบาทมากขึ้นในสัดส่วนมูลรวมของการผลิตอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะช่วงเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ภาคธุรกิจที่ได้รับการลงทุนมากและขยายตัวคือ ภาคธุรกิจที่ผลิตเคมีภัณฑ์ เครื่องจักรและภัณฑ์โลหะ สินค้าไฟฟ้า และสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

รัฐบาลไทยได้แถลงนโยบายเร่งด่วนให้ปี 2551~2552 เป็น “ปีแห่งการลงทุน (Thailand Investment Year 2008-2009)” นโยบายปีแห่งการลงทุน จำแนกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการลงทุนของรัฐในโครงการขนาดใหญ่ (Mega Projects) ซึ่งมีแผนงานที่จะสร้างระบบขนส่งมวลชน และสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ ส่วนที่สองเป็นการสนับสนุนการลงทุนของภาคเอกชนซึ่งเป็นพลังขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งรวมถึงการกระตุ้นอุตสาหกรรมให้มีการปรับตัว และปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงและประหยัด

พลังงาน กระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีมาตรการสำคัญที่จะดำเนินการ โดยจะผสมผสานการลงทุนของภาคเอกชนเพื่อสนองความต้องการของทั้งตลาดภายในและต่างประเทศรวมทั้งลดผลกระทบทางภาวะเศรษฐกิจโลก ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพ เช่น การเกษตร ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และ อุตสาหกรรมที่สามารถเพิ่มมูลค่าได้

2. สร้างฐานอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เช่น อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และพลังงานทดแทน

3. ส่งเสริมการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน และเขตอุตสาหกรรมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ (**Southern Seaboard**) และพื้นที่อื่นๆ ตามความเหมาะสม รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง และ โลจิสติกส์เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในอนาคต

4. ส่งเสริมการปรับตัวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และแก้ปัญหาของภาคอุตสาหกรรม

5. ส่งเสริมการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมไทยในต่างประเทศ เพื่อขยายโอกาสทางธุรกิจ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

6. ดำเนินกิจกรรมการตลาดเชิงรุก เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของประเทศ และ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน

7. ปรับปรุงการให้บริการและมาตรการต่างๆ ที่เอื้อต่อการลงทุน

8. จัดตั้ง “กองทุนพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและการลงทุน”

นโยบายการสร้างคุณภาพเป็นนโยบายต่อเนื่อง โดยเฉพาะการส่งออกอาหารแปรรูปหรืออาหารทะเลแช่แข็งต่างๆ จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในตลาดสหภาพยุโรป (EU) สำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ นโยบายของรัฐบาลจะเปลี่ยนไปจากเดิม โดยจะให้ความสำคัญกับการผลิตยานยนต์ประเภทประหยัดพลังงานจากการส่งเสริมการผลิตกระบะ (**Pick up**) นอกจากนี้รัฐบาลไทย ยังส่งเสริมการพัฒนา และอุตสาหกรรมการผลิตเหล็กโดยใช้วิธีร่วมลงทุนกับ ต่างประเทศหรือพัฒนาด้วยตัวเองก็ตาม เพื่อที่จะสร้างอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศให้มั่นคงและเหมาะสมกับปริมาณที่ใช้ในโครงการของรัฐบาลและเอกชน

การเจรจาการค้าเสรี (FTA) ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี ประเทศไทยมีนโยบายที่จะสร้างประโยชน์เท่ากับประเทศสมาชิก ASEAN ที่ตกลงการร่วมเจรจา FTA นั้น ประเทศไทยจะได้ประโยชน์จากภาคธุรกิจบริการมากขึ้นกว่าเดิม ปัจจุบันสาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่พัฒนาเทคโนโลยีมากขึ้น ขณะเดียวกันขนาดเศรษฐกิจของประเทศก็ใหญ่กว่าเดิม ด้าน

คุณภาพของสินค้าที่ผลิตของสาธารณรัฐเกาหลีมีความได้เปรียบในตลาดด้านการแข่งขัน และการแลกเปลี่ยน ดังนั้น เศรษฐกิจของประเทศไทยหรือสินค้าที่ผลิตในประเทศส่วนใหญ่จำเป็นต้องแข่งขันกับประเทศที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม ASEAN ด้วยกันมากขึ้น หลังจากที่ประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลีได้ตกลงการเจรจาการค้าเสรี (FTA) ประเทศไทยต้องการสร้างภาพลักษณ์ของสินค้า ให้มีคุณภาพที่ดี ฉะนั้นประเทศไทยจึงส่งเสริมด้านการลงทุนภาคธุรกิจการให้บริการโดยสร้าง ความมั่นใจให้กับนักลงทุนจากต่างประเทศในกรณีที่นักลงทุนต่างชาติสนใจดำเนินธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย และรัฐบาลได้อนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนด้านธุรกิจโรงแรมได้งายขึ้นกว่า เดิม

ที่ผ่านมารัฐบาลไทยมีนโยบายการส่งเสริมการส่งออกสินค้าไทยไปต่างประเทศ โดยเน้นการสร้างคุณภาพสินค้า เพื่อที่จะได้รับการรับรองสินค้าที่คนไทยผลิตไปขายยังตลาดต่างประเทศ ปัจจุบันรัฐบาลไทยให้ความสำคัญกับภาคธุรกิจหลายสาขาของอุตสาหกรรม ขณะเดียวกันเน้นการพัฒนาสินค้าที่สำคัญได้แก่ อาหารทะเลแช่แข็ง อาหารกระป๋อง โดยเน้นการลดต้นทุนการผลิตพร้อมกับผู้ประกอบการของภาคธุรกิจนี้ให้พัฒนาทักษะ และการบริการการผลิตและการทำตลาดธุรกิจ การผลิตเครื่องตกแต่งบ้านหรือสำนักงาน นอกจากนี้รัฐบาลยังสนับสนุนอุตสาหกรรมครัวเรือนเกี่ยวกับการทอที่ใช้ฝีมือ เสื้อผ้าสำเร็จรูป และรองเท้าด้วย

21.2 การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของสาธารณรัฐเกาหลี

ผู้ให้ข้อมูลเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลเกาหลีตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันว่า นโยบายเศรษฐกิจของสาธารณรัฐเกาหลีในอนาคต จะเป็นไปตามความต้องการตลาดภายในและภายนอก และการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของระบบเศรษฐกิจของภูมิภาคต่างๆ และสังคมโลกซึ่งผู้ให้ข้อมูลเสนอความเห็นต่อนโยบายอนาคตของรัฐเป็นทางที่ดีหรือเหมาะสมที่สามารถดำเนินไปได้ มีจำนวน 13 คนของจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และไม่เสนอความคิดเห็น 7 คน

ผู้ให้ข้อมูลเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลเกาหลีว่า สำหรับสาธารณรัฐเกาหลีได้ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจ และการดำเนินชีวิตของประชาชน ปัจจุบันในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ รัฐบาลเกาหลีต้องเผชิญหน้ากับปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ละภาคอุตสาหกรรมทั้งภายในและภายนอก ซึ่งนโยบายทางเศรษฐกิจมีจุดประสงค์ เพื่อดูแลอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ ดังนี้

1. การเกษตร

เนื่องจากโครงสร้างอุตสาหกรรมการเกษตรเกาหลีมีส่วนที่ด้อยมากกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ จึงมีความจำเป็นต้องปรับโครงสร้างใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพตามการเปลี่ยนแปลงระบบ

เศรษฐกิจ กรณีที่ประเทศเกาหลีกำลังเจรจากับสหรัฐอเมริกาเพื่อตกลงและลงนามการเปิดการค้าเสรี (FTA) ในปัจจุบัน สาเหตุที่ภาคอุตสาหกรรมการเกษตรได้รับความสนใจน้อยกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ นั้นจึงทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องปรับโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างระบบใหม่และเพื่อส่งเสริมการลงทุนในการเพิ่มคุณภาพและมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรพร้อมกับพัฒนาเทคโนโลยี และเพิ่มประสิทธิภาพด้วย

2 การประมง

จากสภาพทรัพยากรทางชายฝั่งทะเลปริมาณอาหารลดลงมาก อุตสาหกรรมการประมงของเกาหลีจึงได้รับการส่งเสริมการประมงน่านน้ำทะเล และการเลี้ยงสัตว์น้ำทะเลเพื่อตอบสนองความต้องการบริโภคของตลาด ขณะเดียวกันภาคธุรกิจได้รับการส่งเสริม การผลิตอาหารทะเล โดยการแปรรูปด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการผลิต

3 อุตสาหกรรมภาคการผลิต

สภาพอุตสาหกรรมเบาเกาหลีค่อยๆถดถอยลง เพราะปัจจัยต้นทุนการผลิตในประเทศสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ภาคธุรกิจเกาหลีจึงหันมาสนใจประเทศไทยและอินโดนีเซียให้เป็นฐานการผลิต โดยลงทุนเพื่อสร้างโรงงาน และให้เป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมเบาที่จะสนับสนุนอุตสาหกรรมเกาหลีพร้อมกับการขยายกิจการ แต่ปัจจุบันการย้ายฐานผลิตของภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเกาหลีส่วนใหญ่ประเทศจีนเป็นพื้นที่เป้าหมายทำให้บริษัทเกาหลีจำนวนมากได้ตั้งอยู่ที่ประเทศจีน สาเหตุดังกล่าว ทำให้รัฐบาลเกาหลีพยายามรักษาภาคการผลิตในประเทศโดยสร้างระบบความได้เปรียบซึ่งเน้นด้านการผลิตชิ้นส่วนที่สำคัญ เช่น การออกแบบ และ การผลิตส่วน ประกอบ เป็นต้น ช่วงเวลาที่ผ่านมารัฐบาลเกาหลีให้ความสนใจกับการดำเนินนโยบายที่เอื้อต่อภาคธุรกิจที่ให้ความสำคัญเพื่อส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิต ได้แก่ การผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตรถยนต์ หลังปลายปี ค.ศ. 1980 บทบาทของรัฐบาลที่ดูแลอุตสาหกรรมได้ลดความสำคัญลง ขณะเดียวกันการบังคับระบบเศรษฐกิจของรัฐบาลเกาหลีก็ลดลงเช่นเดียวกัน นั้นหมายความว่า รัฐบาลปล่อยระบบเศรษฐกิจให้เป็นไปตามการแข่งขันในตลาดแบบเสรีมากขึ้น แต่รัฐบาลยังแสดงบทบาทในการสร้างนโยบายการส่งเสริมเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์ ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย และภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นทางอ้อมเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจให้พัฒนาเจริญเติบโตขึ้น

4 อุตสาหกรรมหนัก

ปัจจุบันรัฐบาลเกาหลีดำเนินนโยบายที่ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมหนักด้านเทคโนโลยีและด้านกำลังของการผลิตเพื่อการส่งออก ได้แก่ การผลิตเหล็ก การผลิตรถยนต์ ปิโตรเคมีเพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจของชาติในอนาคต รัฐบาลใช้นโยบายการเจรจาการค้าเสรีกับหลายประเทศ การค้าเสรีระหว่างประเทศจะทำให้มีการแข่งขันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสูงขึ้น

ทั้งตลาดภายใน และต่างประเทศ ฉะนั้น ภาคธุรกิจสาธารณรัฐเกาหลีจำเป็นต้องสร้างระบบ เครือข่ายการผลิต และตลาดไว้ทั่วโลก รัฐบาลจึงดำเนินนโยบายที่ให้ความสำคัญกับธุรกิจหลักที่สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาภาคธุรกิจอื่นๆ พร้อมทั้งสร้างความมั่นคงในระบบเศรษฐกิจของประเทศในอนาคตได้ ได้แก่ การผลิตเหล็ก การต่อเรือ การผลิตรถยนต์ ปิโตรเคมีเพื่อเป็นสิ่งขับเคลื่อนเศรษฐกิจของชาติในอนาคตปัจจุบันสภาพภาคธุรกิจของอุตสาหกรรมหนักดำเนินนโยบายเป็นไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม

5. อุตสาหกรรมการให้บริการ

รัฐบาลให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมการให้บริการเป็นพิเศษ เพื่อสร้างอัตราจ้างแรงงานให้มากกว่า ร้อยละ 5 ของอัตราจ้างในอุตสาหกรรมทั้งหมด เนื่องจากปัจจุบันการขยายตัวของการผลิต และการพัฒนาระบบและ โครงสร้างเศรษฐกิจมีความต่อเนื่อง รัฐบาลจึงหาแนวทางที่จะนำประเทศเกาหลีให้เป็นศูนย์กลางของธุรกิจการเงิน และการขนส่ง (Logistics) พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจการทำบัญชีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ นอกจากนี้รัฐบาลยังสนใจภาคธุรกิจการให้คำปรึกษาในการลงทุน ธุรกิจการรักษาพยาบาล โดยลดข้อบ่งชี้กับการออกวีซ่าให้กับผู้ดูแลผู้ป่วยเข้าประเทศได้ง่ายขึ้น เป็นต้น

2.2 สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน และอนาคตตามประเภทอุตสาหกรรมของประเทศไทย และ สาธารณรัฐเกาหลี

2.2.1 สภาพเศรษฐกิจปัจจุบันและอนาคตตามประเภทอุตสาหกรรมของประเทศไทย

ผู้ให้ข้อมูลเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างเศรษฐกิจว่า สัดส่วนของอุตสาหกรรมภาคการผลิตในการผลิตมวลรวมของประเทศ ขยายตัวร้อยละ 75 ภาคการเกษตร ในทางกลับกันภาคการประมงลดบทบาทลง แต่เศรษฐกิจยังมีบทบาทในการสร้างปัจจัยพื้นฐานเพื่อชชานาไม่น้อย 20 ล้านคน ดังนั้นภาคการเกษตรได้รับการพัฒนาด้านประสิทธิภาพของการผลิต และจำหน่ายอย่างต่อเนื่อง ภาคธุรกิจการให้บริการเป็นส่วนสำคัญในระบบเศรษฐกิจโดยมีปัจจัยของสังคม และธรรมชาติที่เอื้อต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ระบบการขนส่ง การเงินและอื่นๆ ดังนั้นภาคธุรกิจการให้บริการจะได้รับ การส่งเสริมด้านการพัฒนา และขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ผู้ให้สัมภาษณ์ไทยที่ได้เสนอแนวทางดังกล่าวมีจำนวน 14 คน และไม่เสนอความคิดเห็น 6 คน

ผู้ให้ข้อมูลให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจของโลกว่าภาวะเศรษฐกิจโลกในครั้งแรกปี ค.ศ. 2550 หลังจากการเติบโตอย่างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลา 5 ปี

เศรษฐกิจโลกจะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ในอัตราการชะลอตัวทางเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาส่งผลให้เศรษฐกิจโลกชะลอตัวลง

สำหรับประเทศอาเซียน 4 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เศรษฐกิจเติบโตอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ปัจจัยเสี่ยงต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก ได้แก่ ความเสี่ยงจากภาวะเงินเฟ้อที่สูงขึ้น และการค้ำน้ำมันอาจทำให้สร้างความผันผวนทางตลาดเพิ่มขึ้น และภาวะที่เสี่ยงจากตลาดการเงินที่เกิดจากคุณภาพสินเชื่อที่ลดลง

สำหรับสภาพเศรษฐกิจไทย แหล่งที่มาของเงินทุนโดยตรงมาจากต่างประเทศที่มีมูลค่าสูงสุด 5 อันดับแรกที่ได้รับการลงทุนในช่วงเดือนแรกของปี 2550 ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย เนเธอร์แลนด์ สิงคโปร์ ตามลำดับ การลงทุนมูลค่าสูงสุดอันดับแรกในปี 2549 ได้แก่

1. โครงการขยายกิจการโรงแยกก๊าซธรรมชาติ
2. โครงการขยายกิจการการผลิต Hard Disk Drive (HDD)
3. โครงการขยายกิจการการผลิต Shape Steel
4. โครงการขยายกิจการการผลิตไฟฟ้าและไอน้ำ
5. โครงการขยายกิจการการขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อ ระหว่างไทยและมาเลเซีย
6. โครงการขยายกิจการการผลิตแผงวงจร IC (Integrate Circuit)
7. โครงการผลิตรถยนต์ของบริษัทเจนเนอรัล มอเตอร์
8. โครงการผลิต Ethylene Oxide
9. โครงการกิจการโรงแรมโดยการร่วมมือกันระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกาหรับอเมริกา
10. โครงการกิจการรีสอร์ท

อุตสาหกรรมการเกษตรไทยได้รับความสนใจจากรัฐบาลในการเพิ่มความสามารถการแข่งขัน รัฐบาลไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการค้า และการลงทุนเน้นการปลูกพืชที่ใช้กับอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น ยาง มันสำปะหลัง อ้อย ซึ่งมีความเหมาะสมกับ ภูมิอากาศและเพิ่มมูลค่าได้ โดยการแปรรูปการผลิตเพื่อที่จะเพิ่มมูลค่าของสินค้า นอกจากนี้รัฐบาลมีความสนใจในการพัฒนาการผลิตสินค้าจาก อุตสาหกรรมเบา และธุรกิจการให้บริการให้เป็นเศรษฐกิจพื้นฐานที่สร้างความมั่นคงต่อระบบเศรษฐกิจของชาติ

รัฐบาลไทยสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ประเทศมีศักยภาพ และมีความได้เปรียบในการพัฒนาเทคโนโลยี ได้แก่ การผลิตเหล็ก การผลิตรถยนต์ การผลิตสินค้าปิโตรเคมี การผลิตพลังงาน และสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ประเทศกลายเป็นฐานของการดำเนินธุรกิจในภูมิภาค

ในการพัฒนาการต่อยอดอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพ รัฐบาลไทยผลักดันให้

มีการลงทุนอย่างต่อเนื่องสำหรับนโยบายที่จัดทำแล้ว เพื่อพัฒนาการต่อยอดอุตสาหกรรมที่ไทยมี ศักยภาพ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วน อุตสาหกรรม **Hard Disk Drive** อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน และเทคโนโลยีชีวภาพทั้งในรูปแบบ ของประชาสัมพันธ์และติดตามนักลงทุนอย่างใกล้ชิดมีดังนี้

1. ส่งเสริมอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์และอุตสาหกรรมสนับสนุน เพื่อรองรับ โครงการรถยนต์ที่ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล (**Eco Car**) ให้ได้รับการส่งเสริมเพิ่มเติมอีก **3** ราย เมื่อวันที่ **2** เมษายน **2551** ทำให้มีโครงการที่ได้รับการส่งเสริมทั้งหมด **6** โครงการ โดยในช่วง **6-7** ปีข้างหน้าจะมีการดำเนินการผลิตรถยนต์ **Eco Car** ปีละประมาณ **800,000** คัน

2. ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ผลิตอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า **Hard Disk Drive** และ ชิ้นส่วน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ โดยเฉพาะด้าน **Animation** ซึ่งประเทศไทยเป็นฐานการผลิตที่แข็งแกร่งมายาวนาน

3. การสร้างสมดุลของการส่งเสริมการลงทุนภาคการบริการและการเกษตร โดยขยาย ไปสู่การลงทุนในภาคเกษตรและบริการ เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างในภาคการผลิตของ ประเทศ ทั้งนี้โดยตั้งเป้าหมายระยะยาวอีก **10** ปีข้างหน้า

4. จัดทำนโยบายส่งเสริมการลงทุนที่สร้างคุณค่า (**Value Creation**) เพื่อให้ประเทศไทย มีศักยภาพสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการดูแล และรักษาสุขภาพ (**Well-being Industry**) การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการสื่อสาร และความบันเทิง

5. การพัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ เพื่อสร้างโอกาสทางการขยายฐานการผลิตและ การตลาดในระดับภูมิภาค เช่น ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจการประชุม และแสดงสินค้า การศึกษานานาชาติ การก่อสร้าง ธุรกิจภาพยนตร์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ เป็นต้น

นอกจากนี้รัฐบาลไทยจะจัดตั้งกองทุนพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและการลงทุน ในภาคอุตสาหกรรมโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรไปสู่เทคโนโลยีที่ทันสมัย การปรับปรุง เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิตการประหยัดพลังงาน และลด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2. เพื่อสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการฝึกอบรมบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมสำนักงาน พัฒนานวัตกรรมแห่งชาติ สถาบันยานยนต์ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สถาบัน การศึกษา ฯลฯ เพื่อสนับสนุนโครงการลงทุนของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย สนับสนุนสถาบันวิจัย และสถาบันอิสระต่างๆ

3. เพื่อสนับสนุนการจัดตั้ง “ศูนย์บ่มเพาะ” การพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต

การวิจัย และพัฒนาโดยความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน สถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษา

4 เพื่อสนับสนุนการลงทุนในประเทศเป้าหมาย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สถาบันการเงิน สถาบันการศึกษา องค์กรภาคธุรกิจ ฯลฯ เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักลงทุนไทยสำหรับการลงทุนในประเทศเป้าหมาย สนับสนุนการศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุน (**Feasibility Study**)

นอกจากรัฐบาลไทยส่งเสริมการผลิตสินค้าต่างๆแล้ว ยังสนับสนุนการขยายธุรกิจ การให้บริการในระดับภูมิภาค เช่น ธุรกิจบริการสุขภาพ การประชุม และการจัดงานการแสดงสินค้า ธุรกิจภาพยนตร์ และธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อการดำเนินธุรกิจเหล่านี้ให้มีความต่อเนื่องในอนาคตต่อไป

ขณะเดียวกันรัฐบาลไทยเน้นการดำเนินการตามโครงสร้างเศรษฐกิจให้มูลค่าสินค้าเพิ่มขึ้น (**High Value Added**) โดยนำเทคโนโลยีใหม่หรือนำผลการวิจัยใหม่มาใช้ แผนดังกล่าวนี้ นำมาใช้กับอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ซึ่งพยายามจะผลิตรถที่ใช้พลังงานอย่างประหยัด และ ลดมลภาวะต่อสภาพแวดล้อม กรณีสินค้าที่ผลิตจากอุตสาหกรรมอื่นๆ จะเน้นการแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า การค้าการลงทุนระหว่างประเทศต้องดำเนินการภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรี (**FTA**)

รัฐบาลไทยยังมีภารกิจสำคัญอื่น ๆ ในการวางรากฐานการเจริญเติบโตที่มั่นคง และยั่งยืน พร้อมทั้งส่งเสริมภาคการผลิตและการบริการให้สามารถปรับตัวไปสู่การผลิตสินค้า และการบริการที่มีมูลค่าสูงขึ้นเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โครงสร้างพื้นฐานด้านองค์ความรู้ มีระบบธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อม การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริการ รวมทั้ง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม การเกษตร ระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้า การบริการพลังงาน รวมถึงระบบเครือข่ายสารสนเทศและการสื่อสาร

สำหรับปัญหาและอุปสรรคต่อการโน้มน้ำชกของการลงทุนของประเทศไทยในปัจจุบัน นั้น เป็นปัญหาที่ต้องมีมาตรการเฉพาะมาแก้ไขโดยปัญหาที่พบ มีดังนี้

1. ภาวะเศรษฐกิจโลกผันผวน และมีแนวโน้มชะลอตัว
2. ตลาดในประเทศขยายตัวน้อยและมีการเติบโตเพียงบางอุตสาหกรรม
3. ภาวะการแข่งขันชกของการลงทุนของประเทศต่างๆ มีความเข้มข้น
4. ขาดแคลนแรงงาน วิศวกร ช่างเทคนิคทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ
5. ขาดความพร้อมของอุตสาหกรรมสนับสนุนในกลุ่มเทคโนโลยีขั้นสูง
6. ขาดพื้นที่ และ โครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการลงทุนของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในอนาคต
7. ขาดอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สำคัญ เช่น เหล็กขั้นต้น

8 ความสามารถของอุตสาหกรรมไทยการค้ำยันเทคโนโลยี และนวัตกรรม

9 เครื่องมือในการส่งเสริมการลงทุนที่จำกัด และไม่เพียงพอ

10 การสนับสนุนของภาครัฐไม่เพียงพอ ทั้งด้านทุน และเครื่องอุปกรณ์ที่ใช้ในภาคธุรกิจต่างๆ

สำหรับ สภาพภาคการเกษตรของประเทศไทย ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งส่งออกสินค้าทางการเกษตรออกค่อนข้างมากซึ่งมีภูมิประเทศ และสภาพอากาศเหมาะสมกับการพัฒนาภาคธุรกิจการเกษตร เพราะฉะนั้นประเทศไทยสามารถส่งออกสินค้าทางการเกษตรได้หลายรายการ ได้แก่ ข้าว น้ำตาล ผลไม้กระป๋อง อาหารกระป๋อง ภาคธุรกิจการเกษตรไทยได้รับการสนับสนุนเพื่อส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมทางการเกษตรพัฒนาในการเพิ่มมูลค่าของสินค้าอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันการลงทุนภาคการเกษตรในประเทศไทยยังมีโอกาสที่จะเจริญเติบโตในอนาคต ถ้าสังเกตจากการผลิตยางพาราเป็นตัวอย่างของสินค้าเกษตร ประเทศไทยผลิตยางพาราได้ 3 ล้านกว่าตันต่อปี อันครองตลาดนับสัดส่วนเป็นร้อยละ 32.5 ประเทศจีนเป็นผู้นำเข้ายางพารามากที่สุด รองลงมาเป็นมาเลเซีย ญี่ปุ่น อเมริกา และเกาหลี นอกจากนี้การผลิตสินค้าที่ใช้ยางพาราหรือไม้อัด จะได้รับสิทธิพิเศษจากรัฐบาลเช่นเดียวกัน ประเทศไทยยังมีโอกาสการพัฒนาด้านการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพ ตามการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพในประเทศเพิ่มขึ้น โดยมีการผสมน้ำมันเบนซินร้อยละ 80 กับเอทานอล ร้อยละ 20 จากการวิเคราะห์สภาพการเปลี่ยนแปลงของภาคการเกษตร ประเทศไทยจะมีการพัฒนาการผลิตอย่างต่อเนื่อง โดยเศรษฐกิจของไทยจะเดินหน้าต่อไปแบบตามระบบความรู้เป็นฐานในการขับเคลื่อนของพัฒนา อย่างไรก็ตาม ในเศรษฐกิจไทย การส่งออกข้าวปีละ 7 ล้าน 5 แสนตัน เป็นสัดส่วนการผลิตของภาคการเกษตรร้อยละ 10 แต่จำนวนประชากรที่ทำการเกษตรมีสัดส่วนร้อยละ 37 สำหรับภาคธุรกิจการประมงมีสัดส่วนร้อยละ 1 ของ GDP ของไทย สำหรับภาคธุรกิจของการผลิต การผลิตมูลรวมร้อยละ 35 เกิดจากจำนวนประชาชนร้อยละ 15.5 ทำงานในภาคธุรกิจของการผลิต ส่วนสำคัญของภาคธุรกิจการผลิตคือ การผลิตอิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์ สิ่งทอ สินค้าอาหาร เหล็ก และเคมีภัณฑ์ เป็นต้น

สำหรับการผลิตสิ่งทอหรือเครื่องนุ่งห่ม ภาคธุรกิจการผลิตของไทยยังมีสัดส่วนอัตราการจ้างงานสูงเกือบ 1 ล้านคนในภาคธุรกิจการผลิตมีจำนวน 5 ล้าน 6 แสนคน ปัจจุบันประเทศอื่นๆ ปรากฏขึ้นมาเป็นคู่แข่งโดยมีค่าแรงถูกกว่า ได้แก่ อินโดนีเซีย จีน บังกลาเทศ เป็นต้น อันทำให้การดำเนินกิจการภาคธุรกิจการผลิตของไทยยากขึ้น

สำหรับการผลิตเหล็ก ภาคธุรกิจการผลิตเหล็กของไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ช่วงวิกฤตทางเศรษฐกิจปี ค.ศ. 1997 ถดถอยลงมาก ปัจจุบันภาคธุรกิจการผลิตเหล็กมีสถานะ

การเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ภาคธุรกิจโทรคมนาคมและการสื่อสารมีส่วนร้อยละ 7 ของ GDP ของไทย สำหรับภาคธุรกิจการสื่อสารไร้สายมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในระยะเวลาอันสั้นที่ผ่านมา ส่วนการผลิตรถยนต์ ปริมาณของการจำหน่ายรถยนต์ในประเทศไทยในปี 2550 ปรากฏว่า รถเก๋ง 182,767 คัน รถบรรทุก 42,619 คัน รถกระบะ 405,865 คัน ซึ่งรวมทั้งหมด 631,251 คัน

สำหรับแนวโน้มธุรกิจการผลิตรถยนต์รัฐบาลไทยมีกฎระเบียบเกี่ยวกับการผลิตรถยนต์ ตามการใช้ประเภทเชื้อเพลิง 2 ลักษณะ ได้แก่ E20 และ Eco-car E20 ซึ่งรัฐบาลได้ลดภาษีให้กับรถที่ใช้เชื้อเพลิงผสมตั้งแต่สิงหาคม ปี 2550 ปัจจุบันหลายบริษัทกำลังผลิตรถยนต์ที่ใช้น้ำมันผสมดังกล่าว

สำหรับสภาพภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ภาคธุรกิจการท่องเที่ยวของไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้สภาพเศรษฐกิจของไทยไม่เคยดีขึ้นในปีที่ผ่านมา แต่จำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มขึ้นเป็น 14,800 พันคน มีรายได้ 16,820 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ. 2550 จาก 13,820 พันคน มีรายได้ 14,980 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ. 2549 เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวมากกว่าร้อยละ 60 นั้นเป็นคนที่มาเที่ยวประเทศไทยมากกว่า 1 ครั้ง เพราะฉะนั้น รัฐบาลไทยจะดำเนินวางแผนที่จะเพิ่มสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ในการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว ได้แก่ เมืองคูไบ กรุงมอสโก และเวียดนาม นอกจากนี้ รัฐบาลไทยพยายามที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวจากมาเลเซีย และอินโดนีเซียมากกว่าร้อยละ 30 โดยพัฒนาการท่องเที่ยวภาคใต้ 14 จังหวัด อย่างไรก็ตาม ตามข้อมูล World Travel Council ภาคธุรกิจการท่องเที่ยวมีส่วนร้อยละ 25 ของ GDP ของประเทศไทย จะมีแนวโน้มการเจริญเติบโตร้อยละ 5.3 ต่อปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 จนถึง ปี พ.ศ. 2560 ผลที่จะได้รับจากการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยจะสร้างงานให้กับประชาชนมากกว่า 4 ล้านคนต่อปี เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวของไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นในภูมิภาคหลายแห่งจากแหล่งท่องเที่ยวเดิม สินค้าการให้บริการก็ได้พัฒนาหลายรูปแบบ เช่น SPA สำหรับสภาพธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของไทยเริ่มมีการแข่งขันมากขึ้น ระหว่างบริษัทขนาดใหญ่กับขนาดกลางโดยใช้วิธีการพัฒนาการออกแบบหรือการแนะนำสินค้าใหม่ทั้งที่บ้านพักอาศัย และบ้านคอนโด จากการจัดสรรที่ดินในเมืองสำคัญต่างๆ รวมทั้งหากกลุ่มผู้ร่วมหุ้นเพื่อพัฒนาระบบการท่องเที่ยวร่วมกัน

สำหรับสภาพตลาดการโฆษณาทาง On-Line ปัจจุบันธุรกิจการโฆษณาทาง On-Line มีมูลค่า 800-900 ล้านบาท ถ้าเทียบกับตลาดการโฆษณาในประเทศทั้งหมด สัดส่วนของการโฆษณา ยังไม่ถึงร้อยละ 1 อันหมายความว่าธุรกิจการโฆษณาทาง On-Line ในประเทศไทยยังมีขนาดเล็ก และภาคธุรกิจอื่นๆ ยังไม่ให้ความสำคัญของการโฆษณาทาง On-Line มากนัก การพัฒนาในการสร้างเนื้อหา และระบบการกระจาย และการเชื่อมต่อซื้อขายทางอินเทอร์เน็ตจะส่งผลให้มี

การเจริญเติบโตภาคธุรกิจการโฆษณาทาง **On-Line** สูงขึ้น

2.2.2 สภาพเศรษฐกิจปัจจุบันและอนาคตตามประเภทอุตสาหกรรมของสาธารณรัฐเกาหลี

การพัฒนาเศรษฐกิจที่เน้นการผลิตเพื่อการส่งออกส่งผลให้สภาพเศรษฐกิจของสาธารณรัฐเกาหลีได้รับอิทธิพลจากภาพเศรษฐกิจโลก การดำเนินการแผนพัฒนาเศรษฐกิจของภาครัฐ และภาคเอกชนพยายามสร้างความสามารถของการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยสนับสนุนภาคการผลิตที่เป็นแรงขับเคลื่อนของการพัฒนาภาคธุรกิจอื่นๆ พัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร และเทคโนโลยีขั้นสูง สภาวะการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมของเศรษฐกิจและสังคมโลก ระบบเศรษฐกิจจะพัฒนาและขยายตัวด้านการค้า และการลงทุนภายในประเทศและในภูมิภาคต่างๆ ผู้ให้สัมภาษณ์เกาหลีที่ได้เสนอแนวทางดังกล่าวมีจำนวน **15** คน และไม่เสนอความคิดเห็น **5** คน

สาธารณรัฐเกาหลีเน้นอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมยานยนต์ในช่วงระหว่างปี ค.ศ.1970-1980 ต่อมารัฐบาลเกาหลี เริ่มเข้ามาสนับสนุนการผลิตเหล็ก ซึ่งภาคธุรกิจการผลิตเหล็กได้กลายเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งของประเทศ ปัจจุบัน **POSCO** เป็นบริษัทหนึ่งในการผลิตเหล็กซึ่งเป็นผู้ผลิตเหล็กขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ **3** ของโลก นอกจากนี้สาธารณรัฐเกาหลียังเป็นประเทศที่มีอุตสาหกรรมการต่อเรือขนาดใหญ่ อันได้แก่ **Hyundai Heavy Industry** และ บริษัทขนาดใหญ่อื่นๆ ด้านอุตสาหกรรมยานยนต์ซึ่งนำโดย **Hyundai Kia Automotive Group** เป็นต้น ก็มีอัตราการเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วขึ้นมาเป็นอันดับ **5** ของโลก ด้านโครงสร้างการผลิตภายในสาธารณรัฐเกาฬียังคงมุ่งส่งเสริมภาคบริการซึ่งมีส่วนถึงร้อยละ **55** รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมเหมืองแร่และการผลิต ร้อยละ **25** การก่อสร้าง การไฟฟ้า การผลิตแก๊ส และน้ำ ร้อยละ **10** เกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง คิดเป็นร้อยละ **4**

นอกจากนี้รัฐบาลเกาหลีมีแผนที่จะพัฒนาประเทศให้เป็นผู้นำทางด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศโดยรัฐบาลจะเข้าไปให้การสนับสนุนบริษัทชั้นนำหลักๆ อาทิ **Samsung Electronics** และ **LG Electronics** พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายบริษัทขนาดใหญ่และขนาดเล็กที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกับการพัฒนาระบบเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาศักยภาพของประเทศมาตลอด

ภาพประกอบ 5 โครงสร้างการผลิตในสาธารณรัฐเกาหลี

ที่มา: สำนักส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำสาธารณรัฐเกาหลี. 2550

สำหรับแนวโน้มการค้าและการส่งออกของสาธารณรัฐเกาหลี ปัจจุบันอุตสาหกรรมหลักที่จะมีการส่งออกมากจะยังคงได้แก่ โทรศัพท์มือถือ ชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ จอ LCD จอพลาสมา เครื่องเล่น MP3 โทรศัพท์ และยานยนต์ เป็นต้น

จากการวิเคราะห์เนื้อหาการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ด้านสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน และอนาคตของประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลีสามารถสรุปได้ว่า ตามสภาพเศรษฐกิจโลกชะลอตัวลง อัตราการเติบโตเศรษฐกิจของประเทศกลุ่มอาเซียนรวมทั้งประเทศไทยจะชะลอตัวลงเช่นเดียวกัน ประเทศไทยจะเป็นประเทศที่มีบทบาทมากขึ้นในการสร้างความร่วมมือทางการเมือง และเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน ขณะเดียวกันการเจรจาการค้าเสรีระหว่างไทยกับเกาหลีทำให้รัฐบาลไทยพยายามสร้างความสามารถของการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม เพื่อสร้างประโยชน์ให้กับการค้าจริงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้รัฐบาลไทยกำลังดำเนินการโครงการเพื่อพัฒนาภาคธุรกิจด้านต่างๆ ได้แก่ การเงิน เทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคการผลิต ภาคการเกษตร และภาคธุรกิจการให้บริการ

ในการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศไทยมีข้อจำกัดทั้งภายในและภายนอก ได้แก่ ข้อจำกัดการขยายตลาด ความเข้มข้นของแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศ ความจำเป็นในการสร้างเทคโนโลยีให้พัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องในอนาคต เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลไทยได้วางแผนและดำเนินการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ เพื่อรองรับความต้องการของตลาดภายในและภายนอก ได้แก่ ส่งเสริมการพัฒนาระบบประหยัดพลังงานส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ ส่งเสริมการพัฒนาภาคธุรกิจการให้บริการทุกสาขา ส่งเสริมพัฒนาระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มในการผลิต และส่งเสริมพัฒนาระบบการผลิต และการส่งออกเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดภูมิภาคเอเชียและโลก

สำหรับสาธารณรัฐเกาหลี บริษัทขนาดใหญ่เป็นผู้ชักนำอุตสาหกรรมเกาหลีให้ภาคธุรกิจ

เกาหลีพัฒนาและขยายการค้าเงินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าภาคธุรกิจเกาหลีมีข้อจำกัดที่
หลากหลายของการทำตลาดในภูมิภาคต่างๆ ก็ตาม การเจริญเติบโตภาคธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ การ
ผลิตรถยนต์ การต่อเรือ และเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร เป็นต้น นั้นเป็นอุตสาหกรรมขับเคลื่อน
เศรษฐกิจของสาธารณรัฐเกาหลีให้เดินหน้าต่อไปในอนาคต

Prince of Songkla University
Pattani Campus

3 สภาพความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีในปัจจุบัน และอนาคต

ตาราง 18 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับภาคธุรกิจแนวโน้มที่จะทรงตัว หรือขยายเพิ่มขึ้นในอนาคต

หมวด	ประเภทธุรกิจที่ทรงตัวหรือขยาย	จำนวนผู้ให้ข้อมูล
อุตสาหกรรมเกษตร	(1) สินค้าอาหารแปรรูป (2) สินค้าที่ทำจากพืชอุตสาหกรรม (3) ยางธรรมชาติ	12
แนวโน้ม	ปริมาณของการส่งออก และการนำเข้าเพิ่มมากขึ้นตามความต้องการของตลาด และการพัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูป	
อุตสาหกรรมการประมง	(1) สินค้าอาหารแปรรูป (2) การเลี้ยงสัตว์น้ำทะเล	7
แนวโน้ม	ข้อจำกัดในการเพิ่มปริมาณอาหารทะเลส่งผลให้การพัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	
อุตสาหกรรมภาคการผลิต	(1) เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ (2) เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ (3) เครื่องคอมพิวเตอร์ (4) เคมีภัณฑ์ (5) ผลิตภัณฑ์โลหะ (5) ชิ้นส่วนอุปกรณ์ (6) เครื่องจักร (7) การผลิตรถยนต์ (8) การต่อเรือ	13
แนวโน้ม	ความร่วมมือภาคการผลิตเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยการย้ายฐานการผลิต ร่วมกันทำกิจการพร้อมกับการนำเทคโนโลยีขั้นสูง	
อุตสาหกรรมการให้บริการ	(1) การท่องเที่ยว (2) การเงิน (3) โลจิสติกส์ (4) เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ (5) สินค้าวัฒนธรรม	14
แนวโน้ม	การร่วมมือภาคธุรกิจระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีซึ่งกำลังขยายในหลายสาขาคตามการขยายความสัมพันธ์	

หมวด	ประเภทธุรกิจที่ทรงตัวหรือขยาย	จำนวนผู้ให้ข้อมูล
อื่นๆ	(1) สินแร่ (2) ปุ๋ย (3) พลังงานทดแทน (4) ธุรกิจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	6
แนวโน้ม	เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับรักษาสิ่งแวดล้อมและประหยัดพลังงานได้รับความสนใจมากขึ้นตามกระแสสังคมโลกที่ให้ความสำคัญกำลังคิดค้นการพัฒนาพลังงานใหม่จากเดิม	

31 ภาคธุรกิจที่มีแนวโน้มที่จะทรงตัว หรือขยายเพิ่มขึ้นในอนาคต

ผู้ให้ข้อมูลเสนอความคิดเห็นแนวโน้มอนาคต และอธิบายสภาพความร่วมมือภาคธุรกิจระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีในปัจจุบัน และอนาคตว่า ความสัมพันธ์การค้าระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีมีการติดต่อค้าขายกันตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. 2504 ต่อมา ทั้งสองประเทศมีการจัดประชุมระดับรัฐมนตรีการค้าประเทศไทย-สาธารณรัฐเกาหลีถูกจัดขึ้นหลายครั้ง และมีการจัดตั้งสำนักงานพาณิชย์ของไทยภายใต้สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 สินค้าที่สาธารณรัฐเกาหลีส่งออกไปยังประเทศไทยเป็นสินค้าอุตสาหกรรมหนักเป็นส่วนใหญ่ ถึงแม้ประเทศไทยเป็นลำดับที่ 5 ในการส่งออกสินค้าไปยังสาธารณรัฐเกาหลีในประเทศกลุ่มอาเซียนก็ตาม แต่เมื่อวิเคราะห์ถึงโครงสร้างของการส่งออกสินค้าไปสาธารณรัฐเกาหลีแล้ว ในประเทศอาเซียน อินโดนีเซียเป็นประเทศที่ส่งออกสินค้ามากกว่าร้อยละกว่า 30 ส่วนสินค้าที่ส่งมาจากประเทศไทยมีอัตราการขยายอย่างรวดเร็วในช่วงที่ผ่านมา ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ชิ้นส่วน ยางธรรมชาติ น้ำมันจากถ่านหิน น้ำตาลดิบ หลอดเทอร์มิโอนิก ด้าย ไคโอทรานซิสเตอร์ เครื่องตัดต่อสำหรับป้องกันวงจรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และส่วนประกอบ ไม้แข็ง สินค้าอาหารสำเร็จรูป ข้าว และ ผลิตภัณฑ์จากมันสำปะหลัง เป็นต้น อันทำให้เอื้ออำนวยต่อการกระจายรายได้ไปยังภาคธุรกิจต่างๆ สาธารณรัฐเกาหลีส่งสินค้าออกไปประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักร และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรมเหล็ก และเหล็กกล้า ผ้าฝ้าย ผลิตภัณฑ์โลหะ สินแร่ โลหะ ปุ๋ย เป็นต้น

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการพัฒนาเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมทุกสาขาทำให้ภาครัฐและเอกชนกำลังต้องการขยายขอบเขตของความร่วมมือภาคธุรกิจกับต่างประเทศ ภาคธุรกิจของไทยมีแนวโน้มที่จะทำงานร่วมกับภาคธุรกิจเกาหลีในอนาคต ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ภาคการผลิตใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้น

สูง การผลิตเหล็ก โลจิสติกส์ การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วน เทคโนโลยี **IT** การต่อเรือ การท่องเที่ยว การเงิน การก่อสร้าง สินค้าวัฒนธรรมต่างๆ การให้บริการพยาบาลและสุขภาพ

3.1 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงภาคธุรกิจในอนาคต

จากผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่า การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศในแต่ละภูมิภาค ภาคธุรกิจต่างๆ ที่ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีจะมีแนวโน้มดังต่อไปนี้

1. การเกษตร

แนวโน้ม ด้านอุตสาหกรรมการเกษตรในอนาคต ถ้ามีการตกลงการเจรจาเปิดการค้าเสรี (FTA) ระหว่างเกาหลีกับอาเซียน (ASEAN) ส่วนการเปิดตลาดทางการเกษตรอาจไม่มากนักที่ฝ่ายไทยต้องการ เพราะฉะนั้นความร่วมมืออุตสาหกรรมทางการเกษตรอาจมีข้อจำกัดอยู่ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ในมุมมองที่ให้ความสำคัญกับผลผลิตข้าวซึ่งเกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับดำรงชีวิตของมนุษย์ ฝ่ายเกาหลีจะให้ความสำคัญกับประเทศไทยที่ปริมาณผลการผลิตข้าวสูงกว่า อันอาจทำให้สร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งสองประเทศอย่างต่อเนื่องในอนาคตต่อไป

2 การประมง

การนำเข้าสินค้าทางทะเลจากประเทศไทยจะมีความต่อเนื่องในอนาคต เพราะประเทศไทยยังมีทรัพยากรทางทะเล และภาคธุรกิจอาหารทะเลจะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อันทำให้ประเทศไทยสามารถทำการค้ากับสาธารณรัฐเกาหลีได้

3 อุตสาหกรรมเบา

การพัฒนาเศรษฐกิจทำให้โครงสร้างอุตสาหกรรมเบาเกิดการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นช่วงหลัง ปี ค.ศ. 1980 การย้ายฐานการผลิตของภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเบาในสาธารณรัฐเกาหลีไปยังต่างประเทศนั้นมีจำนวนมาก โดยภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเบาลงทุนในต่างประเทศ เพราะฉะนั้นการสร้างฐานผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเบาในต่างประเทศมีสัดส่วนค่อนข้างมาก ภาคอุตสาหกรรมเบาของประเทศไทยจะเสียเปรียบของการแข่งขันในการส่งเสริมการลงทุน เพราะประเทศเวียดนามและ อินเดียได้เข้ามาเป็นคู่แข่งทางการลงทุนภาคอุตสาหกรรมเบา ทำให้ประเทศไทยตกอยู่ในสถานะเสียเปรียบซึ่งประเทศไทยมีค่าลงทุนสูงกว่าประเทศเวียดนามและอินเดีย นักลงทุนเกาหลีก็สนใจประเทศที่มีค่าลงทุนที่ต่ำกว่า เพราะฉะนั้นโอกาสที่สาธารณรัฐเกาหลีกับประเทศไทยจะร่วมมือกันเพื่อทำธุรกิจภาคอุตสาหกรรมเบาจะลดลง

4 อุตสาหกรรมหนัก

ภาคธุรกิจของเกาหลีที่จะลงทุนอุตสาหกรรมหนักในประเทศไทยต้องดูสภาพปัจจุบัน

อย่างรอบคอบ เพราะระดับของการลงทุนจากญี่ปุ่นค่อนข้างสูง อันอาจทำให้นักลงทุนเกาหลีต้องวิเคราะห์การลงทุนในประเทศไทย เพราะต้องหาช่องทางที่จะลดการแข่งขันหรือหาวิธีความได้เปรียบ เมื่อเทียบกับธุรกิจที่ได้รับการลงทุนจากญี่ปุ่น สำหรับบริษัทขนาดใหญ่ที่ลงทุนในประเทศไทย เช่น **LG Samsung** ซึ่งมีเครือข่ายของธุรกิจอยู่ทั่วโลกจะสนใจการทำวิจัยและศึกษา เพื่อพัฒนา (R&D) ด้วยกัน และเพื่อที่จะเชื่อมระหว่างเทคโนโลยีของเกาหลีกับกำลังคนของประเทศไทย การพัฒนาธุรกิจต่อไป

5. อุตสาหกรรมการให้บริการ

แนวโน้มความร่วมมืออุตสาหกรรมบริการจะเกิดจากขอบเขตที่ค่อนข้างจำกัด กรณีการลงทุนภาคธุรกิจการเงิน เนื่องจากประเทศไทยมีข้อบังคับในการลงทุนภาคธุรกิจการเงินมากกว่าประเทศอื่นๆ ประเทศเวียดนามหรืออินโดนีเซียได้รับความสนใจจากนักลงทุนภาคธุรกิจการเงินมากขึ้น สำหรับภาคธุรกิจวัฒนธรรม เนื่องจากสังคมไทยสนใจวัฒนธรรมเกาหลีมากขึ้น ทั้งสองประเทศจะให้ความร่วมมือในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมโดยผ่านสื่อประเภทต่างๆ เช่น หนังสือ หนังสือนวนิยาย เพลง อาหาร และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต สิ่งเหล่านี้ผลักดันให้อุตสาหกรรมขยายขอบเขตกว้างขึ้น

3.2 บริบทที่ส่งผลต่อแนวโน้มการพัฒนาภาคธุรกิจในอนาคต

ผู้ให้สัมภาษณ์เสนอความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาภาคธุรกิจในอนาคตว่า ผลการผลิตสินค้าเกษตรจะขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่เอื้อต่อการทำการเกษตร แต่ สภาพจำนวนประชากรของโลกสูงขึ้นนั้นทำให้ความต้องการสินค้าเกษตรมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะพืชอาหารที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์จะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นธุรกิจทำการเกษตรและการส่งออกจะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และเทคโนโลยีที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจการเกษตรจะพัฒนาเช่นเดียวกัน ด้านอุตสาหกรรมประมงของประเทศไทย ปริมาณสัตว์น้ำที่ได้จากน่านน้ำชายฝั่งในทะเลใกล้มหาสมุทรจะค่อยๆ ลดลง แต่ความต้องการบริโภคจะเพิ่มขึ้นทั้งในตลาดในและต่างประเทศ ดังนั้นการประมงไทยมีความจำเป็นที่จะร่วมมือกับประเทศอื่นๆ เพื่อจะพัฒนาการดำเนินธุรกิจอาหารทะเล เพื่อเพิ่มการผลิตสินค้าอาหารทะเล และตอบสนองความต้องการของตลาดในปัจจุบันและอนาคต ประเทศไทยจะยังสนับสนุน และพัฒนาสินค้าอัญมณี เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า ให้ความรู้และขยายตลาดในและต่างประเทศ ถึงแม้ว่า การดำเนินธุรกิจเหล่านี้ต้องเผชิญกับต้นทุนในการผลิตสูงก็ตาม โดยเฉพาะค่าแรงสูงในประเทศไทยสูงขึ้นกว่าเดิม

เมื่อเปิดการเจรจาการค้าเสรีเพื่อตกลงกันแล้ว นักลงทุนทั้งสองประเทศจะพยายามหาประเภทธุรกิจการค้า และลงทุนธุรกิจที่สามารถจับต้องได้ก่อนเพื่อที่จะดำเนินการได้อย่างแน่นอน และ

สามารถสร้างผลการทำงานได้ในระยะเวลาที่กำหนด ได้แก่ สินค้าทางการเกษตรหรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะสินค้าของประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลีมีมูลค่าที่แตกต่างกัน สินค้าที่ผลิตจากสาธารณรัฐเกาหลีมีมูลค่าสูงและใช้เทคโนโลยีค่อนข้างสูงกว่า ได้แก่ เรือขนส่งน้ำมัน เรือขนส่งก๊าซ รถยนต์ต่างๆ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น สำหรับประเทศไทย สินค้าทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์ยังสามารถทำตลาดในต่างประเทศได้ แต่มูลค่าสินค้าเหล่านี้ไม่สูงมากนัก อันเป็นเหตุที่ทำให้ไทยขาดดุลการค้ากับเกาหลีมาตลอด ดังนั้น อนาคตทั้งสองประเทศจะหาแนวทางการค้าและการลงทุนที่จะรวมธุรกิจประเภทเหล่านี้ เพื่อที่จะขยายผลการดำเนินธุรกิจให้สูงขึ้นในพร้อมๆ กัน

ถึงแม้ธุรกิจการให้บริการหรือการท่องเที่ยวจะสามารถสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวเกาหลีได้ก็ตาม แต่ที่ผ่านมารัฐกิจการท่องเที่ยวเคยประสบปัญหาจากภัยธรรมชาติเช่นunamiซึ่งเกิดจากแผ่นดินไหวได้น้ำทะเล อันทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวชะงักลงซึ่งไม่สามารถหารายได้จากธุรกิจการท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่มีผลกระทบต่อธุรกิจการท่องเที่ยว ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ หรือ ความไม่สงบของบางพื้นที่ เพราะฉะนั้นประเทศไทยพยายามจะสร้างระบบเศรษฐกิจที่มั่นคง และมีรายได้ต่อเนื่อง โดยให้นักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาทำการค้าการลงทุนร่วมกันในภาคธุรกิจที่สามารถจับต้องได้ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการให้บริการ องค์กรประกอบที่ใช้ในการแข่งขันธุรกิจการให้บริการมีหลายอย่าง เช่น ประเภทของการให้บริการต่างๆ สภาพอากาศ และราคาที่ใช้บริการ เป็นต้น ถ้าผู้ที่ดำเนินธุรกิจนี้จัดระบบที่เหมาะสมกับความต้องการนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีด้านรายการและราคา ธุรกิจการท่องเที่ยวจะขยายตัวได้ทั้งผู้ลงทุนทั้งชาวไทยและชาวเกาหลี

4 การพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี

4.1 แนวโน้มความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลี

ตาราง 19 แนวโน้มลดลงของการลงทุนและการค้า

หมวด	ประเภทธุรกิจ	จำนวนผู้ให้ข้อมูล
อุตสาหกรรมภาคการผลิต	(1) การผลิตสินค้าปัจจัยพื้นฐาน (2) การทอผ้า	10
แนวโน้ม	ข้อจำกัดในการเพิ่มมูลค่า และประเทศคู่แข่งที่มีค่าแรงถูกกว่าได้เปรียบในการผลิตอันส่งผลให้ลดความสำคัญลงในการส่งเสริมของการค้าการลงทุน	

ตาราง 20 แนวโน้มการขยายตัวการลงทุนและการค้า

หมวด	ประเภทธุรกิจ	จำนวนผู้ให้ข้อมูล
อุตสาหกรรมการเกษตร	1.สินค้าแปรรูป และสินค้าที่เพิ่มมูลค่าได้ในการส่งออก 2.พืชทางอุตสาหกรรม	12
อุตสาหกรรมการประมง	1.การแปรรูปอาหารทะเล 2.การเลี้ยงสัตว์น้ำทะเล	15
อุตสาหกรรมภาคการผลิต	1.การผลิตเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ 2.เครื่องใช้ไฟฟ้า 3.การผลิตรถยนต์ 4.การผลิตชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ 5.ช่องว่างของการแข่งขันภาคการผลิต 6.การต่อเรือ	14
อุตสาหกรรม การให้บริการ	1. การท่องเที่ยว 2. การเงิน 3. โลจิสติกส์ 4. การให้บริการทางอินเทอร์เน็ต	15
แนวโน้ม	การแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าได้รับความนิยมมากขึ้น การผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีสูงในภาคการผลิตได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล และขอบเขตภาคธุรกิจการให้บริการมีความหลากหลายมากขึ้น	

ผู้ให้ข้อมูลเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีว่า ความร่วมมือทางเศรษฐกิจด้านการลงทุนและการค้าระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีจะเปลี่ยนแปลงภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่มีความเคลื่อนไหว

อย่างต่อเนื่อง ในสภาวะการลงทุนจากสาธารณรัฐเกาหลีในประเทศไทย สาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งซึ่งเป็นผลมาจากการประสบสงครามเกาหลีให้ถืบตัวจากประเทศยากจนกลายเป็นประเทศพัฒนาใหม่ ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 21

ในปี พ.ศ. 2549 สาธารณรัฐเกาหลีมีปริมาณการลงทุนในต่างประเทศเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 104.4 โดยมีมูลค่า 18.46 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่วนมากเป็นการลงทุนในทวีปเอเชียโดยเฉพาะประเทศจีน สิ้นปี พ.ศ. 2549 การลงทุนสะสมสุทธิของสาธารณรัฐเกาหลีในทวีปเอเชียมีมูลค่า 32.56 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รองลงมาเป็นทวีปอเมริกาเหนือที่มีมูลค่าการลงทุน 17.88 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จากการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจของสาธารณรัฐเกาหลี ลักษณะของการลงทุนในต่างประเทศของบริษัทเกาหลีว่า บริษัทขนาดกลางและขนาดย่อมหรือ SMEs และ นักลงทุนอิสระมีการลงทุนเพิ่มขึ้นมาก และบริษัทขนาดใหญ่มีการลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.8 โดยเมื่อพิจารณาถึงสัดส่วนการลงทุนแยกตามขนาดของบริษัทพบว่า การลงทุนโดยบริษัทขนาดใหญ่มีส่วนร้อยละ 44.9 บริษัทขนาดกลาง และขนาดย่อมร้อยละ 45.9 และการลงทุนโดยนักลงทุนอิสระคิดเป็นร้อยละ 9.2 โดยเน้นการลงทุนด้านประกอบการอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ เหมืองแร่ ภาคการบริการ การค้าส่งและปลีก และการก่อสร้างตามลำดับ ทั้งนี้สาธารณรัฐเกาหลีสนใจเข้าร่วมลงทุน 3 อันดับแรก ได้แก่ จีนร้อยละ 32.9 สหรัฐอเมริการ้อยละ 14.4 และเวียดนามร้อยละ 5.4

สำหรับความร่วมมือในการลงทุนระหว่างไทยและเกาหลี ภายใต้สภาพธุรกิจรถยนต์ที่บริษัทผู้ปูนครองตลาดส่วนใหญ่ของไทย ภาคธุรกิจรถยนต์เกาหลีขายได้อยู่ในระดับที่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่นๆ อย่างไรก็ตามบริษัทเกาหลีที่ผลิตรถยนต์มีแผนที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย อันอาจเป็นแรงขับเคลื่อนให้บริษัทเกาหลีจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นในการดำเนินธุรกิจรถยนต์ในประเทศไทย สำหรับการนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์จากภาคธุรกิจเกาหลีมีส่วนร้อยละ 3.6 ในปี พ.ศ. 2550 ซึ่งสูงขึ้นร้อยละ 82.12 ถ้าเทียบกับปี พ.ศ. 2549 ในการขยายตลาดหรือสร้างความสนใจรถยนต์เกาหลี ภาคธุรกิจเกาหลีควรจะผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ของเกาหลีให้ใช้กับรถยี่ห้ออื่นๆ ด้วย พร้อมกับต้องคำนึงถึงผลการตกลงการค้าการลงทุนและภาษีอากรระหว่างไทยกับญี่ปุ่น สำหรับตลาดการท่องเที่ยวชาวเกาหลี เนื่องจากประเทศไทยตั้งอยู่ในทวีปเอเชียซึ่งระยะทางไม่ไกลจากสาธารณรัฐเกาหลี การท่องเที่ยวประเทศไทยจึงได้รับความนิยมจากชาวเกาหลีมากขึ้นทุกปี อันอาจทำให้การท่องเที่ยวไทยมองชาวเกาหลีเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญ เพราะชาวเกาหลีเป็นอันดับที่ 3 ในบรรดานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งมีอัตราสัดส่วนร้อยละ 7.56 รองจากชาวจีน และชาวญี่ปุ่น การท่องเที่ยวของชาวเกาหลีที่เข้าในประเทศไทยจะสร้างรายได้ให้กับภาคธุรกิจของไทย 1,220 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2551 กลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีที่ภาคธุรกิจไทยจะทำ

การตลาดต่อไปได้แก่ กลุ่มผู้หญิงโสด อายุระหว่าง 25-40 กลุ่ม Honey moon และ กลุ่มอื่นๆ เช่น นักเล่นกีฬาอาชีพ การประชุม การเปิดนิทรรศการ เป็นต้น

การนำเข้าสินค้าของเกาหลีเริ่มตั้งแต่ 25 ปีที่แล้ว คนเกาหลีมาเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น และบางคนเปิดธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพร้อมทั้งชาวเกาหลีเปิดร้านอาหารเกาหลีไว้ที่กรุงเทพฯ และจังหวัดอื่นๆ ที่คนเกาหลีนิยมไปเที่ยวกัน ต่อมา เมื่อถึงทศวรรษที่ 2000 เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวคนเกาหลีมากขึ้น และการนำเข้ากระแสวัฒนธรรมของเกาหลีอย่างต่อเนื่องโดยผ่านสื่อประเภทต่างๆ ปริมาณและรายการสินค้าที่นำเข้าเพิ่มมากขึ้นได้แก่ อาหารสำเร็จรูป เหล้า เครื่องดื่ม เครื่องครัว เป็นต้น อันส่งผลให้ลดปริมาณสินค้านำเข้ามาจากเกาหลี อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันผู้บริโภคคนไทยที่นิยมสินค้าเกาหลีมากขึ้นตามลำดับ ทำให้ช่วยการขยายกิจการการค้าขายโดยการนำเข้าสินค้าจากเกาหลีเข้ามาและแนะนำในตลาดไทยอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน เพราะฉะนั้นธุรกิจของลักษณะร้านค้านำสินค้านั้นจะเพิ่มขึ้นตามความต้องการของตลาด เพราะคนไทยเริ่มสนใจวัฒนธรรมเกาหลีมากขึ้น และทุกสาขาในสังคมมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

สำหรับสาธารณรัฐเกาหลีอยู่ในสภาพเศรษฐกิจที่ใช้ต้นทุนสูงในการผลิตสินค้าเกษตร อันเป็นอุปสรรคในการเปิดตลาดเสรีกับต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศไทยและประเทศกลุ่มอาเซียน ซึ่งมีต้นทุนทางการเกษตรต่ำกว่า เมื่อสาธารณรัฐเกาหลีมีการตกลง FTA กับประเทศสมาชิกของกลุ่มอาเซียน ทุกประเทศจะมีเงื่อนไขในการผลิตและการส่งออกเหมือนกันในการค้าระหว่างกลุ่มอาเซียนกับสาธารณรัฐเกาหลี เพราะฉะนั้นระบบ FTA จะไม่ส่งผลให้ประเทศไทยประเทศหนึ่งของสมาชิกในกลุ่มอาเซียนและได้ประโยชน์จากการค้าการลงทุนเท่าเทียมกันระหว่างคู่ค้าหรือคู่แข่ง ปัจจุบันประเทศไทยกำลังดำเนินการสร้างฐานอุตสาหกรรมเพื่อเตรียมระบบเศรษฐกิจที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต ดังนี้

1. ส่งเสริมอุตสาหกรรมฐานความรู้ (Knowledge-Based Industry) และอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ ชีววิทยาศาสตร์ Biotech Bio-degradable Material RFID LED LCD Panel เป็นต้น การสนับสนุนการผลิตเวชภัณฑ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย รวมถึงการวิจัยและพัฒนา และการใช้ประโยชน์จาก StemCell รวมถึงสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
2. ส่งเสริมอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน อาทิ เอทานอล ไบโอดีเซล ก๊าซชีวภาพ พลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานลม เป็นต้น
3. ส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจโลจิสติกส์ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการลดต้นทุน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
4. ปรับปรุงประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริม ซึ่งปัจจุบันเปิดให้การส่งเสริมกว่า 140 ประเภท

เพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการปรับตัวไปสู่การเพิ่มมูลค่า และใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมากขึ้น โดยจะกำหนดเงื่อนไข และสิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นสำหรับแต่ละประเภทกิจการที่ให้การสนับสนุนคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนภายในเดือนสิงหาคม 2551

สำหรับภาคการเกษตร ตามแนวคิดของรัฐบาลเกาหลีซึ่งอาหารเป็นสินค้ายุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงของดำรงชีวิตประชาชนหรือสามารถเป็นปัจจัยของการต่อรองของการเมืองระหว่างประเทศในอนาคต ขณะเดียวกันการเจรจาการค้าเสรีกับกลุ่มประเทศอาเซียนมีแนวโน้มว่า เมื่อตกลงกันแล้วจะดำเนินตามระเบียบนั้น ทำให้สาธารณรัฐเกาหลีมีความจำเป็นที่จะลงทุนในการหาแหล่งอาหารเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตความขาดแคลนด้านอาหาร ดังนั้น ควรจะร่วมมือกับประเทศไทย เพื่อพัฒนาการผลิตอาหาร และสร้างแหล่งผลิตอาหารเพื่อแก้ไขปัญหาความขาดแคลน ถึงแม้ปัจจุบันยังไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควรก็ตาม

สำหรับภาคการประมง เนื่องจากทรัพยากรอาหารทะเลกำลังลดลงไป ความร่วมมือด้านการเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นทางออกในการแก้ไขปัญหาในอนาคตโดยคำนึงถึงการลงทุนในการผลิตอาหารทะเลแปรรูปของประเทศไทยเป็นปัจจัยที่สำคัญเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการประมงให้เพิ่มมูลค่า

สำหรับอุตสาหกรรมเบาหรือภาคการผลิต การลงทุนจากประเทศเกาหลีในภาคธุรกิจการผลิตรองเท้าและสิ่งทอจะลดลง เพราะค่าแรงของประเทศไทยสูงขึ้นกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศไทยจึงได้ประโยชน์ในการพัฒนาภาคธุรกิจประเภทนี้ แต่ปัจจุบันมีการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้นซึ่งแข่งขันด้วยราคาต้นทุนและค่าแรงงาน เพราะฉะนั้นการดำเนินธุรกิจดังกล่าวจะลดความสำคัญลงไป ธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ยังรักษาสภาพอย่างคงที่อยู่อู ถ้าค่าแรงที่เป็นปัจจัยที่สำคัญในการผลิตจะสูงขึ้นในอนาคตอันจะเป็นข้อจำกัดในการขยายภาคธุรกิจการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์สำหรับภาคธุรกิจการผลิตรถยนต์ ถึงแม้ว่า ขนาดของการลงทุนการผลิตรถยนต์ของภาคธุรกิจเกาหลียังเป็นขนาดเล็ก แต่เทคโนโลยีของเกาหลีในการผลิตและตลาดภายในของประเทศไทยสามารถสร้างความสนใจให้กับนักลงทุนเกาหลีลงทุนตามนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลไทยและสภาพตลาดทั้งในและต่างประเทศ การดำเนินกิจการการผลิตรถยนต์มีความเป็นไปได้สูง สำหรับอุตสาหกรรมการให้บริการ ภาคธุรกิจการขนส่ง เป็นธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาภาคธุรกิจอื่นๆ ดังนั้น การพัฒนาธุรกิจการขนส่งขึ้นอยู่กับภาคธุรกิจอื่นๆ สำหรับภาคธุรกิจประกันภัยหรือประกันชีวิตของประเทศไทยยังอยู่ในขั้นที่กำลังพัฒนา ปัจจุบันบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่เข้ามาดำเนินกิจการอยู่ในปัจจุบัน ถ้าบริษัทเกาหลีเข้ามาเปิดกิจการ จะมีความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาและขยายกิจการในอนาคต นอกจากนี้ประเทศไทยได้รับความนิยมนวัตกรรมเกาหลีสูงขึ้น ดังนั้นทั้งสองประเทศจึงมีความร่วมมือภาคธุรกิจในการสร้างหนังภาพยนตร์หรือเพลงต่างๆ มากขึ้น และจะมีแนวโน้มที่จะพัฒนาในอนาคต

สำหรับภาคธุรกิจโปรแกรมเกม **On-Line** การเข้าสู่ยุคที่ใช้ระบบอินเทอร์เน็ตทำให้มีการพัฒนาโปรแกรมที่เชื่อมกับอินเทอร์เน็ตด้วย โดยเฉพาะภาคธุรกิจเกม **On-Line** ที่เชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตได้รับความสนใจมาก ถึงแม้ว่า รัฐบาลต่างประเทศมองธุรกิจนี้เป็นเชิงลบก็ตาม ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1990 รัฐบาลเกาหลีและอุตสาหกรรม **IT** สนับสนุนภาคธุรกิจเกม **On-Line** ในการผลิตโปรแกรมใหม่ และการเผยแพร่เพื่อจะกระตุ้นการพัฒนาในระบบอินเทอร์เน็ตกับการสนับสนุนอุตสาหกรรม **IT** ให้ควบคู่กันไปในประเทศพร้อมกับส่งเสริมการเผยแพร่ในต่างประเทศ ดังนั้นภาคธุรกิจโปรแกรมเกม **On-Line** จะมีการลงทุนเพื่อขยายตลาดและบริการพร้อมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีด้วย

การลงทุนจากสาธารณรัฐเกาหลีในประเทศไทยมีการดำเนินอย่างต่อเนื่อง บริษัทขนาดใหญ่ที่ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ลงทุนในประเทศไทยและดำเนินกิจการจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่าจะมีการชะลอตัวของการลงทุนตามภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยเป็นระยะๆ แต่การลงทุนในประเทศไทยนั้นยังคงมีความต่อเนื่องทั้งการขยายและความหลากหลายของภาคธุรกิจในสาขาต่างๆ ในปี พ.ศ. 2549 อัตราสัดส่วนมูลค่าการลงทุนของสาธารณรัฐเกาหลีในทวีปเอเชียคิดเป็นร้อยละ 34 ของการลงทุนในต่างประเทศทั้งหมด ซึ่งจำนวนนี้มากกว่าการลงทุนในสหรัฐอเมริกาที่มีสัดส่วนร้อยละ 19 สำหรับการลงทุนของภาคธุรกิจสาธารณรัฐเกาหลีในประเทศไทย ลักษณะของการลงทุนจากนักลงทุนเกาหลีให้ความสนใจในภาคอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ โดยบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม และนักลงทุนอิสระเป็นผู้ลงทุนหลัก นอกจากการลงทุนจากสาธารณรัฐเกาหลีในประเทศไทยให้ความสนใจด้านการผลิตเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และเคมีภัณฑ์แล้วยังสนใจด้านธุรกิจรถยนต์ ปัจจุบันภาคธุรกิจรถยนต์ของเกาหลียังมีสัดส่วนน้อยทั้งการทำการตลาดในประเทศไทย เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ที่เข้ามาลงทุนเพื่อการผลิตรถยนต์ในประเทศไทย แต่ยังมีแนวโน้มที่จะขยายภาคธุรกิจประเภทนี้ในประเทศไทยโดยวิธีร่วมกันทำการตลาดและการผลิตด้วยกัน กรณีที่มีการตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยกับเกาหลีเกิดขึ้น ถึงแม้ว่า การตกลงนั้นจะช่วยในการขยายการค้าทั้งสองฝ่ายก็ตาม แต่พิจารณาเงื่อนไขแต่ละประเทศที่เป็นคู่แข่งในการค้าเพราะฉะนั้นต้องมีความรอบคอบในการสร้างความได้เปรียบทางการค้าระหว่างไทยกับเกาหลีโดยคำนึงถึงประเทศเพื่อนบ้านซึ่งมีแผนการทำการตลาดเช่นเดียวกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกรมสัมพันธภาพ ธุรกิจสาขาต่างๆ มีแนวโน้มที่จะได้รับการลงทุนเพื่อพัฒนาหลายสาขา เพราะประเทศไทยส่งเสริมนโยบายให้ระบบเศรษฐกิจพัฒนาถึงขั้นสูงโดยส่งเสริมลงทุนด้านธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง พร้อมกับธุรกิจยานยนต์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาเทคโนโลยีค่อนข้างมาก ฝ่ายสาธารณรัฐเกาหลีมีศักยภาพที่จะเป็นหัวขบวนของการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียโดยมีการลงทุน เพื่อที่จะขยายฐานการผลิต และตลาดในต่างประเทศ เพราะเหตุนี้

บริษัทเกาหลีขนาดใหญ่จึงเข้ามาลงทุนเพื่อเปิดโรงงานที่ประเทศไทย ตามนโยบายของรัฐบาลไทยที่จะส่งเสริมการลงทุนภาคธุรกิจยานยนต์หรือชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ (Auto part) บริษัทต่างประเทศที่สามารถลงทุนเพื่อการผลิตรถยนต์หรือชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ในประเทศไทย ปัจจุบันประเทศไทยมีโรงงานผลิตรถยนต์ 8-10 แห่ง และ ตั้งแต่ 4 ถึง 5 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีการส่งออกชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์เพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นบริษัทเกาหลีที่ผลิตรถยนต์จะสนใจผลิตรถยนต์ในประเทศไทย เพราะประเทศไทยมีสภาพของพื้นฐานที่เหมาะสมต่อการผลิตรถยนต์อย่างดี อันทำให้บริษัทเกาหลีจึงลงทุนภาคธุรกิจประเภทนี้

เนื่องจากการค้าการลงทุนของภาคธุรกิจต่างๆ ของทั้งสองประเทศที่มีแนวโน้มที่จะร่วมมือหรือพัฒนา อันส่งผลให้มีการวางแผนในภาคธุรกิจเพื่อสนับสนุน ดังนี้

1. ภาคธุรกิจวิศวกรรมโยธา

ปัจจุบันรัฐบาลไทยมีโครงการพัฒนาภาคการเกษตรในพื้นที่ภาคอีสานโดยสร้างประสิทธิภาพการชลประทานน้ำ และสร้างรายได้ให้กับประชาชน ดังนั้นประเทศเกาหลีสามารถเข้าร่วมโครงการภาควิศวกรรมต่างๆของรัฐบาลไทยและลงทุนร่วมกันด้านการสร้างระบบน้ำใช้ หรือการสร้างเขื่อนในอนาคต ฝ่ายเกาหลีจำเป็นต้องเตรียมบุคลากรในการประสานทั้งทางด้านนโยบายและเทคโนโลยีพร้อมทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการเจรจาในการทำงานร่วมกัน

2. ภาคธุรกิจการบริการการเงิน

ภาคธุรกิจการเงินไทยยังมีส่วนที่ควรพัฒนาระบบเพื่อให้ผู้ใช้บริการเกิดความสนใจ และได้ประโยชน์จากการใช้บริการทางการเงินมากขึ้น โดยเฉพาะขาดการประสิทธิภาพเทคโนโลยี On-line ของระบบการเงินซึ่งเป็นระบบที่ใช้ในการโอนเงินและฝากเงินระหว่างเครือข่ายต้องได้รับการพัฒนา ถึงแม้ว่า สถาบันการเงินของประเทศไทยหลายแห่งนำระบบการให้บริการการเงินของยุโรปมาใช้เป็นเวลานาน แต่ประสิทธิภาพของการใช้ระบบและเทคโนโลยีการให้บริการนั้นยังไม่ถึงขั้นที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้น ถ้าภาคธุรกิจการเงินนำเทคโนโลยี หรือเครือข่ายระบบคอมพิวเตอร์มาใช้จะส่งผลให้สร้างประสิทธิภาพ และพัฒนาภาคธุรกิจการเงินของประเทศไทยพร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจด้วย

3. ภาคธุรกิจการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน

ประเทศไทยมีการเจริญเติบโตในการผลิตรถยนต์อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะบริษัทญี่ปุ่นที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมีบทบาทสำคัญมาก ในการขยายกิจการภาคอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ ทั้งด้านการผลิต และการจำหน่าย เช่น การผลิตรถกระบะในประเทศไทยนั้นได้สัดส่วนถึงร้อยละ 25 ของปริมาณของการผลิตในตลาดโลก ภาคธุรกิจผลิตอุตสาหกรรมของสาธารณรัฐเกาหลียังไม่มีการลงทุนในประเทศไทยอย่างเอาใจใส่ แต่การเปิดธุรกิจเพื่อนำเข้าสินค้า และ

การจำหน่ายสินค้าในประเทศไทยมีมานาน ถึงแม้ว่า มีความยากลำบากในการทำตลาดไทย และ ขาดความหลากหลายของรุ่นแต่ละประเภทก็ตาม ปัจจุบันบริษัทเกาหลีที่ผลิตรถยนต์กำลังขยายตัว และทำตลาดใหม่และสนใจที่จะลงทุนเพื่อดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมากขึ้น เพราะฉะนั้นแนวโน้ม การพัฒนาการคาร์บอนจะเพิ่มขึ้น อันส่งผลให้ทางไทยมีบทบาทในการเป็นฐานการผลิตรถยนต์ พร้อมทั้งการผลิตชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์ซึ่งมีการค้าส่งออกเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

4 ภาคธุรกิจการต่อเรือ

เนื่องจาก ปัจจุบันภาคธุรกิจการต่อเรือของเกาหลีผลิตสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ต่างๆ ที่ใช้ กลางทะเล และผลิตเรือรวมทั้งผลิตเรือสำหรับการเล่นในทะเล เพื่อส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมประเทศไทยให้ความสนใจกับผลิตภัณฑ์จากสาธารณรัฐเกาหลีมากขึ้น ภาคธุรกิจการต่อเรือจะมีแนวโน้มการขยายตัวตามความต้องการของไทย ซึ่งทำให้สามารถสร้างความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี และวิธีการต่อเรืออย่างใกล้ชิดกันมากขึ้น

นอกจากนี้ คุณลักษณะของภาคธุรกิจเกาหลีที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีคุณภาพตาม มาตรฐาน การตั้งราคาที่เหมาะสมจะสามารถดำเนินกิจการร่วมกับภาคธุรกิจไทยได้ ถึงแม้ว่า การ ขยายกิจการและการค้าต้องเผชิญหน้ากับคู่แข่งคือประเทศอินโดนีเซีย เยอรมัน และสิงคโปร์ก็ตาม ความร่วมมือ และการลงทุนภาคธุรกิจระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ขณะเดียวกันลักษณะการดำเนินธุรกิจ และสินค้าที่ผลิตมีการเปลี่ยนแปลงตามมาตรการหรือ สภาพเศรษฐกิจและตลาด ถึงแม้ว่าประเภทธุรกิจที่เป็นการลงทุนหลักยังคงดำเนินกิจการอยู่ที่ตาม ภาคธุรกิจที่มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตามการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจและตลาดมีดังนี้

1) ภาพการณ์ของการลงทุนอุตสาหกรรมเบาะจะคงที่ แต่การการลงทุนธุรกิจการทอผ้า และ ธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เทคโนโลยีพื้นฐานจากนักลงทุนเกาหลีจะลดลง ประเภทสินค้าที่ประเทศไทยผลิตในอนาคตนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปตามการพัฒนาเศรษฐกิจและโครงสร้างทางเศรษฐกิจด้วย

2) การลงทุน การผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตรถยนต์ และการให้บริการ จะเพิ่มขึ้น และมีการค้าระหว่างไทยกับเกาหลีจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ธุรกิจที่ผลิต เครื่องใช้ไฟฟ้าจะได้รับการลงทุนมากขึ้น โดยผลิตสินค้าที่พัฒนาประสิทธิภาพและการออกแบบให้ ทันสมัยหรือตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่อยากใช้สินค้าที่มีคุณภาพสูง

เนื่องจากภาคอุตสาหกรรมเกาหลีมีการย้ายฐานการผลิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะรักษากำไรเงินลงทุน ในการดำเนินธุรกิจขนาดเล็กและขนาดย่อม ซึ่งค่าแรงเป็นปัจจัยหลักของการผลิตโดยหันไปมอง ประเทศที่มีค่าแรงต่ำกว่าประเทศไทย อันส่งผลให้การลงทุนจากเกาหลีจะลดลง แต่ ภาคธุรกิจอื่นๆ เช่น ธุรกิจการให้บริการที่ใช้ความรู้เป็นฐาน ธุรกิจที่ใช้ลิขสิทธิ์ทางปัญญา และธุรกิจการขนส่ง

ภาคธุรกิจวัฒนธรรมจะได้รับความสนใจในการลงทุนร่วมกันมากขึ้น

4.2 การเตรียมตัวเพื่อรองรับการขยายตัวภาคธุรกิจ

ในการรับมือกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมหรือธุรกิจที่ดำเนินการร่วมกันระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นในด้านต่างๆ การเตรียมตัวของภาคอุตสาหกรรมในประเทศที่ถูกต้องได้เสนอให้แก่ผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลเสนอความคิดเห็น ดังนี้

ตาราง 21 การเตรียมตัวเพื่อรองรับการขยายตัวภาคธุรกิจ

หมวด	ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลการเตรียมตัวของภาคอุตสาหกรรม				จำนวนผู้ให้ข้อมูล
	ด้านการสร้างบุคลากร	การบริหาร	การลงทุน	วัตถุดิบที่ใช้	
อุตสาหกรรมเกษตร	1.ผู้ทำการตลาด 2.ผู้ประสานการนำเข้าและการส่งออก	1. การบริหารแบบทันสมัย ความต้องการของตลาด 2.การบริหารเน้นการผลิต การจำหน่ายและรักษาคุณภาพมาตรฐาน	เน้นการขยายตลาดโดยความร่วมมือด้านข้อมูล เงินทุน และเทคโนโลยี	การจัดประสิทธิภาพในการใช้วัตถุดิบโดยการศึกษาเพื่อพัฒนา	9
อุตสาหกรรมประมง					14
อุตสาหกรรมภาคการผลิต					13
อุตสาหกรรมให้บริการ					16

การเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นในด้านต่างๆ จะส่งผลให้ผู้ดำเนินการธุรกิจแต่ละอุตสาหกรรมต้องใช้นโยบายให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปจากวิธีดำเนินการธุรกิจในปัจจุบัน เมื่อระบบเศรษฐกิจระหว่างไทยกับเกาหลีจะรวมมือกันในอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ ทั้งสองประเทศจะเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ถ้าวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นและสิ่งที่ควรเตรียมตัวของอุตสาหกรรมสาขาต่างๆคือ ทั้งสองฝ่ายควรสร้างความใกล้ชิดในการศึกษาวิธีการขยายภาคธุรกิจโดยใช้รูปแบบที่หลากหลาย และควรเตรียมหลายสิ่งให้เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ส่วนที่ภาคอุตสาหกรรมควรเตรียมตัวด้านต่างๆ ได้แก่ การสร้างกำลังคน การบริหาร การลงทุน วัตถุดิบที่ใช้ เป็นต้น ที่ใช้ในการดำเนินกิจการ เพื่อตอบสนองความต้องการในอนาคต องค์กรประกอบที่สำคัญในการเตรียมดำเนินกิจการภาคอุตสาหกรรมสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. การสร้างบุคลากร

ทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีควรสร้างบุคลากรด้านการตลาด เพื่อประสาน

การส่งออกและการนำเข้าสินค้าทางการเกษตร ตั้งแต่ขั้นตอนของการเลือกสินค้าจนถึงการขนส่ง และการจำหน่าย ภาคธุรกิจการประมงไทยควรพัฒนาเทคโนโลยี และบุคลากรที่สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้ในการรักษาความสะอาด และอนามัยโดยการใช้มาตรฐานที่ถูกกำหนดไว้ เพื่อการเพิ่มคุณภาพ และรักษาปริมาณของการผลิตเพื่อการส่งออกโดยให้บุคลากรคนไทยได้ศึกษาร่วมกับภาคการประมงเกาหลี

สำหรับภาคอุตสาหกรรมเบาและอุตสาหกรรมหนักต้องสร้างความเชี่ยวชาญ และพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพตามความต้องการอุตสาหกรรมที่เข้าลงทุนในประเทศไทย เมื่อมีการตกลง การเปิดการค้าเสรีระหว่างไทยกับเกาหลี นักลงทุนไทยจะลงทุนในสาธารณรัฐเกาหลีมากขึ้น สำหรับ แรงงานหลายสาขาจะได้โอกาสที่จะทำงานกับภาคธุรกิจเกาหลีมากขึ้นเป็นลำดับ อันทำให้รัฐบาล ไทยสร้างแรงงานที่มีฝีมือ และมีคุณภาพเพื่อทำงานร่วมกับภาคธุรกิจเกาหลีเพื่อรองรับความต้องการ ภาคธุรกิจทั้งสองประเทศ

ภายใต้สภาพสังคมที่ขาดแคลนแรงงาน ภาคธุรกิจเกาหลีก็ควรจะสร้างแผนในความร่วมมือ กับบุคลากรคนไทยที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อสร้างประโยชน์ร่วมกัน และสร้างประสิทธิภาพใน การดำเนินกิจการร่วมกันทั้งสาธารณรัฐเกาหลีและประเทศไทย ขณะเดียวกันภาคธุรกิจอุตสาหกรรม หนักเป็นภาคธุรกิจที่สามารถเพิ่มมูลค่าสูงได้ จึงจำเป็นที่จะสร้างบุคลากรที่มีฝีมือ และความรู้ เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการดำเนินธุรกิจร่วมกัน

ในความร่วมมือภาคธุรกิจวัฒนธรรมทั้งไทยและเกาหลีทั้งสองประเทศควรส่งเสริม การสร้างผู้เชี่ยวชาญและผู้ประสานงานเพื่อศึกษาความนิยมและความต้องการของผู้สนใจวัฒนธรรม ทั้งไทย และเกาหลีโดยคำนึงถึงความเหมาะสมขนบธรรมเนียมประเพณี และประโยชน์กับการดำรง ชีวิตทางบวก

สำหรับภาคอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมหนักต้องสร้างความเชี่ยวชาญ และ พัฒนาฝีมือแรงงานให้ดีพอตามความต้องการอุตสาหกรรมที่เข้าลงทุนในประเทศไทย หลังจากมี การตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยกับเกาหลี ภาคธุรกิจการเกษตรของไทยจะขยายโอกาสใน ดำเนินธุรกิจกับตลาดเกาหลีมากขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้ตามความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรม เกาหลี แรงงานตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงเฉพาะทางจะไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีอย่างต่อเนื่อง อันทำให้รัฐบาลไทยสนับสนุนการผลิตแรงงานที่มีฝีมือ และมีคุณภาพ ขณะเดียวกันฝ่ายสาธารณรัฐ เกาหลีต้องเตรียมกฎระเบียบในการดูแลแรงงานให้ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างถูกต้อง ตามหลักสากล

สำหรับภาคอุตสาหกรรมการให้บริการจะพยายามสร้างกำลังคนที่เชี่ยวชาญด้านการให้ บริการแต่ละสาขาที่มีแนวโน้มที่จะร่วมมือกัน สำหรับธุรกิจด้านวัฒนธรรมควรร่วมมือในการสร้าง องค์ประกอบต่างๆใหม่ เพื่อสร้างความนิยมจากตลาดอย่างต่อเนื่องโดยการพัฒนาด้านเนื้อหา

เทคโนโลยีของสื่อที่เลือกใช้และบุคลากรที่เข้าร่วมในการผลิตงานด้านวัฒนธรรม

2 การบริหาร

ด้านการบริหารภาคการเกษตรประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีควรจะมีมือในการผลิตสินค้าที่นำมาจากภาคการเกษตรเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดได้ทันเวลา เช่น การเปิดการค้าสินค้าปุ๋ยกับเกาหลี และจำหน่ายเพื่อสนับสนุนการผลิตของภาคการเกษตร เมื่ออุตสาหกรรมภาคการผลิตขยายตัว ในทางกลับกันสัดส่วนของการเกษตรในระบบเศรษฐกิจลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ภาคการเกษตรเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ให้กับประชาชนจำนวนมากโดยตรง เพราะฉะนั้นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรต้องได้รับการดูแลด้านการผลิตและการส่งออก รวมถึงการดูแลรักษาคุณภาพเพื่อการทำตลาดหรือแข่งขันกับประเทศคู่แข่ง

ในการบริหารภาคธุรกิจการประมง คุณภาพสินค้าทะเลของไทยยังมีคุณภาพดังนั้น การสร้างเครือข่ายในตลาดเกาหลีเพื่อการจำหน่ายจะช่วยขยายการส่งออกสินค้า โดยคำนึงถึงการรักษาความสะอาดตามมาตรฐานที่ถูกต้องกำหนดไว้เพื่อการส่งออก

ด้านอุตสาหกรรมหนัก เนื่องจากบริษัทดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมหนักส่วนใหญ่เป็นบริษัทขนาดใหญ่ ภาคธุรกิจไทยควรที่จะวางแผนความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมหนักของเกาหลี เพื่อนำระบบของกิจการที่จำเป็นพร้อมทั้งนำระบบของการผลิตและการบริหารมาประยุกต์ใช้ ที่ผ่านการลงทุนของสาธารณรัฐเกาหลีในประเทศไทยมีลักษณะที่ส่งบุคลากรเกาหลีไปประจำตามโรงงานของตนในประเทศไทยเพื่อดูแลและดำเนินกิจการ แต่ต่อมาวิธีการบริหารธุรกิจดังกล่าวนี้มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงว่า ผู้ลงทุนต้องการให้คนไทยดูแลระบบของกิจการร่วมกัน เช่น การเงิน การบริหารบุคคล การบริหารจัดการ

ภาคธุรกิจการให้บริการมีความจำเป็นต้องสร้างคุณภาพในทุกสาขาเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า การให้บริการพร้อมกับการพัฒนาการจัดการและการบริหารเพื่อที่จะรักษาความนิยมของผู้ใช้บริการ โดยพิจารณาทิศทางการพัฒนาภาคธุรกิจการให้บริการทั้งสองประเทศ และการผลิตสินค้าใหม่ เพื่อขยายความสัมพันธ์ภาคธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

ตามสภาพเศรษฐกิจที่กำลังเปลี่ยนแปลง และประเทศต่างๆ ในภูมิภาคพยายามพัฒนาเศรษฐกิจของตน โดยส่งเสริมการปรับตัวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและแก้ปัญหาของภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะรัฐบาลไทยจะส่งเสริมความรู้ความนึกคิดของประชาชนทางด้านวิทยาศาสตร์ พร้อมทั้งเร่งผลิตและพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับการเจริญเติบโตของภาคการผลิตและบริการ รวมทั้งสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถดึงดูดบุคลากรที่มีความรู้ขั้นสูงจากต่างประเทศ เพื่อเข้ามาถ่ายทอดองค์ความรู้แก่บุคลากร

3 การลงทุน

ในการรับมือกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างเศรษฐกิจ ความร่วมมือในภาคธุรกิจระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีจะขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้นผู้ที่ดำเนินธุรกิจด้านอุตสาหกรรมเบาทั้งสองประเทศควรมีมุมมองใหม่ในการลงทุนร่วมกัน ให้ประเทศเพื่อนบ้านเป็นฐานของการผลิตสินค้าและตลาดใหม่

ภาคธุรกิจการผลิตอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องจักรควรจะได้รับการลงทุนจากเกาหลีอย่างต่อเนื่องตามแผนการเพิ่มการผลิตและขยายกิจการเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด ขณะเดียวกันภาคอุตสาหกรรมหนักจะได้รับการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่องและสร้างความสนใจให้กับภาคธุรกิจเกาหลีเข้ามาลงทุน ดังนั้นภาคธุรกิจไทยควรที่จะสร้างบุคลากรและปรับปรุงเทคโนโลยีเพื่อนำไปใช้ให้กับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมหนักอย่างเหมาะสมกับลักษณะภาคธุรกิจเกาหลีที่มีความเป็นไปได้ในการร่วมมือกัน ได้แก่ การผลิตรถยนต์ การต่อเรือ การผลิตเหล็ก อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น โดยเฉพาะภาคธุรกิจการผลิตเหล็กและธุรกิจปิโตรเคมีของไทยมีแนวโน้มที่จะได้รับการลงทุนมากขึ้นตามความต้องการภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกำลังขยายตัวเป็นลำดับ อุตสาหกรรมหนักของสาธารณรัฐเกาหลีได้ดำเนินมานานเป็นอุตสาหกรรมหลักในระบบเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมหนักเกาหลีสนใจการลงทุนภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ประเทศไทยจะเห็นประโยชน์ในการพัฒนาการก่อสร้างโครงสร้าง และการจัดการระบบจากการลงทุน

ในการลงทุนการให้บริการ ภาคธุรกิจของไทยที่นำโปรแกรมของสื่อโทรทัศน์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆ มาใช้นั้นค่อนข้างมากขึ้น ภาคธุรกิจการผลิตสื่อจึงควรจะร่วมมือกันเพื่อขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ ดังนั้นภาคธุรกิจไทยและเกาหลีควรจะสนับสนุนการส่งเสริมการผลิตรายการร่วมกัน และใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อได้รับความนิยมจากประชาชน พร้อมทั้งสร้างโปรแกรมใหม่ที่ส่งผลให้เพื่อการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ในการผลิตของภาคธุรกิจนี้ด้วย

4 วัตถุประสงค์ที่ใช้

ทั้งประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีควรจะมีร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและเทคโนโลยีทางการเกษตร โดยการลงทุนพื้นที่ทางการเกษตรที่เหมาะสมกับการผลิตสินค้าเกษตรที่ตลาดเกาหลีต้องการ การนำเข้าสินค้าภาคการเกษตรของไทยในเกาหลีจะเป็นวิธีหนึ่งในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนสินค้าทางการเกษตรในอนาคต ภาคธุรกิจการผลิตข้าว และสินค้าเกษตรของไทยควรวางแผนการค้าในตลาดเกาหลี ร่วมทั้งการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีของการผลิตเพื่อให้ได้ประโยชน์กับทั้งสองประเทศ

ภาคอุตสาหกรรมหนักทั้งสองจะทำการวิจัย และศึกษาเพื่อพัฒนา (R&D) และหาแนวทางการสอดคล้องของความร่วมมือในการลงทุนดำเนินกิจการ พร้อมกับการศึกษาการหาวิธีการนำ

วัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินกิจการเพื่อสร้างประโยชน์ร่วมกัน และประสิทธิภาพในการดำเนินกิจการ

การสร้าง โปรแกรม และเทคโนโลยีใหม่หรือแนะนำโปรแกรมใหม่เป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาภาคธุรกิจการให้บริการเพื่อสร้างความนิยมให้กับผู้ใช้บริการ และมีการวางแผนการสร้างบุคลากรที่นำไปใช้ในการจัดระบบของการผลิตโปรแกรมใหม่ และผลิตสื่อใหม่ให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

5. ด้านอื่นๆ

ในการสร้างความร่วมมือระหว่างไทยกับเกาหลี ทั้งสองฝ่ายควรจะใช้วิธีการเชื่อมจุดแข็งของแต่ละฝ่าย ซึ่งประเทศไทยมีจุดเด่นในการให้บริการ ฝ่ายสาธารณรัฐเกาหลีมีจุดเด่นในการสร้างกำลังคนที่ทำงานในภาคธุรกิจ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในโครงสร้างความร่วมมือของทั้งสองประเทศ

ปัจจุบัน ภาคธุรกิจไทยเน้นการผลิตเพื่อการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารแล้ว ยังมีสินค้าหลายรายการ เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ เคมีภัณฑ์ เส้นด้าย ยางพารา น้ำตาลทราย ผลิตภัณฑ์ มันสำปะหลัง ข้าว ไก่แช่แข็ง เนื้อสัตว์ต่างๆ อาหารสำเร็จรูป ผักและผลไม้ กระจกป้อง อาหารเสริมสุขภาพ สินค้าเครื่องหนัง อุปกรณ์ตกแต่งบ้าน ดังนั้นภาคธุรกิจไทยจึงควรเร่งสร้างความสัมพันธ์ทางการค้า เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ปรับปรุงขีดความสามารถในการแข่งขัน และปรับตัวให้เข้ากับโลกการค้ายุคใหม่ เพื่อให้สินค้าไทยสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยใช้วิธีมีดังนี้

1. จัดกิจกรรมการส่งเสริม และการส่งออก เพื่อประชาสัมพันธ์ ภาพลักษณ์สินค้าไทย และสร้างความคุ้นเคยกับผู้นำเข้า

2. ปรับปรุงคุณภาพสินค้า เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตเพื่อลดต้นทุน พัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าใหม่เสนอเข้าสู่ตลาด โดยพัฒนาธุรกิจ **E-commerce**

3. จัดสาขาจัดจำหน่ายสินค้าตนเองในสาธารณรัฐเกาหลี

4. การสร้างแนวร่วมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ และเผยแพร่ภาพลักษณ์สินค้า โดยผ่านหน่วยงานต่างๆ ให้มากขึ้น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว การเมือง การศึกษา ตลอดจนการหาทางเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชาวเกาหลี

นอกจากนี้ ภาครัฐ และเอกชนควรที่จะส่งเสริมการทำวิจัย และพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการไทย ตลอดจนยกระดับของบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัยต่างๆ โดยตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในฐานะที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทาง

เศรษฐกิจ

4.3 อุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการสร้างร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทย และ สาธารณรัฐเกาหลี

ตาราง 22 อุปสรรคในการสร้างร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับสาธารณรัฐ เกาหลีในปัจจุบัน

หมวด	ความเห็นของผู้ให้ข้อมูล						จำนวน ผู้ให้ ข้อมูล	
	การสร้าง บุคลากร	การบริหาร ทางภาครัฐ และเอกชน	การลงทุน	วัตถุประสงค์ การผลิต	การวางแผน นโยบายและ การดำเนิน นโยบาย	สภาพแวดล้อมของ สังคม		
อุตสาหกรรม การเกษตร	ยังขาด ความรู้ และ ความ	1.ยังขาด ขาดความ เชื่อมั่นใน การร่วม มือของภาค ภาครัฐทั้ง สองฝ่าย	1.การลง ทุนซ้ำซึ่ง ส่งผลให้ ต้องแข่ง ขันกับภาค ธุรกิจ	1.การลด ปริมาณ ทรัพยากร ธรรมชาติ	1.ได้รับ ผลกระทบ จากการ เปลี่ยนแปลง	1. ข้อจำกัด ด้านการ สร้างเครือ ขายเพราะ ภาคธุรกิจ ส่วนมาก เป็นขนาด กลางและ	12	
อุตสาหกรรม การประมง	เชี่ยวชาญ	2.ขาดการ ร่วมมือใน การทำการ วิจัยและ ศึกษา	2.ขนาด เศรษฐกิจที่ ต่างกันซึ่ง ทำให้มีข้อ จำกัดให้แก่ ประเทศที่มี ขนาด เศรษฐกิจที่ เล็กกว่า	2 ยังขาด การสร้าง ประสิทธิภาพ การ บริหารใน การ ใช้ วัตถุประสงค์	2.ฝ่ายเกาหลี ยังไม่ได้รับ ความสนใจ จากภาคธุรกิจ ไทยมากนัก	2 การ ตรวจสอบ สินค้าอย่าง เข้มงวดที่ ส่งผลต่อ ผู้ประกอบการ		16
อุตสาหกรรม ภาคการผลิต						17		
อุตสาหกรรม การให้บริการ								

ผู้ให้ข้อมูลเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการสร้างร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีในปัจจุบันในแต่ละด้านว่า รัฐบาลไทยกำลังปรับปรุงระบบเศรษฐกิจ และ กฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเอื้อต่อการลงทุนให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้น และเพิ่มข้อเสนอใหม่ๆ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2551 โดยมีการเสนอ **Investment Allowance** ต่อ คณะรัฐมนตรี นอกจากนี้รัฐบาลปรับปรุงมาตรการส่งเสริมการลงทุน โดยให้ความสำคัญกับ สิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษี (**Non-Tax Incentive**) ในรูปแบบการอำนวยความสะดวกทางการค้าด้วย

ถึงแม้ว่า ทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีตกลงการเปิดการค้าเสรีก็ตาม แต่ยังมีส่วนที่ควรได้รับการแก้ไขปัญหาในการค้าการลงทุนในสาธารณรัฐเกาหลีหลายประการ เช่น สินค้าหรือการจำหน่ายสินค้าที่ผูกขาดในตลาดเกาหลีให้ลดลงโดยจัดระเบียบให้มีอิสระ และคล่องตัวในการเปิดการค้าในเกาหลีมากขึ้น อุปสรรคที่พบในปัจจุบันสำหรับการสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีแต่ละด้าน ดังนี้

1. การสร้างบุคลากร

ในการสร้างบุคลากรให้เข้าร่วมดำเนินธุรกิจระหว่างไทยกับเกาหลี ทั้งสองประเทศยังไม่ได้รับความสนใจการลงทุนเพื่อการทำการวิจัยและศึกษาเพื่อพัฒนา (R&D) เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้ความชำนาญด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สาเหตุนี้นี้อาจมาจากการขาดการศึกษาร่วมกัน และข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจเฉพาะด้านที่มีการนำมาใช้ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาความร่วมมือทั้งสองฝ่าย

นอกจากนี้ภาคอุตสาหกรรมต่างๆ ระหว่างประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลีขาดแคลนผู้ประสานงานด้านการในดำเนินกิจการร่วมกันระหว่างสองฝ่ายดังนั้นควรจะมีแผนสร้างบุคลากรที่มีความสามารถที่จะสร้างงานร่วมกันในสาขาต่างๆ ขณะเดียวกัน ภาคธุรกิจทั้งสองประเทศควรจะมีสร้างองค์กรที่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารของภาคธุรกิจ เพื่อสร้างโครงการร่วมกันอย่างคล่องตัว โดยเฉพาะภาคธุรกิจการให้บริการควรจะมีสร้างบุคลากรทั้งไทย และเกาหลีที่สอดคล้องกับแนวโน้มที่จะขยายใน

อนาคต สำหรับภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่วัฒนธรรม โดยใช้สื่อโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ก็เตรียมบุคลากรที่มีความรู้พื้นฐานและความชำนาญในการจัดกิจการ และสร้างเนื้อหาและตลาดเพื่อสร้างความนิยมต่อไป

2. การบริหารทางภาครัฐและเอกชน

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลไทยกับเกาหลีอยู่ในสภาพที่ดีในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ แต่ฝ่ายสาธารณรัฐเกาหลีมีมาตรการเกี่ยวกับสินค้านำเข้าค่อนข้างสูง อันทำให้สินค้าไทยได้รับประสบปัญหาในการทำการตลาดในเกาหลีมากขึ้น ในกรณีที่เป็นภาคเอกชน ถึงแม้ว่า ทั้งบริษัทไทย และบริษัทเกาหลีมีการตกลงกันที่จะเปิดการค้าโดยการลงนาม MOU ก็ตาม ถ้าบริษัทเกาหลีประสบกับปัญหาในนำเข้าสินค้าไทยที่เกี่ยวกับมาตรฐานของสินค้านำเข้า ฝ่ายบริษัทเกาหลีสามารถยกเลิกการตกลงการเปิดการค้าทันที โดยไม่ได้คำนึงว่า จะแก้ไขปัญหาความร่วมมือหรือไม่พยายามที่จะสร้างความเชื่อมั่นการค้าระหว่างทั้งสองฝ่าย

สำหรับภาคการเกษตรและการประมงของสาธารณรัฐเกาหลี ภาครัฐบาลและเอกชนควรจะมีศึกษาวิธีการสร้างแหล่งผลิตอาหาร เพื่อเตรียมรับมือกับสภาวะขาดแคลนอาหารทั้งภาคการเกษตร

และภาคการประมงในอนาคตของเกาหลี พร้อมทั้งวางแผนการสนับสนุนที่จะเพิ่มการผลิต สิ้นค้าทะเลในและต่างประเทศเพื่อนำเข้าหรือส่งออก

ภายใต้การแข่งขันทางการค้า และการลงทุนระหว่างประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น รัฐบาลไทยจึงควรจัดแนวทางเพื่ออำนวยความสะดวกในระบบภาษี และจัดระบบสนับสนุนในทางการค้า และการลงทุนระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุน อันส่งผลให้ภาคธุรกิจเอกชนระหว่างไทย และเกาหลีจะขยายโอกาสของการลงทุน พร้อมทั้งการจัดมาตรการป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ที่สร้างขึ้นในภาคธุรกิจ

การวิเคราะห์การดูแลการบริหารธุรกิจภาครัฐบาล และเอกชนแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยควรเสริมสร้างประสิทธิภาพภาคธุรกิจให้มั่นคง และทั่วถึงในการดูแลระบบเศรษฐกิจทุกระดับ องค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างความเข้าใจความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจคือ การวางแผนการสร้างกำลังคนที่เหมาะสมกับการพัฒนาการค้าการลงทุนเพื่อปัจจุบัน และอนาคตระหว่างไทยกับเกาหลีในอนาคต โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมการให้บริการประเภทธุรกิจการนำเข้าเที่ยว ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จนกระทั่งธุรกิจการเงิน และธุรกิจประกันภัย เป็นต้น

3 การลงทุน

ประเทศไทยได้รับการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นมีการดำเนินการมาช้านาน อุตสาหกรรมหลายสาขาในประเทศไทยมีนักลงทุนญี่ปุ่นเข้ามาดำเนินธุรกิจกับคนไทย เพราะฉะนั้น ถ้านักลงทุนเกาหลีลงทุนในประเทศไทยที่มีลักษณะคล้ายกับการลงทุนของญี่ปุ่น นักลงทุนเกาหลีจะต้องแข่งขันกับนักลงทุนญี่ปุ่นหรือต้องหลีกเลี่ยงการแข่งขัน ดังนั้นนักลงทุนเกาหลีควรจะหาช่องทางที่จะลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจหรือหาทางที่จะสร้างความได้เปรียบในการลงทุน

เมื่อภาคธุรกิจของไทยสนใจลงทุนในสาธารณรัฐเกาหลี ภาคธุรกิจไทยยังมีอุปสรรคในการลงทุนหลายประการ เช่น กฎระเบียบ ขนาดทุนต้องใช้สูงมากและความยากลำบากในการดำเนินกิจการการเปิดการค้า การทำการตลาด นอกจากนี้ ยังขาดความเคยชินกับสภาพสังคมสาธารณรัฐเกาหลี เพราะฉะนั้น ภาคธุรกิจไทยควรจะศึกษาตลาดเกาหลีอย่างละเอียด และสร้างบุคลากรเพื่อที่จะเปิด การดำเนินธุรกิจในตลาดสาธารณรัฐเกาหลี โดยตรงหรือร่วมกับการเปิดกิจการกับภาคธุรกิจเกาหลี

4 ด้านวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต

ในภาคการเกษตรของไทย ภาคการเกษตรของไทยยังจำเป็นต้องใช้ปุ๋ยเพื่อเพิ่มผลการผลิต แต่ปุ๋ยที่ใช้ในภาคการเกษตรนำเข้าจากต่างประเทศค่อนข้างมากแล้วยังมีปัญหาด้านราคาปุ๋ยที่สูงกว่าความจำเป็นเมื่อเทียบกับผลการผลิต ดังนั้นภาคการเกษตรต้องหาวิธีที่ลดต้นทุนในการผลิตสินค้าเกษตร การผลิตปุ๋ยเพื่อสนับสนุนการผลิตภาคการเกษตรและสร้างประสิทธิภาพนั้น ควรจะร่วมมือ

กับภาคธุรกิจเกาหลีในการผลิตป๊อปทั้งป๊อปเคมีและป๊อปชีวภาพเพื่อหาทางสร้างคุณภาพและเทคโนโลยีระหว่างไทยและเกาหลียังขาดความร่วมมือภาคธุรกิจการประมง ดังนั้นทั้งสองฝ่ายควรจะร่วมมือด้านการลงทุนร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล และประสบการณ์ในการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตของภาคธุรกิจการประมง เพื่อสร้างความได้เปรียบประเทศคู่แข่ง เช่น ประเทศเวียดนามและจีน

อุตสาหกรรมภาคการผลิตที่ผ่านมาทั้งไทยและเกาหลียังไม่ร่วมมือกัน ในการพัฒนาเทคโนโลยีของภาคธุรกิจอุตสาหกรรมภาคการผลิตอย่างจริงจัง รวมทั้งสร้างประสิทธิภาพของการผลิตด้วย เพื่อจะแข่งขันกับประเทศคู่ค้าในภูมิภาคเอเชีย ดังนั้นการหาแนวทางการลดต้นทุนราคาสินค้า และการทำตลาดในประเทศและต่างประเทศ จะเกิดจากความร่วมมือภาคธุรกิจภาคการผลิตเพื่อสร้างประสิทธิภาพตั้งแต่การใช้วัตถุดิบจนถึงกระบวนการผลิตและการบริหารด้วย

5. ด้านการวางแผนและการดำเนินนโยบาย

การเปลี่ยนแปลงนโยบายเศรษฐกิจเกิดขึ้นบ่อยครั้งตามสภาพเศรษฐกิจภายใน และภายนอกที่ผ่านมารัฐบาลไทยมีการเปลี่ยนแปลงชุดรัฐบาลหลายครั้ง อันส่งผลให้สร้างความไม่แน่นอนในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจทั้งภาครัฐ และเอกชน อันทำให้ภาคธุรกิจมีความเข้าใจตกลงกันว่าการสร้างความมั่นคงในการดำเนินนโยบายเป็นปัจจัยสำคัญ เพื่อรักษาเสถียรภาพในการบริหารกิจการ ที่ผ่านมารัฐบาลเกาหลีให้ความสนใจนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือทางการค้าการลงทุนจากการเจรจาการค้าเสรีระหว่างเอเชียกับเกาหลี ขณะเดียวกันรัฐบาลเกาหลีพยายามปกป้องและรักษาภาคธุรกิจที่สำคัญ ทำให้เป็นอุปสรรคในการเจรจาเพื่อหาข้อตกลง

ถึงแม้การค้าการลงทุนระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลียังมีสัดส่วนน้อย เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอื่นๆ แต่อัตราการเติบโตการค้าการลงทุนระหว่างทั้งสองประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้น การสร้างข้อมูลข่าวสารที่มีประโยชน์กับการวางแผนในการค้าการลงทุนทั้งสองประเทศ เพื่อสร้างขอบข่ายความร่วมมือให้กว้างขึ้นในการขยายความร่วมมือโดยช่วยการดำเนินธุรกิจร่วมกันอย่างราบรื่น

6. ด้านสภาพแวดล้อมของสังคม

ด้านการค้าระหว่างประเทศ ผู้นำเข้าส่วนใหญ่ครุฑราคาสั่งซื้อ ผู้นำเข้าสินค้าไทยส่วนมากเป็น กิจการขนาดย่อม และขนาดกลางที่มีเงินทุนจำกัด มีเครือข่ายจำหน่ายไม่กว้างขวาง และเพิ่งเริ่มธุรกิจมาเป็นระยะเวลาไม่นาน ขณะเดียวกันผู้นำเข้ายังต้องประสบกับอุปสรรคการตรวจสอบสินค้าอย่างเข้มงวดจากการ แต่ตรงกันข้าม สินค้าที่นำเข้าจากกลุ่มผู้ผลิตขนาดใหญ่ของสหรัฐ ไม่ประสบอุปสรรคนำเข้ามากนักเมื่อเทียบกับสินค้าของไทย การตรวจสอบภาษีเงินได้ย้อนหลัง หรือ

การเพิ่มความเข้มงวดกวดขันในการตรวจสอบมากขึ้นไปอีก นอกจากนี้ รัฐบาลเกาหลียังมีนโยบายหมุนเวียนสับเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอยู่เสมอทุก 1 - 2 ปี แม้ว่า ผู้นำเข้าและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการค้าการลงทุนจะพยายามสร้างความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่เหล่านี้ แต่ไม่นานก็โดนสับเปลี่ยนไป

สำหรับผู้ส่งออกไทยขาดความสนใจในตลาดเกาหลี เนื่องจากเกาหลีเคยเป็นประเทศที่กีดกันการนำเข้า การจัดซื้อจัดจ้างส่วนใหญ่ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลมอบหมายให้ และในการสั่งซื้อมักประสบปัญหาถูกกดราคา ความเข้มงวดด้านคุณภาพหรือบิดพลิ้วสัญญาชำระเงินมักถูกกดราคา จึงหันไปให้ความสนใจกับตลาดหลักที่มีงบประมาณสั่งซื้อราคา และมีการเปิดตลาดในระดับที่มากกว่าเกาหลี การค้าส่วนใหญ่ของเกาหลีมีลักษณะกึ่งผูกขาดคล้ายระบบของญี่ปุ่น ผู้นำเข้าส่วนใหญ่มักจะนิยมใช้ตัวแทนจำหน่ายผู้เดียวของประเทศเกาหลี (**Exclusive Agent**) ในการเข้าร่วมประมูลเพื่อเสนอขายสินค้าให้แก่หน่วยงานของรัฐ รัฐจะกำหนดให้ผู้ส่งออกจะต้องแต่งตั้งนิติบุคคลชาวเกาหลีเป็นตัวแทนในการเข้าร่วมประมูล

ในการส่งออกและการนำเข้าระหว่างไทยกับเกาหลี เมื่อสังเกตอุปสรรค และแนวทางแก้ไขในการนำเข้าสินค้าจากเกาหลี ผู้ส่งออกสินค้าเกาหลีบางรายที่ต้องจัดสินค้าหลายรายการและบรรจุไว้ในตู้คอนเทนเนอร์ 1 ตู้ ยังไม่ใส่ใจในการจัดสินค้าให้อย่างเรียบร้อย เพราะความเบื่อบริษัทในการจัดสินค้า และบรรจุไว้ในตู้อย่างสลับซับซ้อน ถึงแม้ว่า สินค้าที่มีความหมายในการสร้างโอกาส และขยายการค้าขายระดับพื้นฐานระหว่างไทยกับเกาหลีก็ตาม เพราะฉะนั้นบริษัทขนส่งหรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสินค้าไปยังไทยควรจะเอาใจใส่ในการส่งสินค้าที่ตนเองทำ ในการแนะนำและจำหน่ายสินค้าเกาหลีในประเทศไทย ภาคธุรกิจเกาหลีควรจะจัดโซนจำหน่ายสินค้าในประเทศไทยตามเมืองที่สำคัญด้านสถานที่ท่องเที่ยวหรือย่านธุรกิจ เพื่อสร้างศูนย์จำหน่ายสินค้าหรือ ให้เป็นที่แนะนำเกี่ยวกับเกาหลีทุกด้านเพื่อสร้างเป็นสถานที่ที่มีเอกลักษณ์เกาหลีให้กับคนไทย และคนเกาหลี

44 องค์ประกอบที่สำคัญต่อการสร้างความเข้าใจ เพื่อการพัฒนาความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างคนไทยกับคนเกาหลี

ตาราง 23 องค์ประกอบที่สำคัญต่อการสร้างความเข้าใจ เพื่อการพัฒนาความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างคนไทยกับคนเกาหลี

หมวด	ความเห็นของผู้ให้ข้อมูล			จำนวนผู้ให้ข้อมูล
	ทัศนคติ	ความรู้ความสามารถ	ฝีมือหรือประสบการณ์การทำงาน	
อุตสาหกรรมเกษตร	1.การส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่มีความรู้สึกดีต่อกัน 2.การปรับความคิดที่ขาดเชื่อมั่นในคุณภาพของสินค้า การนำเข้าและการส่งออกของทั้งสองประเทศ	1.การแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีที่นำไปใช้ในการบริหาร	ความจำเป็นการศึกษาจุดเด่นของภาคธุรกิจสาขาต่างๆให้มี	14
อุตสาหกรรมประมง		การจัดการและการสร้างเทคโนโลยี	ความสามารถในการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด	15
อุตสาหกรรมภาคการผลิต		2 การถ่ายทอดวิธีการสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินกิจการ		14
อุตสาหกรรมบริการให้บริการ				16

ผู้ให้ข้อมูลเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญต่อการสร้างความเข้าใจ เพื่อการพัฒนาความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างคนไทยกับคนเกาหลีในแต่ละด้านว่า ประวัติของการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของไทย และเกาหลีไม่เหมือนกัน ความแตกต่างนั้นอาจส่งผลให้มีการติดต่อภาคธุรกิจทุกสาขาทั้งสองประเทศ จนกระทั่งทำให้เกิดการเจรจาการค้าเสรี (FTA) ระหว่างทั้งสองประเทศเกิดขึ้นด้วย เพราะฉะนั้น ผู้ลงทุนต้องศึกษาแนวโน้มเศรษฐกิจจากองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อที่จะหาแนวทางความร่วมมือในส่วนที่สำคัญเพื่อสร้างประโยชน์สูงสุด เช่น ศึกษาข้อมูลที่มีประโยชน์กับการดำเนินกิจการทางเศรษฐกิจ การจัดกิจกรรมในการหาแนวทางความร่วมมือทางเศรษฐกิจพร้อมกับการทำวิจัย โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการค้า และการลงทุน ดังนั้นส่วนที่ควรจะศึกษา และเข้าใจองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ในการร่วมมือ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างทั้งสองประเทศแต่ละด้าน ดังนี้

1. ทัศนคติ

ระหว่างรุ่น **Baby Boom** ซึ่งเกิดหลังสมัยสงครามเกาหลี ทั้งคนไทยและคนเกาหลีนั้น มีทัศนคติที่ดีและมีความเป็นมิตรที่ดีต่อกัน รุ่นเหล่านี้เข้าใจประวัติความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ไทย และสาธารณรัฐเกาหลีอย่างดีว่า สมัยสงครามเกาหลีเกิดขึ้น รัฐบาลไทยส่งทหารไทยไปสาธารณรัฐเกาหลี เพื่อช่วยในการรักษาอธิปไตยของสาธารณรัฐเกาหลีโดยเป็นสมาชิกกองกำลังทหารพันธมิตรสหประชาชาติ แต่รุ่นต่อมาจนถึงวัยรุ่นในปัจจุบันทัศนคติระหว่างทั้งสองมีความแตกต่างกันไปตามยุคสมัย วัยรุ่นไทยจะชอบตามกระแสวัฒนธรรมใหม่จากเกาหลีที่เข้าสู่ในประเทศ ซึ่งกระแสวัฒนธรรมต่างประเทศมีลักษณะเปลี่ยนแปลงและหมุนเวียนกันไปได้ตามกาลเวลา วัยรุ่นเกาหลีสนใจเมืองไทยที่ภูมิประเทศที่สวยงามซึ่งมีความแตกต่างจากสาธารณรัฐเกาหลีและมาท่องเที่ยวยังสถานที่ที่มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวโบราณสถาน และพื้นที่อนุรักษ์ วัฒนธรรมไทย ปัจจุบันทัศนคติของคนไทยที่มีต่อสาธารณรัฐเกาหลีค่อนข้างดี เพราะฉะนั้นการได้รับอิทธิพลจากทั้งจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อวิทยุโทรทัศน์ที่นำเรื่องน่ารู้ที่เกี่ยวกับเกาหลีมาเผยแพร่ โดยการเขียนข้อความ และการสร้างภาพที่น่าสนใจ ปัจจัยนี้ทำให้คนไทยมีความรู้สึกที่ดีกับสาธารณรัฐเกาหลีอย่างไรก็ตาม คนเกาหลีรู้จักประเทศไทยไม่เท่ากับคนไทยรู้สาธารณรัฐเกาหลีซึ่งคนไทยมีความรู้สึกที่ดีต่อกับคนเกาหลีมากกว่า

ในภาคธุรกิจเกาหลีควรจะเปลี่ยนทัศนคติว่า สินค้าภาคการเกษตรของไทยไม่รักษามาตรฐาน ด้านคุณภาพ และอนามัย เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ทัศนคติดังกล่าวนี้เกิดจากสินค้า ภาคการเกษตรที่นำเข้าไปในสาธารณรัฐเกาหลี สินค้าภาคการเกษตรของไทยที่นำเข้าไปในสาธารณรัฐเกาหลีจะแปรรูปเพื่อนำไปใช้เป็นวัตถุดิบที่ช่วยในการผลิตสินค้าประเภทอื่นๆ ขณะเดียวกัน ภาคธุรกิจไทยก็ควรจะเปลี่ยนทัศนคติเดิมว่า จุดเด่นภาคธุรกิจของเกาหลีนั้นเน้นสินค้าภาคการผลิตเท่านั้น แต่ยังมีสินค้าอื่นๆ หลายอย่างที่สามารรถนำมาใช้ประโยชน์ในการค้าระหว่างประเทศได้

ด้านทัศนคติเกี่ยวกับภาคธุรกิจ เครื่องจักรที่ผลิตจากสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อใช้ในการผลิตภาคธุรกิจอื่นๆ ยังไม่ได้รับการยอมรับจากตลาดไทย ถึงแม้คุณภาพและความสะดวกในการใช้งานได้รับการยอมรับจากผู้ที่ใช้ในงานจริงก็ตาม ดังนั้นภาคธุรกิจเกาหลีควรจะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ตลาดไทยว่า ผลิตภัณฑ์นั้นมีความเหมาะสมทางด้านราคาและประสิทธิภาพในการใช้งานตามความต้องการของตลาด

เมื่อภาคธุรกิจของการผลิตรถยนต์ญี่ปุ่นได้รับความนิยมจากตลาดไทยมานาน รวมทั้งการครองตลาดรถยนต์ไทยส่วนใหญ่ คนไทยมองคุณภาพ และเทคโนโลยีการผลิตรถยนต์ของเกาหลีว่า ยังไม่เป็นที่ยอมรับเท่าไรนัก ขณะนี้ปัจจุบันเทคโนโลยีของภาคธุรกิจของการผลิตรถยนต์เกาหลีพัฒนาไปมาก เพราะฉะนั้นภาคธุรกิจการผลิตรถยนต์เกาหลี ควรจะออกตัวรถรุ่นใหม่ให้ทันกับความต้องการของตลาดไทยเพื่อสร้างความนิยม และการทำตลาดใหม่เพื่อเปลี่ยนทัศนคติของผู้ใช้รถยนต์ของไทย

ระดับพ้อค้าที่ทำธุรกิจการค้าระหว่างไทยกับเกาหลีต้องสร้างทัศนคติที่ดีต่อกัน นั้นเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินกิจการร่วมกัน ถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดอยู่ในการค้าระหว่างทั้งสองประเทศ เช่น การเงิน สินค้าที่นิยม ความเข้าใจบริบททางสังคม แต่พ้อค้าไทยควรจะเป็นการค้ากับพ้อค้าเกาหลี โดยเข้าใจอุปนิสัยคนเกาหลีทั่วไปว่า การตัดสินใจค่อนข้างเร็ว ไม่เชื่องช้าในกรณีซื้อขายซื้อตรง เมื่อเปรียบเทียบกับคนชาติอื่นๆ

2 ความรู้ความสามารถ

สาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่พัฒนาความรู้ และเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบมาตั้งแต่เริ่มดำเนินนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพราะฉะนั้นการจัดการความรู้ทางเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีทางการผลิตหรือการบริหารที่นำมาใช้ในภาคธุรกิจสาขาต่างๆ นั้นค่อนข้างดี นอกจากรัฐบาลเกาหลีเน้นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมหนักให้เป็นแรงขับเคลื่อนอุตสาหกรรมของการผลิตแล้ว ยังพยายามสร้างความชำนาญเฉพาะด้านของภาคธุรกิจต่างๆ ในระดับภาคธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมสำหรับประเทศไทยมีประสบการณ์ในการผลิตสิ่งทอ และสินค้าภาคการเกษตรที่สร้างคุณภาพมานานแล้ว กำลังพัฒนาอุตสาหกรรมทุกๆ สาขาเนื่องจากภาคธุรกิจเกาหลีขาดแคลนแรงงาน คนงานไทยเริ่มมาอาศัยอยู่ตามบริเวณเขตอุตสาหกรรมที่สำคัญของทั่วประเทศ ปัจจุบันจำนวนคนงานไทยในเกาหลีมีประมาณ 2 หมื่นคน คนงานไทยที่ทำงานกับภาคธุรกิจเกาหลีนั้นได้รับการยอมรับว่า คุณสมบัตินี้และความสามารถเหมาะสมตามลักษณะงานที่มีอยู่

นักธุรกิจไทยมองว่า ประสิทธิภาพของการดำเนินกิจการและการเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ของเกาหลีในภาคการผลิตค่อนข้างสูง ในการจัดการ และดูแลงานที่ได้รับมอบหมาย คนงานเกาหลีก็ค่อนข้างดี สาเหตุดังกล่าวนี้อาจมาจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม และวิธีการดำรง ชีวิตที่แตกต่างกันประเทศอื่นๆ นั้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้พัฒนาภาคธุรกิจอุตสาหกรรมหนักของสาธารณรัฐเกาหลีได้ดำเนินมาอย่างได้ผล เมื่อพัฒนาความรู้ความสามารถภาคธุรกิจอุตสาหกรรมหนัก การสร้างเทคโนโลยี และการสะสมประสบการณ์จึงเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะฉะนั้นการพัฒนาภาคธุรกิจอุตสาหกรรมหนักและการขยายตัวของทั้งสองประเทศควรจะเริ่มจากการศึกษาที่ถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินกิจการร่วมกันทั้งสองประเทศ

3 ฝีมือหรือประสบการณ์การทำงาน

ภาคธุรกิจการเกษตร และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของไทยเป็นส่วนสำคัญในการส่งออกสินค้าของไทย และได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาลไทยมาช้านาน ส่วนสาธารณรัฐเกาหลี การผลิตเครื่องมือใช้ให้ภาคการเกษตรได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล และการสร้างเทคโนโลยีการผลิตเครื่องจักรเพื่อภาคการเกษตรยังอยู่ในระดับที่ดี เพราะฉะนั้นภาคธุรกิจภาคการเกษตรไทยกับเกาหลีควรหาช่องทางที่จะร่วมมือกัน เพื่อจะแลกเปลี่ยนจุดแข็งเพื่อหาแนวทาง

สร้างประโยชน์ร่วมกัน

ภาคธุรกิจการผลิตอาหารทะเลเกาหลีมองว่า ถึงแม้ว่าการผลิตอาหารทะเลของไทยจะมีการดำเนินงานมาแล้ว แต่การแปรรูปอาหารทะเลของไทยยังควรได้รับการปรับปรุง และพัฒนาเพื่อผลิตสินค้าให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแต่ละประเทศ เพราะฉะนั้นภาคธุรกิจเกาหลีควรจะสนใจในการผลิตสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของตลาดเกาหลี

ในอุตสาหกรรมภาคการผลิต ภาคธุรกิจเกาหลีมีจุดแข็งด้านเทคโนโลยีในการผลิตของเครื่องจักร และเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาการผลิตมาจนสามารถผลิตสินค้าด้วยตัวเอง เพื่อจำหน่าย และการส่งออก ขณะเดียวกันภาคธุรกิจของไทยมีประสบการณ์ด้านการสร้างกำลังคนที่สามารถเข้าร่วมในภาคธุรกิจการผลิตได้ทุกสาขา ถึงแม้ว่า ประเทศไทยมีอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ขนาดใหญ่ในภูมิภาคเอเชียก็ตาม ควรจะพัฒนาเทคโนโลยี และสร้างคุณภาพให้สูงขึ้นตามการพัฒนาเทคโนโลยีที่สูงขึ้น ดังนั้นความร่วมมือในภาคธุรกิจการผลิตระหว่างทั้งสองประเทศควรจะช่วยกันสร้างศักยภาพในการสร้างความสามารถของการแข่งขัน และการพัฒนาเทคโนโลยีภาคการผลิตรถยนต์

เมื่อการส่งออกสินค้าของประเทศจีน และสินค้าวัฒนธรรมของจีนกำลังขยายตัวไปสู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยคุณภาพสินค้า และเนื้อหาที่น่าสนใจก้าวหน้าไปอย่างต่อเนื่อง ตลาดไทยเริ่มนิยมผลิตภัณฑ์ของจีนมากขึ้น เพราะสินค้าของประเทศจีนสามารถสร้างความนิยมให้กับคนไทยได้ โดยใช้ต้นทุนในการผลิตที่ต่ำกว่าประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะภาคธุรกิจคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะ โปรแกรมเกม **On-line** หรือ โปรแกรมอื่นก็ตาม สามารถเข้ามาในตลาดไทยแล้วทดแทนผลิตภัณฑ์ของประเทศอื่นรวมทั้งสินค้าเกาหลีอย่างต่อเนื่อง อันทำให้ภาคธุรกิจที่ผลิตโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสินค้าวัฒนธรรมเกาหลีต้องพัฒนาเทคโนโลยี และรายการใหม่ที่เหมาะสมกับตลาดของไทย เพื่อรักษาความนิยมและสร้างความนิยมใหม่ให้กับตลาดของไทย

5 ความต้องการกำลังคนในภาคธุรกิจ

ตาราง 24 ความต้องการกำลังคนในความสัมพันธ์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจจะมีการเจริญเติบโตในอนาคตระหว่างไทยและสาธารณรัฐเกาหลี

หมวด	สรุปความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาคธุรกิจที่จะส่งผลกระทบต่อความต้องการกำลังคน	จำนวนผู้ให้ข้อมูล
อุตสาหกรรมเกษตร	<p>1,815 คน ในสาขาต่างๆ ทกปีในการลงทุนจากภาคธุรกิจเกาหลีได้</p> <p>4,690 คน จำนวนกำลังคนไทยแรงงานทกปีในภาคธุรกิจเกาหลีได้</p> <p>นักอุตสาหกรรมที่จัดโรงงานไว้ในประเทศไทยให้บริการ 326 แห่ง</p> <p>ภาคธุรกิจของนครเชียงใหม่เป็นภาคธุรกิจให้การให้บริการ (ซึ่งมีจำนวนพนักงานขึ้นลงทุกปี)</p> <p>บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเกาหลี 700 คน (ซึ่งมีจำนวนพนักงานขึ้นลงทุกปี)</p> <p>ภาคธุรกิจและองค์กรต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับสาธารณรัฐเกาหลีที่ไม่สามารถคำนวณจำนวนที่อย่างชัดเจน</p> <p>- เกษตรกรรม การผลิต การก่อสร้าง การขนส่ง และ การคมนาคม</p> <p>การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ การให้บริการต่างๆ การศึกษา</p> <p>งานด้านสุขภาพ วัฒนธรรม</p> <p>ความขาดแคลนคนงานในสาธารณรัฐเกาหลีซึ่งอยู่ในระหว่างกำหนดแผนการนำแรงงานต่างชาติ</p>	8
อุตสาหกรรมการประมง		10
อุตสาหกรรมภาคการผลิต		14
อุตสาหกรรมการให้บริการ		15
แนวโน้ม	จำนวนกำลังคนที่ต้องการทุกปีในภาคธุรกิจจะขึ้นลงตามสภาพเศรษฐกิจ และยังมีภาคธุรกิจจะร่วมมือในการสร้างกำลังคนเพื่อการแลกเปลี่ยนและทำงานร่วมกัน	

5.1 ความต้องการกำลังคนในความสัมพันธ์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

ผู้ให้ข้อมูลเสนอความคิดเห็นผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับกำลังคนที่ประเทศไทยควรจะเตรียมไว้เพื่อตอบสนองความต้องการภาคธุรกิจในอนาคต การได้รับข้อมูลจากยังมีข้อจำกัดเพราะผู้ให้ข้อมูลยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับการคาดคะเนจำนวนกำลังคน และความไม่เพียงพอของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการจัดกำลังคนในภาคธุรกิจไทยกับเกาหลี เพราะฉะนั้นผู้วิจัยได้แนะนำข้อมูลด้านจำนวนกำลังคนที่สามารถพยากรณ์อนาคตได้พร้อมกับความคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูลที่ได้อธิบายจำนวนกำลังคนในสาขาต่างๆ ในปัจจุบันและอนาคตสรุปได้ดังนี้

1. จำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมการดำเนินธุรกิจของสาธารณรัฐเกาหลีที่ลงทุนในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2550 ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการการลงทุนจากภาคธุรกิจเกาหลีที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแสดงให้เห็นจำนวนบุคลากรที่ต้องการ 1,815 คนในสาขาต่างๆ ในภาคธุรกิจการผลิตและการให้บริการ ในอดีตการจ้างงานของภาคธุรกิจมี

การเปลี่ยนแปลงตามสถานะเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ แต่การขยายการค้าการลงทุนระหว่างไทยกับเกาหลีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจำนวนพนักงานของภาคธุรกิจสาขาต่างๆ จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2 จำนวนแรงงานไทยที่เข้าร่วมงานภาคธุรกิจในสาธารณรัฐเกาหลี

ในปี พ.ศ. 2550 หน่วยงานที่จัดสรรแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาในสาธารณรัฐเกาหลีเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกำลังคนไทยที่สาธารณรัฐเกาหลีต้องการนั้น แสดงให้เห็นว่า แรงงานที่มีฝีมือภาคการเกษตรและภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่สาธารณรัฐเกาหลีต้องการมีจำนวน 4690 คน เพราะฉะนั้นสถาบันของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม มี 22 แห่ง ทั่วประเทศ ต้องมีผู้สอนที่มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเกาหลีแล้ว ยังต้องมีความรู้ภาษาเกาหลีด้วย เพื่อแรงงานให้ผ่านการทดสอบคุณสมบัติด้านฝีมือ และความรู้ซึ่งกระทรวงแรงงานทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีจัดขึ้น ทุกปี

3 จำนวนบริษัทเกาหลีที่ลงทุนในประเทศไทยจากภาคธุรกิจสาธารณรัฐเกาหลี

จากการวิจัยที่เกี่ยวกับสภาพการลงทุนของภาคธุรกิจของสาธารณรัฐเกาหลีในประเทศไทย แสดงว่า จำนวนนิติบุคคลที่ตั้งโรงงานไว้ในประเทศไทย 156 แห่ง ซึ่งภาคธุรกิจภาคการผลิตมีสัดส่วนร้อยละ 68 เป็น 106 แห่ง ถ้าแบ่งสัดส่วนประเภทภาคธุรกิจ 106 แห่งนั้น ได้แก่ เครื่องไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 38 แห่งเป็นร้อยละ 244 เครื่องจักร รถยนต์ ผลิตภัณฑ์เหล็ก 24 แห่งเป็นร้อยละ 154 เคมีภัณฑ์ 14 แห่งเป็นร้อยละ 103 และอื่นๆ 24 แห่งเป็นร้อยละ 154 นอกจากนี้ ภาคธุรกิจขนาดย่อมมีจำนวน 326 แห่งซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาคธุรกิจการให้บริการ ประกอบด้วยการขายปลีก ขายส่ง การขนส่ง เป็นต้น จากข้อมูลที่ปรากฏที่ได้กล่าวมาข้างต้น แต่ละบริษัทมีจำนวนบุคลากรทั้ง คนไทยและคนเกาหลีไม่เท่ากัน โดยเฉพาะภาคธุรกิจการผลิตต้องมีบุคลากรไทยมากกว่าธุรกิจประเภทอื่นๆ เพื่อการดูแลเครื่องจักร การผลิต การขนส่ง และการบริหาร ส่วนภาคธุรกิจขนาดย่อมก็ต้องการดำเนินธุรกิจร่วมกับคนไทย ดังนั้นบุคลากรคนไทยกับคนเกาหลีต้องดำเนินกิจการร่วมกัน

4 จำนวนบุคลากรที่เข้ามามีส่วนร่วมการจัดการข้อมูลทางคอมพิวเตอร์และเกม On-line

ภาคธุรกิจจัดการข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ และเกม On-line มีบุคลากรที่เข้าร่วมธุรกิจประมาณ 1,400 คน ในจำนวนนี้ คนที่ทำงานเกี่ยวกับการจัดการข้อมูลคอมพิวเตอร์และเกม On-line ของเกาหลีมีสัดส่วน ร้อยละ 50

5 จำนวนผู้ที่มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมจากสถิติรายปีประเทศไทย ปี พ.ศ. 2549

จำนวนผู้ที่มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมตามประเภทต่างๆ มีประมาณ 36 ล้านคนในภาคอุตสาหกรรม ข้อมูลเกี่ยวกับการค้าการลงทุนระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีในปัจจุบัน

และอนาคตปรากฏว่า ภาคอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ มีความสัมพันธ์กับการค้าการลงทุนระหว่างไทยกับเกาหลี และจะได้รับความสนใจการดำเนินกิจการโดยสร้างบุคลากรเพื่อนำความรู้ความสามารถ มาใช้ในการพัฒนาภาคธุรกิจต่อไปในอนาคต ได้แก่ เกษตรกรรม การผลิต การก่อสร้าง การขนส่ง และการคมนาคม การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ การให้บริการต่างๆ การศึกษางานด้านสุขภาพ และการให้บริการ องค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรต่างประเทศอื่นๆ เป็นต้น

6 ความขาดแคลนคนงานในภาคธุรกิจเกาหลี

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการลดจำนวนคนวัยทำงานในสังคมเกาหลีเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขในอนาคต ปัจจุบันหลายประเทศกำลังหาแนวทางขาดแคลนคนทำงาน หลังจากที่สังคมเข้าสู่สภาพสังคมที่ต้องคำนึงถึงจำนวนประชากรวัยชราเพิ่มขึ้น ถึงแม้รัฐบาลเกาหลีส่งเสริมให้คู่สมรสได้บุตรมากกว่า 2 คน พร้อมกับสนับสนุนค่าเลี้ยงชีพให้กับเด็กทารกก็ตาม ยังมีสัญญาณจากภาคธุรกิจหลายสาขาว่า มีการขาดแคลนจำนวนคนงานในภาคธุรกิจเอกชนหลายสาขาในอนาคต เพราะฉะนั้น รัฐบาลต้องหาวิธีหาคนงานทดแทนนอกจากภาคธุรกิจที่เปิดให้แรงงานต่าง ชาติเข้ามาทำงานในประเทศแล้ว ยังจำเป็นต้องมีชาวต่างชาติที่ได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อที่จะรักษาและสนับสนุนภาคธุรกิจที่ต้องใช้แรงงานที่มีความรู้และทักษะเฉพาะทาง อันทำให้มีความเป็นไปได้สูงในการเปิดโอกาสการรับบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะทางจะทำงานร่วมกัน โดยความต้องการทั้งสองฝ่ายซึ่งเหมือนกับประเทศที่พัฒนาแล้ว จำเป็นต้องมีผู้ชำนาญชาวต่างประเทศ เพราะการจ้างงานในอนาคตจะไร้ขอบเขตเป็นแบบการค้าไร้พรมแดนในการหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ดังที่ปรากฏให้เห็นในการจ้างคนงานต่างประเทศตั้งแต่ระดับผู้บริหารจนถึงแรงงานที่มีฝีมือและมีความชำนาญในประเทศที่พัฒนาแล้ว

ในการขยายการค้า และการลงทุนระหว่างไทยกับเกาหลีต้องการบุคลากรที่มีคุณภาพ และความสามารถเฉพาะด้าน ได้แก่ การวางแผน การบริการการจัดการ การทำการตลาด การลงทุน นอกจากนี้ การสร้างความรู้ด้านสังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์พร้อมทั้งวัฒนธรรม โดยเฉพาะคุณภาพและความสามารถของบุคลากรของทั้งประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลีเป็นสิ่งจำเป็นในการทำงานร่วมกันในปัจจุบันและอนาคต ที่ผ่านมามีทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีใช้บุคลากรที่มีความสามารถด้านธุรกิจหรือใช้บัณฑิตนักศึกษาที่เรียนด้านภาษาเกาหลี หรือภาษาไทยจากมหาวิทยาลัยหลายปีมาแล้ว แต่ยังขาดแคลนผู้ประสานงานที่มีความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ เพื่อการติดต่อภาคธุรกิจใหม่หรือมีความเป็นไปได้ในการทำงานร่วมกัน

6 สรุบทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและความต้องการกำลังคนในภาคธุรกิจในทศวรรษหน้า

การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้านสังคม และเศรษฐกิจส่งผลให้มีความก้าวหน้า และวิถีการดำเนินชีวิตซึ่งแตกต่างจากอดีต โดยเฉพาะการมีรายได้เพิ่มขึ้นของประชาชน และการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีประโยชน์ต่อการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิต ทำให้ประเทศที่เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโลกต้องมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อประเทศชาติอยู่รอดและมั่นคงในอนาคตต่อไป จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกรวิจัย ทั้งประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลีแสดงให้เห็นแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและกำลังคนที่จำเป็น เพื่อรองรับการดำเนินการตามแผนการพัฒนาเศรษฐกิจในภาคธุรกิจในสาขาต่างๆ

6.1 ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลี ประเทศไทย

นโยบายเศรษฐกิจของประเทศไทยส่งเสริมการลงทุน และการค้าระหว่างประเทศ โดยพัฒนาธุรกิจภาคการผลิต และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มศักยภาพของการส่งออกสินค้าไปสู่ตลาดโลก ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงของความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ด้านการค้าเสรีระหว่างภูมิภาค และความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาคเอเชีย

ถึงแม้ว่า การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมีการชะลอตัวลงตามสภาพเศรษฐกิจโลก แต่ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการลงทุน และการนำเทคโนโลยีมาเป็นส่วนสำคัญให้ภาคธุรกิจทุกส่วนได้รับประโยชน์เพราะช่วยสร้างความมั่นคงในการดำเนินกิจการของภาคธุรกิจตามสภาพเศรษฐกิจ ถึงแม้อุปสรรคในการดำเนินกิจการทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นเป็นระยะๆก็ตาม ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนควรจะรักษาทิศทางของการวางแผนการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต

ในภาคธุรกิจสาขาต่างๆ แนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในอนาคตจะปรากฏในระบบเศรษฐกิจ ภาคการเกษตรจะส่งเสริมการปลูกพืชทางอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจการผลิตจะให้ความสำคัญกับสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ได้แก่ การผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องบรรจุ ความจำ และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ การผลิตรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเชื้อเพลิงและการผลิตรถยนต์ที่ใช้พลังงานทดแทน การผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ การผลิตเครื่องจักรที่ใช้เทคโนโลยีสูง การพัฒนาเทคโนโลยีการรักษาสิ่งแวดล้อมการผลิตสินค้ามูลค่าเพิ่มโดยเทคโนโลยีทันสมัย ส่วนการให้บริการ จะเน้นการดำเนินธุรกิจด้านการรักษาสุขภาพ การจัดประชุม การศึกษา วัฒนธรรม โลจิสติกส์ เป็นต้น

สาธารณรัฐเกาหลี

ถึงแม้นโยบายเศรษฐกิจของสาธารณรัฐเกาหลีมีการเปลี่ยนแปลงตามสภาพเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ แต่การเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโลกที่เน้นการส่งออกเป็นสำคัญในการดำเนินระบบเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำของเศรษฐกิจโลกส่งผลให้การเจริญเติบโตทางอุตสาหกรรมของสาธารณรัฐเกาหลีชะลอตัวลงบ้าง แต่ การค้าการส่งออกและมวลรวมการผลิตของประเทศมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะภาครัฐบาลและภาคเอกชนมีความมุ่งมั่นในการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจภายนอกที่เปลี่ยนแปลง เพื่อรักษาอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างคงที่ ในสภาพการดำเนินธุรกิจของสาธารณรัฐเกาหลี ถึงแม้ธุรกิจขนาดใหญ่เป็นแรงขับเคลื่อนของการพัฒนาเศรษฐกิจก็ตาม ภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมก็ยังมีบทบาทสำคัญในการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจของประเทศ

ในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ สาธารณรัฐเกาหลียังประสบกับอุปสรรคภายในและภายนอกหลายอย่าง เช่น ค่าแรง วัตถุดิบ เทคโนโลยี การทำตลาด ขาดแคลนความเชี่ยวชาญในภูมิภาคต่างๆ อย่างไรก็ตาม แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจจะดำเนินต่อไปในสภาวะการแข่งขันระหว่างประเทศสูงขึ้น สัดส่วนในอุตสาหกรรมภาคการเกษตร และการประมงค่อยๆ ลดลงแต่ยังได้รับความสำคัญจากรัฐบาลเพราะเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยุทธปัจจัยของชาติในปัจจุบัน และอนาคต ดังนั้นการพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตจะได้รับความสนใจจากภาครัฐ และภาคเอกชน ขณะเดียวกัน การหาแหล่งผลิตอาหารทั้งทางการเกษตร และประมงในต่างประเทศ เพื่อรองรับความต้องการปริมาณที่จะเพิ่มขึ้นในประเทศอย่างต่อเนื่อง ในอุตสาหกรรมภาคการผลิต ภาคธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีพื้นฐานจะลดความสำคัญลง แต่จะให้ความสำคัญกับภาคธุรกิจการผลิตขนาดใหญ่ และการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า การก่อสร้าง รถยนต์ ชิ้นส่วนรถยนต์ เครื่องจักร และเครื่องอุปกรณ์ การต่อเรือ พลังงานทดแทน ส่วนการให้บริการการท่องเที่ยว วัฒนธรรม การเงิน สุขภาพ IT และเทคโนโลยีสารสนเทศ และโลจิสติกส์ นอกจากนี้ ภาคธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีชีวภาพจะพัฒนาให้เป็นธุรกิจสำคัญในอนาคต

6.2 ความต้องการกำลังคนของประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลี

ประเทศไทย

การพัฒนาเศรษฐกิจ และขยายตัวการผลิต และการส่งออก ทำให้เพิ่มจำนวนประชาชนที่ทำงานกับภาคธุรกิจมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม อัตราสัดส่วนของจำนวนในภาคการเกษตรค่อนข้างสูงกว่าภาคธุรกิจอื่นๆ ปัจจุบันภาคการผลิตมีสัดส่วนในมวลรวมของการผลิตประชาชนเพิ่มมากขึ้นอย่าง

ต่อเนื่อง เพราะภาคธุรกิจการผลิตขยายตัวในอุตสาหกรรมของประเทศ และได้รับการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้นด้วย โดยเฉพาะการได้รับการลงทุนด้านการผลิตเทคโนโลยีสารสนเทศคอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ เป็นต้น นั้นทำให้ภาคธุรกิจเหล่านี้ต้องการบุคลากรที่มีฝีมือ และทักษะ ดังนั้นการฝึกอบรมทางวิชาชีพมีความจำเป็นแก่บุคลากรในภาคธุรกิจสาขาต่างๆ เพื่อทันกับการพัฒนาระบบและเทคโนโลยีในสาขาต่างๆแล้วยังมีความจำเป็นที่จะวางแผนการสร้างกำลังคนที่มีความชำนาญ โดยการให้การศึกษาที่เหมาะสมกับทางวิชาชีพในระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ ในส่วนภาคธุรกิจที่ได้รับความสนใจในอนาคต เช่น พลังงานทดแทน เทคโนโลยีชีวภาพก็ต้องเตรียมกำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญ ขณะเดียวกันภาคแรงงานก็มีความจำเป็นต้องเตรียมกำลังคนเพื่อรองรับความต้องการแรงงานที่มีฝีมือซึ่งสามารถไปทำงานในต่างประเทศได้ด้วย

ถึงแม้ประเทศไทยเริ่มมีผู้คนที่ได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้น แต่รัฐบาลประสบกับปัญหาเกี่ยวกับการจัดงานให้กับผู้ที่ได้รับการศึกษาทุกปี ถ้าสังคมมีระบบการจัดหางานให้กับผู้ได้รับการศึกษาสูงกว่าอุดมศึกษานั้น สามารถคิดได้ว่า ประเทศนั้นมีระบบเศรษฐกิจที่มีการพัฒนาและสามารถใช้ผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

สาธารณรัฐเกาหลี

ในอดีต อุตสาหกรรมทางการเกษตร และการประมงมีส่วนมากในระบบเศรษฐกิจของสาธารณรัฐเกาหลี ต่อมาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจที่เน้นการพัฒนาภาคการผลิตทำให้สัดส่วนภาคการเกษตรลดลง ขณะเดียวกันสังคมสาธารณรัฐเกาหลีพยายามสร้างกำลังคนโดยใช้ระบบการศึกษาเพื่อรองรับความต้องการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม การพัฒนาภาคธุรกิจการผลิตขนาดใหญ่ เช่น อิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์ การต่อเรือ การสื่อสารสารสนเทศ ทำให้มีความจำเป็นด้านการกำลังคนเพื่อให้ทันกับการพัฒนาเทคโนโลยีพร้อมทั้งการสร้างนวัตกรรมในภาคธุรกิจ

สาขาต่างๆ นอกจากนี้รัฐบาลพยายามสร้างภาคธุรกิจที่เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของการเจริญเติบโตในอนาคตโดยสร้างกำลังคนที่มีความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาสังคม และเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประชากรของสังคมเกาหลีเริ่มมีอายุมากขึ้น และจำนวนวัยทำงานลดลงเป็นลำดับในอนาคต นั้นเป็นปัญหาใหญ่ที่รัฐบาลให้ความสนใจเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

จากการสำรวจเกี่ยวกับความขาดแคลน และความต้องการกำลังคนในภาคอุตสาหกรรม ผลการสำรวจชี้ให้เห็นว่า กำลังคนในภาคการเกษตรจะลดลงอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับภาคการประมง นอกจากนี้ ผู้ที่ทำการเกษตรในท้องถิ่นมีอายุมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามภาค

ธุรกิจการเกษตรยังพยายามพัฒนาการผลิตอาหารแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าของผลการผลิต สำหรับภาคธุรกิจการผลิตมีแนวโน้มที่จะขยายตัวและการทำการตลาดในภูมิภาคต่างๆของโลก ถึงแม้ว่าคนวัยทำงานในสังคมไม่นิยมทำงานในภาคธุรกิจการผลิตขนาดกลางและขนาดเล็กก็ตาม การผลิตขนาดกลาง และ ขนาดเล็กต้องยังคงอยู่เพื่อเป็นฐานในสนับสนุนอุตสาหกรรมภาคการผลิตอื่นๆ ดังนั้นภาคธุรกิจนี้ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาโดยใช้หลายวิธีทาง เพื่อความขาดแคลนแรงงาน พร้อมทั้งวิธีที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เช่นการจ้างแรงงานจากต่างประเทศ

ภาคธุรกิจการให้บริการนั้นมีการเปิดตลาดให้กับต่างประเทศมากขึ้น อันทำให้ภาคธุรกิจการให้บริการในประเทศความจำเป็นที่จะสร้างความสามารถในการแข่งขัน ขณะเดียวกันการดำเนิน ธุรกิจการให้บริการจะจำเป็นที่จะจ้างงานคนต่างชาติโดยการเปิดตลาดภาคธุรกิจการให้บริการตามเงื่อนไขข้อตกลงการเปิดการค้าเสรี

สรุป

การดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีโดยรัฐบาลเป็นผู้ชักนาระบบเศรษฐกิจให้มีการพัฒนาการค้า และการลงทุนระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มความสามารถการผลิตของชาติและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ตั้งแต่การดำเนินแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในทศวรรษที่ 1960 การขยายตัวมวลรวมการผลิตของประเทศได้ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงทุกส่วนของสังคมเพื่อจะรองรับการพัฒนาสังคมทุกระบบ โดยเฉพาะการพัฒนาการศึกษาเพื่อรองรับความต้องการการพัฒนาเศรษฐกิจดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งควบคู่กับความต้องการภาคอุตสาหกรรมและความต้องการของสังคมที่ให้อุตสาหกรรมตามสภาพแวดล้อมที่มีการเจริญเติบโตเป็นลำดับ

เมื่อยุคสงครามเย็นเปิดฉากลงและการเปลี่ยนแปลงระบบทางการเมืองที่ใช้ระบบคอมมิวนิสต์เป็นสังคมที่เปิดซึ่งมีอิสระและเสรีมากขึ้น อันส่งผลต่อการแข่งขันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศเกิดขึ้นในการค้า และการลงทุนแต่ละประเทศในภูมิภาคซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ความแตกต่างสภาพการพัฒนาระบบอุตสาหกรรม ทฤษฎีทางเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และวัตถุดิบทำให้มีการแลกเปลี่ยนระหว่างกันเพื่อประสิทธิภาพของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพราะฉะนั้น การให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ทั้งสองฝ่าย ขณะเดียวกันทั้งสองฝ่ายจะใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการดำเนินกิจการ โดยคำนึงถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของพื้นฐานทางสังคม และศักยภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ทำให้ประเทศไทยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนเพื่อสนองตอบความต้องการทางเศรษฐกิจของประเทศ

ที่ผ่านมามาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้ช่วยระบบการศึกษาพัฒนาด้านปริมาณ และคุณภาพให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงสังคมมนุษย์ และปัจจุบัน การศึกษาคือสิ่งขับเคลื่อนให้ระบบเศรษฐกิจเดินหน้าและพัฒนาต่อไป หลายประเทศให้ความสำคัญกับระบบการศึกษามากยิ่งขึ้น เพราะคุณภาพการศึกษาและการพัฒนากำลังคนที่มีความรู้ และทักษะเป็นปัจจัยสำคัญซึ่งทำให้สังคมนั้นสามารถที่จะสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันทางเศรษฐกิจในเวทีโลกได้

ถึงแม้ทั้งสองประเทศมีนโยบายการศึกษาที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจปัจจุบันและอนาคตก็ตาม ยังมีข้อจำกัดที่จะรองรับความต้องการภาคอุตสาหกรรมทุกส่วน โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเกาหลีมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นควบคู่กับสาขาอื่นๆ ด้วย แต่ทั้งสองยังขาดความเชี่ยวชาญในการสร้างความใกล้ชิดและสร้างความเข้าใจในการความร่วมมือ เพื่อมีการขยายผลการติดต่อในอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจสาขาต่างๆ ปัจจุบันภาครัฐและภาคเอกชนทั้งสองประเทศมีความต้องการกำลังคนมากขึ้น ขณะเดียวกันวิธีการศึกษาและการอบรมเพื่อสร้างศักยภาพในการขยายความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศ

ในปี ค.ศ. 2552 รัฐบาลเกาหลีมีการจัดตั้งสำนักงานอาเซียนเกิดขึ้น เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม พร้อมทั้งการศึกษา อันแสดงให้เห็นว่า รัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีพยายามสร้างความสัมพันธ์อันดีในทุกสาขาของการติดต่อระหว่างประเทศ เพื่อเป็นพันธมิตรในการพัฒนาประเทศร่วมกันในภูมิภาคเอเชีย

การศึกษาระดับอุดมศึกษานับเป็นสิ่งที่สำคัญในการผลิตกำลังคนที่มีความรู้ ซึ่งสามารถนำความรู้ไปขยายผลการติดต่อทางวงเศรษฐกิจอย่างกว้างขวาง ดังนั้นการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจจะช่วยสร้างกำลังคนที่ภาคธุรกิจต้องการ ภายใต้วรร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลี

ตอนที่ 2

แนวทางการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

1. การศึกษาของประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลี

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นทุกสาขา และมีการปรับตัวในวิถีการดำรงชีวิตของคนในสังคม การวางแผน และนโยบายการศึกษาเกิดขึ้นในระดับส่วนบุคคล และองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ระบบการศึกษาของไทยและเกาหลีก็มีการปรับปรุงระบบสังคม หรือมีการจัดการวางแผนใหม่เพื่อที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความต้องการของประชาชนนั้นอาจเป็นสิ่งจำเป็น ในการดำรงรักษาความเป็นอยู่ของชาติในการแข่งขันระหว่างประเทศที่สูงขึ้นในขณะนี้

ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคม หลายประเทศเร่งพัฒนาระบบการศึกษาทุกสาขาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกด้วยกระบวนการที่หลากหลายนับเป็นหลักประกันที่ไม่ให้การจัดการศึกษาหลงทางไปตามกระแสของศตวรรษที่ 21 การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาทางเศรษฐกิจของสังคมโลกในอนาคตส่งผลให้มีแนวโน้มจะเป็นอยู่ในระบบเศรษฐกิจเดียวกัน และร่วมเป็นกลุ่มเดียวกัน เพื่อแข่งขันบนเวทีการค้าโลก และการเปลี่ยนแปลงลักษณะสังคมมีแนวโน้มที่จะเป็นไปตามการแยกย่อยกระจายอำนาจ การให้ความสำคัญกับปัจเจกชน การมีรูปแบบความเป็นสากล การเปลี่ยนแปลงวิถีการดำรงชีวิตการทำงานเพื่อตัวเองมากขึ้น

โครงสร้างการจัดการศึกษามีการเปลี่ยนเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และการพัฒนาสังคมทุกๆ ด้าน กระแสสังคมโลกในอนาคตจะมีผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิต และค่านิยม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาโดยสร้างแนวคิดใหม่ เพื่อที่จะสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม การศึกษาคือเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนามนุษย์และสังคม ดังนั้น การศึกษาแนวโน้มในอนาคตของสังคมภายใต้บริบทสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลง ทำให้มองเห็นแนวทางการพัฒนาระบบการศึกษาและเศรษฐกิจ ตลอดจนหาแนวทางที่จะร่วมมือกันในทุกๆด้าน เพื่อที่จะพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งสองประเทศให้ดีขึ้น เพราะฉะนั้น นโยบายการศึกษาจะช่วยในการสร้างกรอบในการวางแผนการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและอนาคต

1.1 การศึกษาของประเทศไทย

ประเด็นการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมอนาคตเป็นส่วนสำคัญในองค์การศึกษา เพื่อที่จะหาแนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

ประเด็นนี้นักวิชาการหลายคนได้เสนอความคิดเห็นระบบการศึกษา โดยการประเมินสภาพสังคม และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

ในการศึกษาแนวโน้มความต้องการ และการผลิตกำลังคน ระดับสูงกว่าปริญญาตรี(สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2537) ความต้องการกำลังคนทั้งฝ่ายผลิต และฝ่ายบริโภคระดับบัณฑิตศึกษาในอนาคต ว่า

1. แนวโน้มการผลิตกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรีในช่วง 15 ปีข้างหน้า (2535- 2549) คาดว่า อัตราส่วนการผลิตจำแนก ตามระดับการศึกษา ปริญญาเอก ปริญญาโท และประกาศนียบัตรบัณฑิต เป็น 1:1386 คาดว่าสาขาวิชาที่จะมีการผลิตมากที่สุด คือ กลุ่มวิทยาศาสตร์และการฝึกหัดครู รองลงมาคือ กลุ่ม วิชาการ บริหารธุรกิจ อันดับที่สามคือกลุ่มวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับ สุขภาพ และสาขาสังคม และพฤติกรรมศาสตร์ และคาดว่าอัตราส่วนของกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีผลิตได้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์

2. สภาพการใช้กำลังคนที่ได้รับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีทำหน้าที่เป็นอาจารย์ หรือนักวิจัย ในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อทำหน้าที่ผลิตกำลังคน

3. แนวโน้มความต้องการกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรีของฝ่ายผลิต โดยการวิเคราะห์แนวโน้มในอีก 10ปีข้างหน้า ฝ่ายผลิตต้องการกำลังคนระดับสูงกว่า

4. แนวโน้มความต้องการกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรีของฝ่ายผู้ใช้ที่เป็นหน่วยงานภาครัฐในอีก 10ปีข้างหน้า มีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษา ระดับสูงขึ้นไป รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ตามลำดับ ส่วนผู้ใช้กำลังคนในภาคเอกชนเกือบทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์ ต้องการกำลังคนระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ โดยสรุปในอีก 10 ปีข้างหน้า ฝ่ายผู้ใช้กำลังคนทั้งภาครัฐ และเอกชนต้องการกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ดังนั้นแนวโน้มของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มความต้องการ และการผลิตกำลังคนเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคต ขณะเดียวกันหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนมีความต้องการกำลังคนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ และต้องเป็นกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของกิจการและเป็นไปตามมาตรฐานระดับนานาชาติ

แนวโน้มของการจัดโปรแกรมนานาชาติระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยระหว่างปีพ.ศ. 2543-2552 (วิลาวัณย์ จารุริยานนท์, 2542) มีส่วนสำคัญดังนี้

1. ด้านแนวคิด มุ่งเน้นคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ โดยต้องมีทิศทางกลุ่มเป้าหมาย และแนวทางการควบคุมคุณภาพที่ชัดเจน

2. ด้านจุดมุ่งหมาย มุ่งพัฒนา และยกระดับบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาไทยให้สู่มาตรฐานสากลให้ผู้เรียนมีความสามารถในเชิงวิชาการเทียบเคียงกับนานาชาติเปิดสู่ความเป็นสากล

และสามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของโลกไร้พรมแดนได้เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และวิชาการด้านการวิจัย เพื่อให้คนไทยมีบทบาทในนานาชาติ รวมทั้งลดอัตราคนไทยไปศึกษาในต่างประเทศ

3 ด้านองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ผู้เรียนและผู้สอนจากนานาชาติ หลักสูตรมีมาตรฐานสากลใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอน เช่น ภาษาอังกฤษ กิจกรรม บรรยายภาค และการบริหาร จัดการเป็นนานาชาติ

4 ด้านการจัดการศึกษา จัดหลักสูตรมีการพัฒนาสม่ำเสมอ สนองต่อความต้องการของผู้เรียนมีลักษณะสหวิทยาการ ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากหลายแหล่งใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมากขึ้น ผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญ มีโลกทัศน์กว้าง ระบบการศึกษามีความยืดหยุ่น การสอนมีหลายรูปแบบ เน้นให้ผู้เรียนคิดเป็น

5 การบริหารงานด้านงบประมาณ บุคลากร และอาคารสถานที่ เน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด มีความยืดหยุ่นและคล่องตัว

6 คุณภาพของบัณฑิต มีความรู้เชิงวิชาการเทียบเท่านานาชาติ โลกทัศน์กว้างปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ ทำงานระดับนานาชาติได้ และสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศได้ดี โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ

ที่ผ่านมารัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณการศึกษา และงบประมาณสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันกระทรวงศึกษาธิการก็ได้จัดงบไว้เพื่อสนับสนุนในการวางแผนของสาขาต่างๆ ของกัระบบการศึกษา นอกจากนี้กระทรวงมีการจัดงบประมาณเพื่อพัฒนาระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยใช้งบประมาณแผ่นดินทุกปี

จากข้อมูลงบประมาณการศึกษา และงบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการประจำปี พ.ศ. 2547 งบด้านการศึกษาร้อยละ 21.59 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี 251,194 ล้านบาท งบประมาณสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดไว้เป็นร้อยละ 3.44 เท่ากับ 40,006 ล้านบาท ในส่วนนี้แบ่งเป็นสองส่วน ได้แก่ งบดำเนินการถูกจัดไว้เป็น 34,108,131,000 บาทเป็นร้อยละ 85.26 และ ถูกจัดไว้เป็นงบลงทุน 5,897,898,800 บาทเป็นร้อยละ 14.74

ภายใต้กระแสความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนระบบการศึกษาระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นรัฐบาลไทยได้เสนอแนวทางความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อจะส่งเสริมการพัฒนาทางวิชาการ และคุณภาพระบบอุดมศึกษาของไทย ระยะเวลาที่ผ่านมาสถาบันอุดมศึกษาของไทยทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นได้ติดต่อสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศและมีการตกลงในการร่วมมือด้านวิชาการและการศึกษา

อันสิ่งจำเป็นเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าของระบบการศึกษาให้เข้าสู่ระบบสากลและเพิ่มศักยภาพของการแข่งขันในยุคโลกาภิวัตน์ การสร้างความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างประเทศส่งผลให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะนักเรียนระดับอุดมศึกษา ที่การไปเรียนต่อต่างประเทศ หรือการเข้ามาเรียนหนังสือในประเทศไทยจากภูมิภาคต่างๆ เพิ่มขึ้น ข้อมูลที่ปรากฏอยู่เกี่ยวกับลักษณะของนักเรียนต่างชาติแสดงให้เห็นว่า นักเรียนต่างชาติที่เรียนหนังสืออยู่ในประเทศไทยเน้นการศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์มากกว่าสาขาอื่น เพราะฉะนั้นสาขาอื่นก็ได้รับการพัฒนาเพื่อสร้างความดึงดูดใจจากนักเรียนชาวต่างประเทศ เพื่อที่จะสร้างบูรณาการณระบบการศึกษาในอนาคต

ปัจจุบันประเทศไทยมีสถาบันอุดมศึกษา **123** แห่งซึ่งประกอบด้วย สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ **67** แห่ง และ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน **56** แห่ง ที่ผ่านมาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ได้ตกลงการให้ความร่วมมือด้านการศึกษากับมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่มีจำนวน **1,310** แห่ง สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนมีการตกลงความร่วมมือทางการศึกษากับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ **226** แห่ง โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของสาธารณรัฐเกาหลีที่ตกลงความร่วมมือทางการศึกษากับอุดมศึกษาของรัฐในประเทศไทยมีจำนวน **29** แห่ง และ อุดมศึกษาของรัฐ **4** แห่ง แต่เมื่อเทียบกับจำนวนมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ยังมีจำนวนน้อยกว่า อย่างไรก็ตามปัจจุบันหลายมหาวิทยาลัยทั้งไทย และเกาหลีพยายามสร้างความสัมพันธ์ทางวิชาการ และการศึกษามากขึ้นเป็นลำดับการพัฒนาการศึกษาในความร่วมมือกับต่างประเทศจะวิเคราะห์ได้จากตาราง ดังนี้

ตาราง 25 ร่างประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องแนวทางความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง
สถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศในปี พ.ศ. 2550

วัตถุประสงค์	เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาไทยดำเนินการความตกลงร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศอย่างมีมาตรฐาน คุณภาพ อันจะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพ ความเข้มแข็ง และความเป็นเลิศทางวิชาการ ให้สอดคล้องตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ มาตรฐานกระทรวงศึกษาธิการ
อำนาจของดำเนินการ	มาตรา 8 และมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุม ครั้งที่ 2/2550 เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2550
ขอบเขตความร่วมมือ	การเรียนการสอน 1. การคณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา นักศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอน และการจัดหลักสูตรร่วมกัน 2. การจัดหลักสูตร การเรียนการสอนร่วมกันเพื่อให้ปริญญา ภายใต้ชื่อกฎหมาย 3. การให้ปริญญาพร้อม

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ. 2550

ระบบการศึกษาของระดับอุดมศึกษาของไทยได้พัฒนาหลักสูตรการเรียน และใช้ระบบการศึกษาแบบเปิด อันทำให้นักเรียนต่างชาติสนใจเข้ามาประเทศไทย และเรียนหนังสือระดับตั้งแต่ปริญญาตรีจนถึงปริญญาเอก ปัจจุบันจำนวนนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 5,601 คน ในปี พ.ศ. 2548 ทั้งในมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ และถ้อยถิ่น เพราะฉะนั้น การแลกเปลี่ยนระบบศึกษา และนักเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถของสถาบันอุดมศึกษา และนักเรียนจะขยายทำให้จำนวนต่างประเทศที่สร้างความสัมพันธ์กับประเทศไทยมากขึ้น โดยเฉพาะวิชาภาคธุรกิจ และข้อมูลสารสนเทศที่นักเรียนต่างประเทสนิยมในการเรียน อาจส่งผลให้ความร่วมมือเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

ในการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการดำเนินความร่วมมือกับต่างประเทศ ด้านการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไทยมีจุดยืนว่า การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ และสังคมของโลกดำเนินไปอย่างรวดเร็วโดยมีเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นตัวนำ การเพิ่มมูลค่าผลผลิตด้วยฐานความรู้ (Value Creation from Knowledge Application) เป็นหลักการพื้นฐานหนึ่งของการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศควบคู่ไปกับหลักการพื้นฐานด้านการสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงยั่งยืน นโยบายสังคมเชิงรุกและการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค ด้วยเหตุนี้

ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการปรับตัวให้สามารถพร้อมรับ และการพัฒนาที่เน้นการแข่งขันบนฐานความรู้ และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีเป้าหมายให้ประเทศมีความสามารถและภูมิคุ้มกันเพื่อการอยู่รอดได้อย่างสมดุลและยั่งยืน

สำหรับการสร้างกรอบแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านความร่วมมือกับต่างประเทศ ปี พ.ศ. 2548-2551 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมมือกับ 4 องค์กรหลัก ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้กำหนดวิสัยทัศน์ เพื่อแสดงถึงสิ่งที่คาดหวังของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ และดำเนินการเชิงรุกเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงและแข่งขันของสังคมโลก

นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการไทยที่ร่วมมือกับต่างประเทศด้านการศึกษาเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของไทยยังมีความเชื่อมโยงกับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของโลกในระดับสูง ดังนั้นควรกำหนดยุทธศาสตร์เชิงรุกในการสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ การศึกษาของประเทศไทยในเวทีโลก และในภูมิภาคจึงต้องมีความเข้มข้นมากขึ้นในระดับพหุภาคี ทวิภาคี และระดับภูมิภาคที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถดำเนินมาตรการทางการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งให้ความสำคัญต่อการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และการปฏิรูปการศึกษาให้มีความสมดุลมากยิ่งขึ้น เพื่อบรรลุเป้าหมายที่จะมุ่งให้ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันในเวทีโลก

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการจัดทำโครงการวิจัยเพื่อศึกษายุทธศาสตร์เชิงรุกด้านความร่วมมือกับต่างประเทศของกระทรวงศึกษาธิการขึ้น สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดกรอบการดำเนินงาน และแนวทางในการพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศทั้งในกรอบความร่วมมือระดับพหุภาคี และทวิภาคีสำหรับปี 2548-2549 เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งหวังจะให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาคได้สำเร็จ

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์เชิงรุกด้านความร่วมมือกับต่างประเทศด้านการศึกษาที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมได้นั้น นักการศึกษาเสนอความเห็นว่าการกระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกโดยให้ความสำคัญกับประเด็นสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
2. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
3. การสนับสนุนการเป็นหุ้นส่วนและการสร้างเครือข่ายทางการศึกษาทั้งในและต่าง

ประเทศ

นอกจากนี้ เมื่อกำหนดยุทธศาสตร์เชิงรุก กระทรวงศึกษาธิการจำเป็นต้องคำนึงถึงความพร้อมทั้งในแง่นโยบาย งบประมาณ และพัฒนากำลังคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านต่าง ประเทศและบุคลากรในสถาบันการศึกษา

ในส่วนการพิจารณากำหนดยุทธศาสตร์ทั้ง 3 ประการ ผลการวิจัย พบว่า หน่วยงาน และบุคคลที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เห็นด้วยกับร่างยุทธศาสตร์ที่คณะผู้วิจัยนำเสนอ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน จะต้องพัฒนาให้อยู่บนพื้นฐานของศักยภาพ และความพร้อมของประเทศ ศึกษาจุดอ่อนจุดแข็ง และข้อจำกัดในการที่จะดำเนินการตามยุทธศาสตร์ แก้ไขกฎระเบียบที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการทำงาน ขณะเดียวกันจะต้องศึกษาความต้องการของกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านด้วย

2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ภาครัฐควรเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในลักษณะหุ้นส่วนให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยให้มีศักยภาพเชิงคุณภาพ และปริมาณ โดยสร้างมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้ จะต้องร่วมมือกับองค์กรทั้งภายใน และต่างประเทศในการผลิตกำลังคน เพื่อตอบสนองตลาดเฉพาะ (Niche Market) และอุตสาหกรรมเฉพาะ (Niche Industry) จัดหลักสูตรนานาชาติที่ประเทศไทยมีความเป็นเลิศและเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียน

3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสนับสนุนการเป็นหุ้นส่วน และการสร้างเครือข่ายทางการศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ โดยส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาในประเทศสามารถแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงาน และสถาบันการศึกษาในต่างประเทศได้โดยตรงพร้อมกับกำหนดสัดส่วนการเป็นหุ้นส่วนที่เหมาะสม

นักวิชาการได้เสนอแนวคิดที่สำคัญ และการยอมรับร่วมกันของกลุ่มสมาชิกในภูมิภาคเอเชีย และแปซิฟิกเพื่อพัฒนาการเพิ่มการผลิตในประเทศนั้นประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. มีความคิดริเริ่ม ทำวิจัยหรือ พัฒนาในการนำความคิดใหม่ และ เทคโนโลยีที่เหมาะสม อันก่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตในประเทศสมาชิก

2. มีการใช้เทคนิคเฉพาะสาขาเพื่อก่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตในประเทศสมาชิก

3. สร้างสถาบัน หรือ หน่วยงานเพื่อการเพิ่มผลผลิตในประเทศสมาชิก

4. เผยแพร่แนวความคิด และเทคนิคการปรับปรุงการเพิ่มผลผลิตในประเทศสมาชิกในรูปแบบของเอกสารเผยแพร่กิจกรรมฝึกอบรม หรือทางด้านอื่นๆ เป็นต้น

ในการใช้วิธีการที่ให้แนวความคิดดังกล่าวประสบความสำเร็จ สิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งคือการสร้างความร่วมมือในกลุ่มพันธมิตรกับหน่วยงานราชการหลายแห่งซึ่งถือเป็นเครือข่ายทางสังคม

ที่ใหญ่ที่สุด เพื่อเผยแพร่แนวความคิดการเพิ่มผลิตทั่วไป

ในการศึกษาแนวโน้มสังคมไทยในอนาคต ลักษณะที่จะปรากฏ คือ

1. การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และรายได้ต่อหัวประชากรเพิ่มขึ้น โครงสร้างเศรษฐกิจในสังคมเปลี่ยนแปลงไป ผู้มีอาชีพหลักภาคเกษตรจะลดลง

2. อัตราการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งดิน น้ำ ป่า จะเป็นไปอย่างรุนแรงและรวดเร็ว

3. กระแสวัฒนธรรมใหม่ที่มากับสื่อสารสนเทศ และสื่อแสดงการบันเทิงต่างๆ ที่เข้ามาแทนเอกลักษณ์ และคุณค่าแบบเดิมของสังคมไทย

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาในปัจจุบันที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขให้บรรลุเป้าหมายในอนาคตมี 2 ประการ ได้แก่

1. ปัญหาด้านงบประมาณเพื่อการพัฒนาการศึกษา ที่ส่งผลถึงปัญหาการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาการศึกษาตามเป้าหมาย

2. ปัญหาการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อย ซึ่งมีผลกระทบต่อการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง

ประเทศไทยได้ดำเนินนโยบายระบบการศึกษาให้มีความก้าวหน้าให้สอดคล้องกับ

ความต้องการของสังคม และสภาพเศรษฐกิจโดยมีการจัดงบประมาณ ให้กับสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐ ถึงแม้ว่าระบบการศึกษากำลังพัฒนามาตามนโยบายของรัฐเพื่อเตรียมระบบในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และสาขาอื่นๆ แต่ยังมีส่วนที่ต้องพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อสร้างประสิทธิภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และสังคมโลกในอนาคต การสร้างความรู้ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตจะส่งผลให้สามารถสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจที่มั่นคง และยั่งยืนพร้อมทั้งสร้างความสามารถการแข่งขันระหว่างประเทศทวิภาคี และพหุภาคี การสร้างกำลังคนที่มีความรู้ และทักษะ เพื่อที่จะรองรับความต้องการในปัจจุบันและอนาคต ต้องใช้เวลานาน เพราะฉะนั้นการมองภาพอนาคตและศึกษาแนวโน้มที่สังคมจะเปลี่ยนแปลงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการวางแผน และการสร้างนโยบายการศึกษาต่อไป

1.2 การศึกษาของสาธารณรัฐเกาหลี

สาธารณรัฐเกาหลีถูกประเมินว่า เป็นประเทศหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง อันเนื่องมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจตามนโยบายผู้นำของประเทศในอดีต ขณะเดียวกันประชาชนมองว่า การพัฒนาเศรษฐกิจนั้น เกิดจากระบบการศึกษาที่สร้างกำลังคนและการให้ความสนใจกับการศึกษาซึ่งช่วยยกฐานะของบุคคลให้สูงขึ้น ความเชื่อที่การได้รับการศึกษาส่งผลให้สถานะของเศรษฐกิจ และสังคมทำให้รัฐบาลให้ความสนใจกับการจัดระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นอดีตรัฐบาลเกาหลีทุกสมัยได้มีการประกาศ

นโยบายการศึกษา

รายงานของคณะกรรมการเลขาธิการแห่งชาติ (Committee of National Economy, 2006) มองสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจภายใต้โลกาภิวัตน์ว่า การร่วมมือในระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศเป็นข้อที่จำเป็นในตลาดโดยปัจจัยของการผลิตต่างๆ สามารถเคลื่อนย้ายได้โดยไม่มีขีดจำกัด เพราะฉะนั้น เส้นแบ่งเขตทางเศรษฐกิจจะค่อยๆ หายไป ในบริบทการเปลี่ยนแปลง ประเด็นที่ได้รับความสนใจมากคือความสามารถของประชาชน เช่น ความรู้ และเทคโนโลยี โดยเฉพาะการพัฒนาาระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารซึ่งส่งผลให้สังคมอุตสาหกรรมเปลี่ยนเป็นสังคมเศรษฐกิจที่ใช้ความรู้เป็นฐาน รัฐบาลได้วิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจในอนาคตว่า จะเริ่มมีการชะลอการลงทุนทางเศรษฐกิจ มีความล่าช้าในการสร้างเทคโนโลยี และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการเพิ่มช่องว่างด้านความแตกต่างระหว่างธุรกิจเดิมกับธุรกิจเทคโนโลยีการสื่อสาร และสารสนเทศ สภาพเศรษฐกิจดังกล่าวทำให้รัฐบาลกำหนดนโยบายใหม่มีดังนี้

1. ส่งเสริมการลงทุน และขยายการจัดงานให้แก่ประชาชน
2. ให้ความสำคัญกับการจัดหางานอุตสาหกรรมด้านบริการมากกว่า อุตสาหกรรมการผลิต
3. แก้ไขปัญหาการแข่งขันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศจีนกับสาธารณรัฐเกาหลีโดยใช้แนวคิดที่หาวิธีการลดการแข่งขันและสร้างโครงสร้างเศรษฐกิจแยกบทบาทหน้าที่ในเศรษฐกิจโลก และภูมิภาค

4. ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อสร้างงาน เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน และนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้เพื่อช่วยในการสร้างโครงสร้างอุตสาหกรรมชั้นสูงของประเทศ

ดังนั้น รัฐบาลเกาหลีจึงได้สร้างวิสัยทัศน์ในอนาคตว่า สร้างประเทศที่มีระบบสังคมที่มั่นคง และมีความสามารถในการรับมือกับสถานะสังคมโลกาภิวัตน์ในอนาคต สำหรับการศึกษารัฐกำหนดวิสัยทัศน์ว่า การจัดการศึกษาที่เพิ่มความสามารถของประชาชนในการดำรงชีวิตทางเศรษฐกิจ โดยสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพที่ตอบสนองกับความต้องการของเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน จึงจัดระบบการศึกษาดังนี้

1. การปรับปรุงโครงสร้างระบบการศึกษาอุดมศึกษาให้เปิดข้อมูลข่าวสารให้สาธารณะ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความต้องการในระบบเศรษฐกิจ โดยให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งเน้นระบบการศึกษาเฉพาะทาง แบ่งหน้าที่ในการผลิตทรัพยากรมนุษย์ เพื่อลดการแข่งขันแบบสิ้นเปลือง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐเน้นการศึกษาพื้นฐานและจำเป็น ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเน้นการศึกษาที่มีความต้องการของตลาดทางเศรษฐกิจระยะยาว

2. การจัดระบบการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับการดำรงชีวิตของประชาชน และเพิ่มความรู้ความสามารถ โดยการใช้นโยบายการศึกษาอุดมศึกษาใหม่ว่า ให้สถานการศึกษากลับ

ที่อบรมในการพัฒนาอาชีพ และการถ่ายทอดความรู้ใหม่หรือเทคโนโลยีใหม่ให้แก่ประชาชน

3 การสร้างแผนเกี่ยวกับการเปิดการจัดการศึกษาให้กับชาวต่างประเทศในอนาคตเพื่อสร้างคุณภาพการศึกษาโดยนำระบบการแข่งขันระหว่างสถาบันการศึกษาในเขตการค้าเสรีหรือเขตการศึกษาพิเศษเป็นสถานที่ทดลองก่อน

สำหรับนโยบายเศรษฐกิจ รัฐบาลได้กำหนดนโยบายที่สำคัญ ดังนี้

1. ส่งเสริมการลงทุนการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่โดยรัฐบาลเป็นผู้สนับสนุนด้านการศึกษาและการพัฒนา

2 ส่งเสริมการพัฒนาการผลิตชิ้นส่วนอาไหล่ของรถยนต์ และ เครื่องจักร และพัฒนาการทำตลาดโดยรัฐบาลสนับสนุนการหาผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ และข้อมูลข่าวสาร

3 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านการบริการเชิงความรู้เพื่อการแข่งขันอิสระ และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

โดยเฉพาะการเปิดระบบเศรษฐกิจ และการเข้าสู่ตลาดโลกเป็นสิ่งจำเป็นตามระบบเศรษฐกิจของประเทศที่เน้นการผลิตและการส่งออกเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะฉะนั้นต้องพัฒนาประเทศด้านการค้าและการผลิตทางเศรษฐกิจพร้อมทั้งการเปิดตลาดให้กับต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ในการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจในอนาคตนั้น รัฐบาลเกาหลีได้จัดไว้เป็น**10** อันดับตามปัจจัยเร่งด่วนในการดำเนินการ การจัดการศึกษาถูกจัดเป็นอันดับที่ **1** คือ การเพิ่มความสามารถสถาบันอุดมศึกษาเป็นภารกิจสำคัญทั้งการจัดระบบการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงซึ่งทำให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้เทคโนโลยีที่ได้มาจากสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ในสถานที่ทำงานได้จริง ตลอดจนให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถานอบรมของการเรียนตลอดชีวิต และรัฐเป็นผู้สนับสนุนในการสร้างโครงสร้างเศรษฐกิจที่ใช้ความรู้เป็นฐาน อันดับที่ **2** คือ การเลือกอุตสาหกรรมที่สำคัญซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต ได้แก่ การส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตชิ้นส่วนในอุตสาหกรรม อันดับที่ **3** คือ การสนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดย่อม ด้านการเงินด้านการปรับปรุงข้อระเบียบเพื่อให้พัฒนาควบคู่กับการพัฒนาธุรกิจขนาดใหญ่ รองลงมา การเปิดตลาดให้กับต่างประเทศ การเจรจาเปิดตลาดสินค้าเกษตร การสร้างศูนย์การขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (**Logistic Hub**) การสร้างศูนย์ การเงินระหว่างประเทศโดยปรับปรุงระบบและพัฒนาคาตลาดการเงินทุน การสร้างสวัสดิการสังคมที่มั่นคงกับ การดำเนินชีวิตของประชาชน เป็นต้น

สถาบันอุดมศึกษาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมโดยผลิตทรัพยากรมนุษย์ของชาติที่มีความรู้ ความสามารถ ทั้งประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลีให้ความสนใจกับการพัฒนาระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับเกณฑ์สากลเพื่อสร้างกำลังคน

ของชาติที่สามารถแข่งขันในเวทีโลกได้ ที่ผ่านมารัฐบาล และสถาบันการศึกษาได้จัดงบประมาณ การศึกษาเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการศึกษาสามารถบรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ทำให้หลายประเทศ ซึ่งไม่ว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว หรือกำลังพัฒนา ก็สามารถให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการศึกษามีสอดคล้องกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะนโยบายการสร้างความร่วมมือทางการศึกษากับต่างประเทศที่เอื้อต่อการสร้างกำลังของชาติทุกระดับที่มีประโยชน์ให้กับสังคมอนาคต ตั้งแต่ระดับบุคคลที่เรียนหนังสือในอุดมศึกษาจนถึงระดับสถาบันการศึกษา โดยมีกรณีศึกษาของสถาบัน การศึกษาต่างประเทศในการพัฒนาหลัก และทางวิชาการ โดยเฉพาะแนวโน้มการให้ความสนใจ กับการศึกษาภูมิภาค อันเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความรู้ และการสร้างคนที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อ จะสร้างความสัมพันธ์อันดีในการเข้าสู่กระแสความร่วมมือพหุภาคีกับต่างประเทศในภูมิภาคต่างๆ ด้านแผนพัฒนาเศรษฐกิจเป็นทิศทางการดำเนินงานให้ความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น และ การพัฒนาของชาติ โดยคำนึงถึงการส่งเสริมจุดแข็งของระบบเศรษฐกิจในการแข่งขันระดับโลก และ บำบัดจุดอ่อนภายในให้เข้มแข็งตามสถานะกระแสสังคมโลกที่กำลังเข้ามาสู่สังคมเรา ภายใต้ กระแสของโลกภิวัตน์ที่เกิดขึ้นจากทุกมุมทุกสาขา นานาประเทศจึงให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศในภูมิภาคมากขึ้นภายใต้องค์กรที่ตั้งขึ้นหลายองค์กรในปัจจุบัน โดยเฉพาะการ เจริญการค้าเสรีกับต่างประเทศนั้น เป็นท้าทาย และโอกาสในการพัฒนาของชาติในระบบเศรษฐกิจ โลก ดังนั้นแนวโน้มการจัดการศึกษาจะขยาย และหลากหลายมากยิ่งขึ้นตามกระแสความต้องการ ของสังคม โลกภิวัตน์ และความต้องการการพัฒนาทางเศรษฐกิจของชาติโดยคำนึงถึงการขยาย ความร่วมมือเศรษฐกิจระหว่างประเทศมากขึ้นทุกขณะ

2 ความสอดคล้องของนโยบายการศึกษา กับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจในทศวรรษหน้า

2.1 นโยบายการศึกษา กับความสอดคล้องของพัฒนาเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏอยู่แสดงให้เห็นว่า การจัดการศึกษากับการพัฒนาเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กัน การจัดการศึกษาที่ดีในการสร้างทรัพยากรมนุษย์จะส่งผลในการพัฒนาสังคม และเศรษฐกิจ ตั้งแต่อาณาจักรโรมันและกรีก ประเทศที่พัฒนาแล้วนั้น ได้สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจจากการสร้างทรัพยากรที่ดีเพื่อให้เป็นแรงขับเคลื่อนของการพัฒนาชาติ

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยที่ศึกษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกับคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยสำคัญทางด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีผลต่อการเพิ่มปริมาณ 20-40 ของผลผลิตรวมขึ้น นั้นเป็นผลมาจากการลงทุนทางการศึกษา การลงทุนในการศึกษาทำให้แรงงานมีประสิทธิภาพในการผลิตเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผลผลิตรวมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ การสร้างทรัพยากรมนุษย์มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของการพัฒนาเศรษฐกิจ ได้แก่ ผู้ประกอบการ นักลงทุน ผู้ลงทุน ผู้ค้นพบทรัพยากรหรือสินค้าใหม่ ผู้ประดิษฐ์หรือค้นพบเทคโนโลยีใหม่ ครูผู้สอนให้เกิดความเชี่ยวชาญหรือทักษะใหม่ เพราะฉะนั้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีศูนย์กลางอยู่ที่ทรัพยากร มนุษย์ที่ควรได้รับการศึกษาทั้งการฝึกอบรม และคุณภาพการศึกษาที่ดี ทั้งสองปัจจัยนี้มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการผลิต และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้หลายทาง ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับการพัฒนาเศรษฐกิจ อัตราการเข้าเรียนสูงขึ้นของประชาชนทำให้อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ และรายได้ต่อหัวของประชาชนสูงขึ้นด้วย การพัฒนาทั้งการศึกษา และเศรษฐกิจอาจเกิดจากการวางแผนหรือนโยบายที่สามารถดำเนินไป เพื่อบรรลุเป้าหมาย การวางแผนที่จะสามารถนำไปปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายอันพึงประสงค์ที่วางไว้ การวางแผนจึงจำเป็นต้องมีเทคนิคและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในอดีตและปัจจุบัน เพื่อจะเป็นฐานที่จะมองไปในอนาคต การวางแผนต้องยอมรับความเป็นจริงและยืดหยุ่นได้ วิธีการวางแผนกำลังคนควรจะต้องคำนึงถึงการวางแผนตามความต้องการของสังคม การกำลังคนที่ต้องการ อัตราผลตอบแทนในการลงทุน การฉายภาพการเข้าศึกษาต่อการฉายภาพกำลังแรงงาน โดยการใช้อัตราการเข้าสู่กำลังแรงงาน และการฉายภาพการจ้างงานโดยใช้บทบาทของจ้างงาน และมูลค่าเพิ่ม รายการของวิธี การวางแผนที่ได้กล่าวมาข้างต้นสามารถขยายความหมายได้ว่า การวางแผนตามความต้องการของสังคม

การจัดกำลังคนในอนาคตที่สังคมต้องการตามการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสามารถคำนวณปริมาณการ โดยใช้วิธี ดังนี้

1. ประมาณการเจริญเติบโต และอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในช่วงของแผนของสาขาเศรษฐกิจต่างๆ
2. ประมาณการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ และการจ้างงานในแต่ละสาขาเศรษฐกิจต่างๆ

ในช่วงของแผน

- 3 การจ้างงานตามสาขาเศรษฐกิจต่างๆ และการแยกละเอียดเป็นอาชีพของแต่ละสาขา
 - 4 การกระจายแรงงานตามอาชีพ การกระจายแรงงาน และอาชีพตามระดับการศึกษา เพื่อ
คำนวณกำลังคนที่ต้องการแยกตามระดับการศึกษา
 - 5 ประมาณอัตราเกษียณตามอาชีพและระดับการศึกษา
 - 6 คำนวณกำลังคน และวางแผนจัดระดับการเข้าการศึกษาต่อที่ต้องการในระดับ
การศึกษา และสถาบันการศึกษาต่างๆ
- องค์ประกอบที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นแนวทางของการจัดการศึกษาให้มีการวางแผนที่
สอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจในอนาคต

Prince of Songkla University
Pattani Campus

3 ความร่วมมือระดับอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับต่างประเทศ เพื่อพัฒนากำลังคนของประเทศให้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และมีศักยภาพเพียงพอที่จะดำรงชีวิตอยู่ และแข่งขันได้ในประชาคมโลก จึงได้มีมาตรการจัดตั้งศูนย์อาณาบริเวณศึกษาขึ้น ซึ่งได้จัดสรรงบประมาณ สนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ภูมิภาคศึกษา

ตาราง 26 การตั้งศูนย์สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาความร่วมมืออุดมศึกษาระหว่างประเทศ

ชื่อ	วัตถุประสงค์	กิจกรรมในปี 2549
ศูนย์ออสเตรเลียศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	เพื่อส่งเสริมความร่วมมือ ทางวิชาการ	- การจัดสัมมนา - การจัดประชุมหารือเจรจาความร่วมมือ ทางด้านวิชาการ - การจัดบรรยายพิเศษให้แก่ นักวิชาการและ บุคคลทั่วไป
ศูนย์ยุโรปศึกษาแห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เพื่อพัฒนาและเผยแพร่องค์ ความรู้ผ่านกิจกรรมต่างๆ	- การจัดอบรมและสัมมนาการจัดบรรยาย พิเศษให้แก่สาธารณชน การจัดทำเอกสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ
ศูนย์ศึกษาเอเปก ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ เอเปกผู้สังคมในวงกว้าง	- การทำงานวิจัยและให้คำปรึกษา กับ หน่วยงานราชการในเรื่องเศรษฐกิจและ ความร่วมมือระหว่างประเทศ

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ. 2549

ด้านความร่วมมือกับต่างประเทศในระดับพหุภาคีในกรอบอาเซียน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีบทบาทสำคัญในการผลักดันการจัดตั้งกลไกระดับนโยบายด้านการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียนให้เป็นผลสำเร็จในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีด้านการศึกษาของอาเซียน (**Meeting of Ministers for Education in ASEAN Countries**) ขึ้นในเดือน สิงหาคม 2548 ณ กรุงเทพฯ โดยให้ความสำคัญการศึกษาในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของอาเซียน และสนับสนุนการสร้างประชาคมของอาเซียนที่ได้ตกลงการจัดประชุมที่คู่ขนานไปกับการประชุมประจำปีขององค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (**SEAMEO**) การประชุมรัฐมนตรีด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 1 (**ASEAN Education Ministerial Meeting: ASED**) ได้จัดขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2549 ณ ประเทศสิงคโปร์ รายงานจากกระทรวงศึกษาธิการ (2549) ที่ให้สรุปของ การประชุมนี้ว่าการประชุมนี้เน้นการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเอกลักษณ์ของอาเซียน และการสร้างประชาคม

สังคมวัฒนธรรมอาเซียนที่เข้มแข็งในสังคมที่มีความหลากหลายทางชนชาติ โดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือ โดยหาแนวทางในการใช้การศึกษาเพื่อจัดการกับความท้าทายอันเกิดจาก

ความหลากหลายภายในสังคมอาเซียน และเพื่อส่งเสริมการสร้างเอกลักษณ์ของภูมิภาคอาเซียน ทั้งนี้รัฐมนตรีด้านการศึกษาของอาเซียนได้เห็นชอบให้มีการพัฒนาทรัพยากรการศึกษาด้านอาเซียนศึกษา อาทิ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการพัฒนา และปรับปรุงเนื้อหาให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ การขยายกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ในหมู่นักศึกษาและครูผ่านกิจกรรมการแลกเปลี่ยนระหว่างประชาชนกับประชาชน รวมถึงการริเริ่ม และสนับสนุนความร่วมมือในหมู่นักวิจัย และนักวิชาการในประเทศสมาชิกอาเซียนเกี่ยวกับบทบาทของการศึกษาในการจัดการกับโอกาส และความท้าทายของสังคมที่มีความหลากหลายทางชนชาติของอาเซียน

นอกจากนี้ ในการจัดการประชุมองค์ระหว่งประเทศ และการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาในภูมิภาคต่างๆ กระทรวงศึกษาธิการของไทยได้ระบุเนื้อหาและประเด็นดังนี้

1. การดำเนินงานของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

ประเทศไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการดำเนินงานของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network: AUN) มาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งในปี พ.ศ. 2538 โดยได้เป็นเจ้าภาพที่ตั้งของสำนักงานเลขานุการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN Secretariat: AUNS) ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และให้การสนับสนุนทั้งในเชิงนโยบาย และงบประมาณในการบริหาร และดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ ปี 2540 จนถึงปัจจุบัน เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนได้มุ่งมั่นส่งเสริม และพัฒนาความร่วมมือด้านอุดมศึกษาของภูมิภาคโดยสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ การจัดประชุมเชิงวิชาการประชุมปฏิบัติการ การสัมมนา การส่งเสริมอาเซียนศึกษา การแลกเปลี่ยนอาจารย์ และนักศึกษารพัฒนาหลักสูตร และการวิจัยร่วม การเดินทางไปทัศนศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียน และประเทศคู่เจรจา การให้ทุนการศึกษาทั้งระยะสั้น และระยะยาว รวมทั้งการจัดพิมพ์เอกสารทางวิชาการ และจดหมายข่าว

ปัจจุบันเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนซึ่งได้ดำเนินงานเกือบ 10 ปีได้ขยายขอบเขตกิจกรรมออกไปอย่างกว้างขวางครอบคลุมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยสมาชิก และความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจาของอาเซียน (Dialogue partner) ส่งผลให้เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนได้รับความร่วมมือ และสนับสนุนทั้งในรูปเงินทุนเรียน และความช่วยเหลือด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญต่างๆ นอกจากความร่วมมือกับประเทศญี่ปุ่นแล้ว เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนยังได้ประโยชน์จากเครือข่ายความร่วมมือที่ยั่งยืนกับสถาบัน อุดมศึกษาในยุโรปซึ่งได้พัฒนาขึ้นภายใต้

โครงการ **ASEAN-EU University Network Program (AUNP)** ในการสานต่อ และขยายความร่วมมือกับยุโรป

2 กรอบเอเปค (Asia-Pacific Economic Cooperation: APEC)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาไทยมีบทบาทในการริเริ่มจัดการเข้าร่วมโครงการ และกิจกรรมด้านการศึกษาในการพัฒนาทรัพยากรในกรอบเอเปคมาอย่างต่อเนื่อง สำหรับในปี **2549** สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในกรอบเอเปคมาอย่างต่อเนื่อง สำหรับในปี พ.ศ. **2549** สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดการประชุม เพื่อชี้แจงการจัดทำข้อเสนอโครงการ การบริหารโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงานจากเอเปค ในปี พ.ศ. **2549** โครงการ **A Collaborative Study for Teaching and Learning Mathematical Thinking** ของมหาวิทยาลัย ขอนแก่นได้รับความเห็นชอบและได้รับการสนับสนุนงบประมาณ

3 กรอบอาเซม (Asia-Europe Meeting: ASEM)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้เริ่มดำเนินโครงการทุนการศึกษาภายใต้ **ASEM-DUO Fellowship Programme** ในปี **2549** โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและอาจารย์ระหว่างเอเชีย และยุโรปอย่างสมดุล โครงการดังกล่าวได้รับงบประมาณจากรัฐบาลเป็นระยะเวลา 5 ปี หลักการพื้นฐานของโครงการประกอบด้วย การดำเนินการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและอาจารย์เป็นคู่ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในยุโรป โดยมีระยะเวลาแลกเปลี่ยนสำหรับนักศึกษาเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา (4 เดือน) และสำหรับอาจารย์เป็นเวลา 1 เดือน การริเริ่มดำเนินโครงการดังกล่าวนับว่า เป็นการเสนอบทบาทความเป็นผู้นำด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยในกรอบอาเซม (ASEM) ให้โดดเด่น

4 ความร่วมมือกับต่างประเทศในระดับพหุภาคีสถวนย์ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยการอุดมศึกษาและการพัฒนา (SEAMEO RIHED)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินการกิจกรรมของศูนย์ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยการอุดมศึกษาและการพัฒนาหรือศูนย์ **SEAMEO RIHED (SEAMEO Regional Centre for Higher Education and Development)** มาตั้งแต่ปีงบประมาณ **2531** ซึ่งศูนย์ **RIHED** เป็นศูนย์หนึ่งภายใต้องค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพของอุดมศึกษาในภูมิภาคผ่านกิจกรรมการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา การทำวิจัย และการเป็นศูนย์เอกสาร และข้อมูลด้านการอุดมศึกษาระดับภูมิภาค

ในปีงบประมาณ **2548** สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาศึกษาร่วมกับศูนย์ **SEAMO**

RIHED การประชุมนานาชาติ เรื่อง **“Higher Education in Southeast Asian Countries : A Current Update”** เมื่อปี พ.ศ. 2548 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้บริหารระดับสูงที่รับผิดชอบดูแลด้านการอุดมศึกษาของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษาที่เกิดขึ้นตลอดจนแนวโน้มและทิศทางในอนาคต นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ใช้งบประมาณ เพื่อสนับสนุนโครงการวิจัยทางสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และศูนย์ **SEAMEO RIHED** จะนำผลการวิจัยออกเผยแพร่ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยในการก้าวขึ้นสู่การเป็นศูนย์กลางด้านการอุดมศึกษาของภูมิภาคอาเซียนต่อไป

สำหรับสาธารณรัฐเกาหลี ตั้งแต่ สงครามเกาหลีเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1950 สาธารณรัฐเกาหลีเริ่มมีความสัมพันธ์กับประเทศไทย โดยรัฐบาลไทยได้ส่งกองทหารไปยังสาธารณรัฐเกาหลี ต่อมาเมื่อปี ค.ศ. 1958 ได้ตกลงยกฐานะขึ้นเป็นระดับเอกอัครราชทูต ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย-สาธารณรัฐเกาหลีดำเนินไปด้วยดีทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี โดยในระดับทวิภาคีนั้น ประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีมีความร่วมมือด้านความมั่นคงและการทหารก่อนการสถาปนาความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการ ประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลีเป็นสมาชิกในองค์การหรือในเวทีการเจรจาระหว่างประเทศต่างๆ เช่น **APEC ASEM WTO** และความสัมพันธ์อันใกล้ชิดเกิดขึ้นในกรอบอาเซียนซึ่งสาธารณรัฐเกาหลีได้เป็นคู่เจรจามาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2538 โดยเฉพาะเมื่อมีการจัดตั้ง **ASEAN+3** ในปี พ.ศ. 2540 เพื่อเป็นเวทีหารือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีดำเนินไปค่อนข้างราบรื่น โดยมีกรอบในการดำเนินความสัมพันธ์ได้แก่

1. ความตกลงทางการค้าซึ่งลงนามเมื่อปี พ.ศ. 2504
2. ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน ลงนามเมื่อปี พ.ศ. 2532

สาธารณรัฐเกาหลีพัฒนาเศรษฐกิจเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ในช่วง ปี ค.ศ. 1980 และก้าวไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ได้รับการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว (OECD) ในปี พ.ศ. 2539 การจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีมีมติให้ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีในปี พ.ศ. 2542 ซึ่งสาธารณรัฐเกาหลีได้มอบหมายให้ **The Korean Institute for International Economic Policy (KIEP)** เป็นผู้ศึกษาวิจัย และไทยมอบหมายให้ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ทำการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว ต่อมา เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ปี พ.ศ.2552 การประชุมเอเชียนถูกจัดขึ้น

ที่หัวหน้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในประเทศไทย ฝ่ายประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีได้ลงนามเพื่อเปิดการค้าเสรีด้วยกัน

สำหรับความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไทยและสาธารณรัฐเกาหลีได้มีการจัดทำความตกลงและบันทึกความเข้าใจระหว่างหน่วยราชการระดับต่าง ๆ อยู่แล้วทั้งสิ้น 3 ฉบับ คือ

1. ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (ปี พ.ศ. 2528) ระหว่างรัฐบาลทั้งสองฝ่าย

2. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ และวิชาการระหว่างกระทรวงวิทยาศาสตร์ของทั้งสองประเทศ (ปี พ.ศ. 2525)

3. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ระหว่างมูลนิธิวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมแห่งชาติเกาหลี และสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติของไทยเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และเปิดโอกาสให้นักวิจัยของทั้งสองฝ่ายได้ทำการวิจัยร่วมกัน ในสาขาวิชาการต่าง ๆ (ปี พ.ศ. 2535)

เมื่อปี พ.ศ. 2547 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ความเห็นชอบและอนุมัติการลงนามใน MOU ว่าด้วยความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีระหว่างกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประเทศไทยกับกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสาธารณรัฐเกาหลี โดย MOU ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือในด้าน **Solar Cells Advanced Materials Biotechnology Nanotechnology Electronic Computer Nuclear Energy Space Technology** และ **Meteorology** ซึ่งทั้งสองฝ่ายอยู่ในระหว่างการพิจารณาช่วงกำหนดการลงนาม

จากข้อมูลที่ปรากฏได้กล่าวมาข้างต้น องค์การระหว่างประเทศมีความเห็นตรงกับการสร้างความร่วมมือด้านการศึกษา และวิจัยเพื่อที่จะหาแนวทางที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคในอนาคต ถึงแม้ว่า แต่ละประเทศมีการแข่งขันกันทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นก็ตาม ความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาและวิจัยเป็นทางที่จำเป็นเพื่อความเจริญก้าวหน้า โดยสร้างทรัพยากรบุคคล นั้นส่งผลให้การดำรงชีวิตมีความมั่นคง และคุณภาพชีวิตดีขึ้นของประชาชนแต่ละประเทศ เพราะฉะนั้นความร่วมมือทางการศึกษา และวิจัยระหว่างไทยกับเกาหลีก็ช่วยให้ทั้งสองประเทศมีความเจริญก้าวหน้าตามที่ทั้งสองฝ่ายปรารถนาในอนาคต

31 ความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างไทยกับเกาหลี

ภายใต้การขยายการติดต่อระหว่างไทยกับเกาหลี วิธีการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ต่างๆ ที่มีประโยชน์กับเศรษฐกิจสังคม และการศึกษาของทั้งสองฝ่ายอาจมีหลายอย่าง แนวทางความร่วมมือเพื่อการศึกษาระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาร่วมโดยการแลกเปลี่ยนนักศึกษา อาจารย์ ทางวิชาการ และการทำวิจัยร่วมกัน เนื่องจากตั้งแต่อดีตเป้าหมายการจัดการศึกษาสาธารณรัฐเกาหลีและประเทศไทยใกล้เคียงกัน เพราะพื้นฐานสังคมการเกษตรกับศาสนา ถึงแม้ว่าลัทธิขงจื้อมีผลกระทบต่อสังคมเกาหลีมากในยุคหลังก็ตาม ภายใต้กระแสโลกที่ไร้พรมแดน การจัดการศึกษาทั้งสองประเทศในสังคมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ยกเว้นความแตกต่างเป้าหมายของชาติทางเศรษฐกิจ และการศึกษาตามศักยภาพทางเศรษฐกิจ และงบประมาณในการสนับสนุนการจัดการศึกษา ประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีมีประวัติการศึกษาอันยาวนานในการสร้างประชาชนของชาติให้เข้าร่วมพัฒนาสังคมและชาติ ระบบการศึกษาในอดีตให้ความสำคัญกับการรู้เขียนและอ่านหนังสือ และการเรียนรู้คำสอนทางศาสนาที่นับถือเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรมและศีลธรรมในการปฏิบัติของการดำเนินชีวิต อันส่งผลให้สังคมสงบสุขและมีความสามัคคี

2. การแนะนำวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์โดยการจัดหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษา หรือระดับอุดมศึกษา พร้อมทั้งสนับสนุนโครงการการผลิตผู้สอนของสาขาต่างๆ ได้แก่ วัฒนธรรม สังคม ประวัติศาสตร์ และเศรษฐกิจ เป็นต้น

3. การจัดประชุมวิชาการเพื่อจะสนับสนุนการสร้างนโยบายที่เหมาะสมกับทั้งสองประเทศ หรือ ภูมิภาค และพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่เกิดขึ้นในอนาคต

4. จัดกิจกรรมร่วมนระดับนักเรียนทางวิชาการระหว่างสองประเทศ

5. การจัดตั้งศูนย์การแนะนำวัฒนธรรมทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

แนวทางการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการจัดหลักสูตรและการหาวิธีการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสองประเทศในระดับอุดมศึกษา อันทำให้ทั้งสองประเทศเตรียมการขยายความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างกันในปัจจุบันและอนาคต

4 แนวทางการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษารวมทั้งการวิเคราะห์นโยบายการศึกษาของประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลี ผู้วิจัยสามารถกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยที่มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ดังนี้

การกำหนดวิชาที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีได้เสนอ หลังการศึกษาแนวโน้มการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี และสภาพการสอนรายวิชาของสาขาเรียนและหลักสูตรของมหาวิทยาลัยของรัฐ 8 แห่ง ในประเทศไทย ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นอกจากนี้ศึกษาหลักสูตรมหาวิทยาลัยของสาธารณรัฐเกาหลี ได้แก่ มหาวิทยาลัยโซล มหาวิทยาลัยยอนเซ มหาวิทยาลัยโก-รยอ มหาวิทยาลัยจุงอาน และมหาวิทยาลัยกยองฮี เพื่อจัดหลักสูตรเกี่ยวกับเกาหลีให้เอื้อประโยชน์ต่อการสร้างบุคคลกรที่มีความรู้ความสามารถในบทบาทของความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทย และเกาหลี โดยได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทย

4.1 รายชื่อวิชาทั่วไปและเป้าหมายของวิชาเรียน

วิชาทั่วไปที่ควรจัดในการเรียนระดับอุดมศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสาธารณรัฐเกาหลี

ตาราง 27 รายชื่อวิชาทั่วไปและเป้าหมายของวิชาเรียน

ความรู้ทั่วไป	เป้าหมาย	ชื่อวิชา
ภาษา	สื่อสารภาษาเกาหลี ได้ถูกต้อง และเหมาะสม สื่อสารภาษาเกาหลีตามสาขาอาชีพต่างๆ เข้าใจภาษาเกาหลีถูกต้องตามบริบทที่แตกต่างกัน มีทักษะการแปลภาษาเกาหลี-ไทยตามสาขาอาชีพ ต่างๆ	1. ภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน 2. ภาษาเกาหลีขั้นสูง 3. ภาษาเกาหลีเพื่อการ ประกอบอาชีพในสาขา ต่างๆ (การบริหารงาน, ล่าม, การนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร) 4. ทักษะการแปลไทย- เกาหลี
	สามารถใช้ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารในรูปแบบ การรายงาน ประชาสัมพันธ์และติดต่อระหว่าง องค์กร	ภาษาเกาหลีเพื่อธุรกิจ
	มีความรู้และทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น และในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งกฎหมายธุรกิจการ บริหาร และการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศ และ ระหว่างประเทศ (ไทย-เกาหลี)	1. ภาษาเกาหลีเพื่อ การท่องเที่ยว 2. กฎหมายธุรกิจการ บริหารและการ ท่องเที่ยวในประเทศ ไทยและสาธารณรัฐ เกาหลี
	มีความรู้ความสามารถด้านการจัดการ โดยใช้ภาษา เกาหลีเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมใน รูปแบบต่างๆ	ภาษาเกาหลีเพื่อการ โรงแรมและการจัดการ
มนุษยศาสตร์	เข้าใจวัฒนธรรม และความหลากหลายทาง วัฒนธรรม อิทธิพลทางวัฒนธรรมต่อสังคมเกาหลี ความเป็นมนุษย์ การสร้างสันติสุขในสังคม และวิถี ชีวิตที่พึงประสงค์ของชาวเกาหลีตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน	สังคมและวัฒนธรรม เกาหลี

ความรู้ทั่วไป	เป้าหมาย	ข้อวิชา
มนุษยศาสตร์	ศึกษาความคิดพื้นฐาน ปรัชญา หลักการตัดสินใจของคุณค่าในชีวิตชาวเกาหลีเพื่อมุ่งสู่การสร้างสังคมอุดมสุข	ปรัชญากับชีวิตชาวเกาหลี
	ศึกษาและเปรียบเทียบวัฒนธรรม และสังคมของไทย และเกาหลีในแต่ละยุคจนถึงปัจจุบัน	สังคมและวัฒนธรรมไทยกับเกาหลี
	เข้าใจ และซาบซึ้งศิลปะเพื่อการดำรงชีวิตของชาวไทย และเกาหลีในแต่ละยุคสมัย	ศิลปะไทยกับเกาหลีได้
	ศึกษาประวัติชาวเกาหลี เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ และบุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์ ที่มีอิทธิพลต่อแนวความคิดชาวเกาหลี	ประวัติศาสตร์เกาหลี
สังคมศาสตร์	ศึกษาความคิดชาวเกาหลีเกี่ยวกับบทบาท และหน้าที่ให้กับตนเอง องค์กร สังคม และชาติ ศึกษาธรรมเนียมสังคม การปฏิบัติต่างๆ เพื่อสังคมและชาติ	วิถีชีวิตชาวเกาหลี
	ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ขนบธรรมเนียม และประเพณี บทบาทหน้าที่ของชาวเกาหลีได้ในปฏิบัติต่อองค์กร สังคม และชาติ	การเปลี่ยนแปลงทางสังคมกับวัฒนธรรมเกาหลี
	ศึกษาระบบสังคม เศรษฐกิจและการเมือง แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การบริหารจัดการ และ พฤติกรรมการเมือง วิเคราะห์ความสัมพันธ์ทามกลางการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง สืบหาปัญหาที่เกี่ยวข้องในยุคการเปลี่ยนแปลงของสังคมเกาหลี	เศรษฐกิจ และการเมืองในเกาหลีได้
	ศึกษาวิวัฒนาการของสังคมเกาหลี ความแตกต่างทางความคิด และอุดมการณ์ทางการเมือง การปกครองของสาธารณรัฐเกาหลี และ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี	การเมืองเกาหลี

ความรู้ทั่วไป	เป้าหมาย	ชื่อวิชา
เศรษฐศาสตร์	ศึกษาการพัฒนาการการบริหารธุรกิจของเกาหลีใต้ ลักษณะพิเศษการบริหารธุรกิจของเกาหลีใต้ การเปรียบเทียบการบริหารธุรกิจระหว่างเกาหลีใต้ กับแบบตะวันตก และญี่ปุ่น	การบริหารธุรกิจเกาหลีใต้
	ศึกษาประวัติธุรกิจของเกาหลีใต้ ได้แก่ ลักษณะ ทั่วไป และความสำคัญของธุรกิจ รูปแบบของ การประกอบธุรกิจ แนวโน้มการพัฒนาธุรกิจ ประเภทต่างๆ ปัจจัยเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใน การดำเนินประเภทธุรกิจของเกาหลีใต้	ธุรกิจเกาหลีเบื้องต้น
	ศึกษา และประเมิน โอกาสทางการตลาด ความเป็นไปได้ของโครงการของธุรกิจ และ สถานการณ์ภายนอกของธุรกิจที่สามารถสร้าง โอกาสทางการตลาด ผลกระทบด้านการตลาด การคาดคะเนความต้องการซื้อทรัพยากร การตัดสินใจลงทุน และการพัฒนาโครงการลงทุน และการจัดทำ โครงการศึกษาความเป็นไปได้ทาง การตลาดของไทย และเกาหลีใต้	การค้าไทย-เกาหลี
วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี	ศึกษา และวิเคราะห์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีถึงจุดแข็ง และการพัฒนาเพื่อสร้าง เครือข่ายความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีของไทย และเกาหลีใต้	เกาหลีใต้กับการพัฒนา เทคโนโลยี

42 รายชื่อวิชาเฉพาะและเป้าหมายของวิชาเรียน

วิชาเฉพาะที่ควรจัดในการเรียนระดับอุดมศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้เฉพาะทางเพื่อความเข้าใจต่อสาธารณรัฐเกาหลี

ตาราง 28 รายชื่อวิชาเฉพาะและเป้าหมายของวิชาเรียน

วิชาเฉพาะ	เป้าหมาย	ชื่อวิชา
การเกษตร	ศึกษาสภาพลักษณะการส่งเสริมและการแก้ปัญหา การเกษตรเพื่อการตลาดในเชิงเศรษฐศาสตร์ การพัฒนาเศรษฐศาสตร์เกาหลี ลักษณะพิเศษทางการเกษตร ปัญหาทางการเกษตร และตลาดทางการเกษตร	เศรษฐศาสตร์เกษตรในเกาหลี
	ศึกษาการวิเคราะห์ และกระบวนการการผลิตสินค้าด้านการเกษตรที่สนองความต้องการผู้บริโภคในตลาดเกาหลีได้	การผลิตสินค้าด้านการเกษตรเพื่อการบริโภคในตลาดเกาหลีได้
	การพัฒนาเทคโนโลยีอาหารเพื่อการบริโภค เทคโนโลยีการผลิตอาหารเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดรวมทั้งการพัฒนาการทำตลาดเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหาร	เทคโนโลยีการอาหารในเกาหลีได้
การประมง	ศึกษาการพัฒนาและการผลิตเทคโนโลยีประมง เทคโนโลยีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเกาหลีได้	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเกาหลีได้
	ศึกษากระบวนการผลิต การบรรจุ และการขนส่งผลิตภัณฑ์การประมงในตลาดเกาหลีได้	ผลิตภัณฑ์การประมงและการจำหน่าย
มนุษยศาสตร์	ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดความรู้พื้นฐาน และพัฒนาการของศาสนา และลัทธิของชาวเกาหลี ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	ศาสนา และลัทธิในสังคมเกาหลี
	ศึกษาประวัติศาสตร์เกาหลี เทศกาลและงานประเพณี อาหาร มรดกทางภูมิปัญญาของสังคม	ภูมิปัญญาพื้นบ้านเกาหลี
	การศึกษาค้นคว้าทางเมืองเกี่ยวกับ ชาตินิยม อนุรักษ์นิยม เสรีนิยม ประชาธิปไตย เผด็จการ และสังคมนิยมตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงปัจจุบันของเกาหลี	ประวัติศาสตร์การเมืองเกาหลี

วิชาเฉพาะ	เป้าหมาย	ชื่อวิชา
มนุษยศาสตร์	ศึกษาสภาพภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยว องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปัจจัย ทางภูมิศาสตร์ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผลกระทบจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมที่เน้น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเกาหลี	ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว เกาหลีใต้
	ศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ลักษณะภูมิ ประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรในสาธารณรัฐเกาหลี	ภูมิศาสตร์สาธารณรัฐ เกาหลี
	ศึกษาความหมายและจุดประสงค์ของศาสนา ประวัติ หลักธรรม และแนวทางปฏิบัติในศาสนา ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ค่านิยม การอยู่ ร่วมกันของชาวเกาหลี	ศาสนา และวัฒนธรรม เกาหลี
	ศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของ นักท่องเที่ยว ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม นักท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งภาครัฐ และเอกชนที่สนองตอบต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยว	พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว
	ศึกษา และวิเคราะห์ถึงแนวคิด ความสลับซับซ้อน และพลวัตรของการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับภายใน สังคม และกลุ่มของวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน กลยุทธ์ในการติดต่อสื่อสาร และการแก้ปัญหา การติดต่อสื่อสารที่เกิดขึ้น	พฤติกรรมการสื่อสารใน สังคม

วิชาเฉพาะ	เป้าหมาย	ชื่อวิชา
รัฐศาสตร์	ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด กระบวนการ ปัจจัย และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาทางการเมืองของเกาหลี	การเปลี่ยนแปลง และพัฒนาทางการเมืองของเกาหลี
	ศึกษาพัฒนาการ และบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่สำคัญ รวมทั้งลักษณะการดำเนินงานและอำนาจหน้าที่ของสถาบันระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลี	องค์กรระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลี
	ศึกษาประวัติความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลี บทบาท และจุดประสงค์ของเกาหลีในภูมิภาคอาเซียน และแนวโน้มความสัมพันธ์ของสาธารณรัฐเกาหลีกับอาเซียนในอนาคต โดยเน้นความสัมพันธ์กับประเทศไทย	ความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างอาเซียนและเกาหลี
เศรษฐศาสตร์	ศึกษาองค์ประกอบ และกระบวนการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจ บทบาททางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจทั้งที่เป็นนโยบายการเงิน นโยบายการคลัง และนโยบายระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลี	นโยบายเศรษฐกิจระหว่างไทยและเกาหลีใต้
	ศึกษาการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจเกาหลี ความคิดดั้งเดิม และความคิดใหม่ที่ได้รับอิทธิพลจากภายนอกในการดำเนินธุรกิจ ความแตกต่างวัฒนธรรมดั้งเดิมกับวัฒนธรรมใหม่ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้ที่ดำเนินธุรกิจ	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจผ่านวัฒนธรรมเกาหลี
	ศึกษา ทฤษฎี แนวคิด บทบาท อุตสาหกรรม และการค้าระหว่างเกาหลี และเกาหลีใต้ในภาคแรงงานภาคอุตสาหกรรม และภาคการเกษตร	อุตสาหกรรม และการค้าระหว่างไทย และเกาหลี
	ศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเกาหลีเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ ข้อจำกัดและอุปสรรคในการดำเนินนโยบาย	เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม

วิชาเฉพาะ	เป้าหมาย	ชื่อวิชา
เศรษฐศาสตร์	แนวคิดหลักด้านการบริหารจัดการในบริบทเศรษฐกิจ และการเมือง การสร้างระบบบริหารกิจการการเมืองที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจทั่วไปประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลี	เศรษฐศาสตร์การเมือง

Prince of Songkla University
Pattani Campus

43 รายชื่อวิชาสำหรับอุตสาหกรรมและเป้าหมายของวิชาเรียน

วิชาด้านอุตสาหกรรมที่ควรจัดในการเรียนระดับอุดมศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้ระบบเศรษฐกิจและความเข้าใจภาคธุรกิจเกี่ยวกับสาธารณรัฐเกาหลี

ตาราง 29 รายชื่อวิชาสำหรับอุตสาหกรรมและเป้าหมายของวิชาเรียน

อุตสาหกรรม	เป้าหมาย	ชื่อวิชา
การเกษตร	ศึกษาความหมาย และความสำคัญของนโยบาย การเกษตรเกาหลี หลักการ และวิธีดำเนินนโยบาย ตามทฤษฎีที่นำมาใช้เพื่อจัดทำนโยบาย และ แผนงานการเกษตรในอดีต และ ปัจจุบันของเกาหลี การประเมินผลของนโยบาย และแผนงาน การเกษตรเกาหลี	นโยบายการเกษตรเกาหลี
	ศึกษาเทคโนโลยีของกระบวนการการแปรรูป การถนอมอาหาร และการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร ประเภทต่างๆ ผลิตภัณฑ์ธัญพืช เนื้อ ประมง นม ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม และเทคโนโลยีการบรรจุใน เกาหลีใต้	เทคโนโลยีการแปรรูป อาหารเกาหลีใต้
	ศึกษาการผลิต และควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์จาก ผัก และผลไม้ ธัญญาชาติ เนื้อสัตว์ สัตว์น้ำ นม น้ำมัน และไขมัน ผลิตภัณฑ์ขนมหวาน เครื่องดื่ม และอื่นๆ ในภาครัฐ และเอกชนของไทยและเกาหลี ใต้	ปฏิบัติการเทคโนโลยีการ แปรรูปอาหาร
	ศึกษาหลักการทางวิศวกรรมในกระบวนการแปรรูปอาหาร เครื่องดื่มที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูป อาหาร และการปฏิบัติทางวิศวกรรมอาหาร	หลักวิศวกรรมอาหาร
	ศึกษาการรักษาคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ และการประกันคุณภาพ หลักการจ้องค์กรในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับคุณภาพและมาตรฐานระบบคุณภาพ ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี	การประกันคุณภาพอาหาร

อุตสาหกรรม	เป้าหมาย	ชื่อวิชา
การเกษตร	ศึกษาระบบของเทคโนโลยีการบรรจุ การผลิต ภาชนะบรรจุ การเก็บรักษา การแปรรูปให้เป็น ผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภค การใช้ภาชนะบรรจุใน อุตสาหกรรม	ระบบเทคโนโลยี การบรรจุ
	ศึกษากระบวนการดำเนินงานทางธุรกิจการเกษตร ลักษณะ และประเภทการบริหารงาน การจัดการ ตลอดจนการวางแผน และนโยบายทางธุรกิจ การเกษตรไทย-สาธารณรัฐเกาหลี	ธุรกิจการเกษตรไทย- สาธารณรัฐเกาหลี
การประมง	ศึกษาเทคโนโลยีที่ใช้ในการทำประมง และ การเลี้ยงสัตว์น้ำ การรักษาคุณภาพ การควบคุม คุณภาพ และมาตรฐานตามระดับคุณภาพของ สาธารณรัฐเกาหลี	เทคโนโลยีสำหรับ ผลิตภัณฑ์ประมงเกาหลี
	ศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารทะเล สภาพ ตลาดที่การผลิตอาหารทะเลไทย-สาธารณรัฐเกาหลี และการนำเข้าจากต่างประเทศ	การนำเข้าผลิตภัณฑ์อาหาร ทะเล
ภาคการผลิต	ศึกษา ด้านการควบคุม ออกแบบ และการวางแผน การผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม การควบคุม คุณภาพ การวางผังโรงงาน เศรษฐศาสตร์วิศวกรรม การวิจัย การดำเนินงาน และการศึกษาการปฏิบัติ งานตลอดจนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอันทันสมัย	วิศวกรรมอุตสาหกรรม
	ศึกษาซอฟต์แวร์และความรู้ด้านวิศวกรรม คอมพิวเตอร์ เพื่อตอบสนอง และรองรับการขยาย ตัวของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ทั้งภายในประเทศ และสาธารณรัฐเกาหลี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิต บัณฑิต วิศวกรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน	วิศวกรรม ซอฟต์แวร์ ระหว่างไทย-สาธารณรัฐ เกาหลี
	ศึกษาการจัดการข้อมูลสารสนเทศสำหรับองค์กร ทุกระดับ มีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กลงในการผลิต ร่วมกันระหว่างไทย-เกาหลี	การจัดการข้อมูล สารสนเทศภาคการผลิต ของไทย-สาธารณรัฐเกาหลี

อุตสาหกรรม	เป้าหมาย	ข้อวิชา
ภาคการผลิต	ศึกษาหลักการ และขั้นตอนการทำงาน การวิเคราะห์ กระบวนการผลิต ระบบปรับปรุงงาน และออกแบบการทำงาน รวมทั้งการประยุกต์การดำเนินงานที่เหมาะสม การกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานอุตสาหกรรมไทย-สาธารณรัฐเกาหลี	การจัดการคุณภาพ การปฏิบัติงานไทย-สาธารณรัฐเกาหลี
	ศึกษาความเป็นมาของการพัฒนาอุตสาหกรรม ของสาธารณรัฐเกาหลี บทบาทของอุตสาหกรรมในระบบเศรษฐกิจ ปัญหาอุปสรรคด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม และแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของ ไทย และสาธารณรัฐเกาหลี	การพัฒนาอุตสาหกรรมของ ไทย และสาธารณรัฐเกาหลี
ภาคการผลิต	ศึกษาธุรกิจที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีไทย และเกาหลี	อุตสาหกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ
	ศึกษาและวิเคราะห์ความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่มีต่อจรรยาบรรณและพฤติกรรมในการทำงาน กระบวนการสรรหา การบรรจุบุคคล การพัฒนาบุคคลในองค์กร ความผูกพันของพนักงาน ประสิทธิภาพในการทำงาน บทบาทของผู้บริหาร การติดต่อสื่อสารและการควบคุม การบริหารทีมงานต่างวัฒนธรรม และปัญหาต่าง ๆ ในการจัดการทรัพยากรบุคคลของเกาหลี	การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรเกาหลี
การให้บริการ	ศึกษาระบบการขนส่ง การจัดหา การจัดเก็บในคลังสินค้า การบำรุงรักษา การจัดซื้อจัดหา การทำสัญญา และการทำงานแบบอัตโนมัติ (Automation) และระบบในการบริหารสินค้าคงคลัง เพื่อให้เกิดการหมุนเวียนหรือกระจายสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพการกำหนดแหล่งที่ตั้งในการกระจายสินค้า เพื่อให้เกิดการกระจายสินค้าได้อย่างทั่วถึง ระบบควบคุมการผลิตการจัดการการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศไทย และเกาหลี	โลจิสติกส์ของไทย และเกาหลี

อุตสาหกรรม	เป้าหมาย	ชื่อวิชา
การให้บริการ	ศึกษาพื้นฐานของเทคโนโลยี และแนวโน้ม การขยายตัวของผู้ใช้เทคโนโลยีของ e-Business ความจำเป็นในการใช้ระบบการค้าทางอินเทอร์เน็ต ศึกษาการพัฒนา ระบบ การค้าทางอินเทอร์เน็ต ไทย- เกาหลี	เทคโนโลยีทางการค้า
	ศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการท่องเที่ยว องค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกาหลี และการโรงแรม ได้แก่ บริษัทนำเที่ยว การขนส่ง แหล่งท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ โรงแรม ภัตตาคาร ของที่ ระลึก	อุตสาหกรรมการให้บริการ เบื้องต้น
	ศึกษาพฤติกรรมและความนิยมนักท่องเที่ยวเกาหลี ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และการป้องกันปัญหาอันเกิด จากผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ของภาครัฐ และเอกชน จริยธรรมผู้ให้บริการการท่องเที่ยวเชิง นิเวศน์	อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ไทย-เกาหลี
	ศึกษาลักษณะและรูปแบบของธุรกิจ การท่องเที่ยวเกาหลี การวิเคราะห์และการวางแผน พัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว วิธีการจัดการ การท่องเที่ยว การประกอบธุรกิจจ้ดนำเที่ยวเกาหลี การจัดการด้านการค้าปลีกของบริษัทนำเที่ยว วิธีการติดตาม การปฏิบัติงานและปัญหาต่างๆ ตลอดจนแนวทางในการแก้ปัญหา	ธุรกิจการท่องเที่ยวเกาหลี ได้
	ศึกษาความแตกต่างของบุคคลและพฤติกรรม การทำงาน ในการรับรู้ เหตุผล และอารมณ์ แรงจูงใจ ภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีม การจัดการ ความขัดแย้งและเจรจาต่อรอง การสื่อสาร การ ตัดสินใจ การจัดการการเปลี่ยนแปลง และ นวัตกรรมการให้บริการ	นวัตกรรมในอุตสาหกรรม การให้บริการ

อุตสาหกรรม	เป้าหมาย	ชื่อวิชา
การให้บริการ	ศึกษาความนิยมและความต้องการการท่องเที่ยวของชาวเกาหลีทั้งในประเทศและประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การจัดสถานที่และการให้บริการที่เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เกาหลี ศึกษาอุปสรรคในการบริหารของการท่องเที่ยวชาวเกาหลี ทั้งในและต่างประเทศ และวิธีแก้ไขปัญหาต่างๆในการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยว	พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของชาวเกาหลี
	ศึกษาถึงแนวคิด วิธีการในการจัดการทางตลาดการท่องเที่ยว การโรงแรมและอุตสาหกรรมบริการ ระบบการตลาด ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระบบงานทางการตลาดการท่องเที่ยว แนวโน้มการพัฒนางานทางการตลาดเกาหลี รวมทั้งศึกษาถึงการจัดการระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาทางการตลาดการท่องเที่ยวชาวเกาหลี	อุตสาหกรรมกรรมการท่องเที่ยวเกาหลี